

باوکه سیّری

دەزگای تووژینهو و بلاوکردنهووی موکریانی

● باوکه سیرگی

- نووسینی: لیۆن تۆلستۆی
- وەرگیپانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوەرە: گۆران جەمال رواندزی
- پیتچنن: محەمەد ئەمین شاسەنەم
- بەرگ: ھۆکر سدیق
- ژمارە ی سپاردن: ٦٧٦ لە ٢٠١١ دراوہ تی
- نرخ: ٢٥٠٠ دینار
- چاپی یەکەم ٢٠١١
- تیراژ: ١٠٠٠ دانە
- چاپخانە ی رۆژمەلات (مەولیر)

زنجیرە ی کتیب (٥٧٤)

MUKIRYANI

هەموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پارێزراوہ
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

مأل پەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

(٤)

(رۆمان)

باوکه سیرگی

لیۆن تۆلستۆی

وەرگیپانی

ئەمین گەردیگلانی

کاتیک باوکی پرهنس سستپان کاساتسکی، که سه رههنگی گاردی
ئه رتهش بوو، کوچی دوايي کرد، کورپهکي ته مهنی دوازه سالان
بوو. ئه گه رچی دايکی زور به دژواری دهيتوانی دوری کورپهکي
تامل بکات، به لام رازی نه بوو وهسيه تي ميترده خوالیخوشبووهکي
به جي نه هيني که گوتبووی کورپهکي لای خوی رانه گری و بينیری بو
فیرگه ی سهربازی. بویه ریزی بو وهسيه تي ميتردهکي دانا و ناردی
بو فیرگه ی سهربازی. خوی و قارقارای کچيشی کوچيان کرد بو
پترزبورگ تاکوو له کورپهکي نزيک بی و رژیانی پشوودان چاوی
پیی بکه وی.

کورپه زور زیرهک و خاوهن مرخ و توانایی و له گه ل ئه وهشدا زور
له خوبایی بوو. هر به هوی ئه و دهمار و لووت به رزییه وه له وانه
زانستی و به تاییهت ماتماتیکدا که زوری حهز لینی بوو، هر وهها له
مه شقه سهربازی و سوارکارییه کاندای له نیوان هاوپوله کاندای
سهرباشقه بوو. ئه گه رچی له راده به دهر که له گهت بوو، به لام ئه و
که له گه تیه نه ده بووه کوسپ و ته گه ره له سهر ری چالاکییه کانی و
دهموچاویکی زور جوان و ناسکی هه بوو. ئه گه ر ئاله تی و تونده
ته بیعت نه بوایه، له باری خده و ئاکاریشه وه بی وینه و گهنجیکی
نمونه ده بوو. خوی له قهره ی خواردنه وه و رابواردن نه دهدا و زور
راستویژ و ئاکار جوان بوو.

ته نیا شتیکی که ده بووه هوی ئه وه ی نه توانی له هه موو لایه نیکه وه
نمونه بی، هر ئه و توورپه یی و زوه له چوونه ی بوو که وای

(۸)

له سالانی چله کاندای رووداویکی له پترزبورگ قهوما که هه مووانی
تووشی سه رسوورمان کرد. پرهنس کاساتسکی^۱، فه رمانده ری
سواره کانی ههنگی زرییوشان، که لویکی جوانچاک بوو و هه مووان
چاوه روانی ئه وه بوون به زووترین کات بیته ئاجوودانی تاییه تی
تیزار نیکولای یه که م و ریگایه کی پرشنگذار بگریته بهر، مانگیک بهر
له زه ماوه ندی له گه ل ده زگیرانه که ی، که کچیکی زور جوان و
شوخ وشه نگ بوو و نه دیمه ی ژنی ئیمپراتور بوو و ئیمپراتورژن^۲
زوری خووش ده ویست، به شیوه یه کی کتوپر، وازی له خزمه تی
سهربازی هینا و پیوه ندی له گه ل ده زگیرانه که ی پساند و ملکیکی
چکوله ی هه بوو ئه ویشی دا به خوشکه که ی و چوو بو پرستگه و
له وی بوو به راهیب. ئه م رووداوه بو که سانیک که له هوکاری
سهر داپوشراوی ئه و بی ئاگا بوون زور بی مانای ده نواند، به لام بو
پرهنس سستپان کاساتسکی خوی هینده کاریکی سروشتی بوو به
خه یالیشیدا نه ده هات که جگه له وه چاره یه کی تری هه بی.

1- Kassatsky

۲- مه به ست ژنی ئیمپراتوره.

لى كىردىمۇ نەتوانى ددان بە خۇيدا بگىرى و ئەوى كىردىمۇ ئاژەلىكى دىر و ترسناك. پۇژىك زۇرى نەمابوو خويندكارىك لە پەنجىرەو فرىداتە خوارى كە بە چاوى تەشەر و تەوسەبىزەو لە بەردىلە سىروشتىيەكانى ئەوى رۋانىبوو. جارىكى دىكەش خەرىك بوو بە جارى داھاتوى خۇى رەش بىكات: دەورىيەكى پىر لە كۆلتىتى دابوو بە دەموچاوى ئەفسەرى رايىنەردا و ھۆمەنى بۇ بىردىبوو و دەلىن زۇرىشى لە ئەفسەرەكە دابوو، چونكە ئەفسەرى رايىنەر حاشاى لە قسەكەى خۇى كىردىبوو و درۆى كىردىبوو. ئەگەر لەو كاتەدا بەرپىسى فىرگە نەھاتبايە و مەسەلەكەى پىوشبەسەر نەكردايە و ئەفسەرى رايىنەرى نەبىردايە تە دەرى و دواى بە كىشەكە نەھىنايە، پىرەنس دەرهجەى لى دەسەندرايەو و ھەتا پلەى سەربازىكى ئاسايى دەھاتە خوارى.

ستىيان كاساتسكى لە تەمەنى ھەژدە سالىدا بە دەرهجەى ئەفسەرى گەشىت و توانى بچىتە ھەنگى گاردەو كە تايبەتى خانەدانەكان بوو. ئىمپىراتور نىكۆلاى پاولۇفىچ، كە ئەوى لە كاتى كۆلىژى ئەفسەرىيەو دەناسى، لە ھەنگەكەشدا بە چاوى رىزەو لى دەروانى، بە جۆرىك كە پىشېنى دەكرا پلەى ئاجوودانى تايبەتى پىر بىردى و كاساتسكى خۇشى زۇرى ئەو مەقامە بە دل بوو، ئەو ھەش نەك لەبەر ناو و دەسەلات و سەرامەبوون، بەلكو زىاتر بەو ھۆيەى كە ئەشق و خۇشەوئىستىيەكى بەتىن لە دلېدا بوو، بەلى، بەراستى ئەوئىنىكى گەرموگور ھەر لە زەمانى كۆلىژى ئەفسەرىيەو دەرهەق بە نىكۆلاى پاولۇفىچ لە دلېدا بوو.

ھەركاتىك كە نىكۆلاى پاولۇفىچ دەھات بۇ زانكۆى ئەفسەرى . كە زىاتر بە سوارى دەھات . و بە قەلەفەتى لەبار و كەلەگەت و سىنگى پان و دەرپەرىو و بە يۇنىفۇرمى نىزامىيەو و لووتى قەلەنگى و بارىكى لە سەر سىللى و خەتى ردىنى سەر لاجانگى كە زور جوان و لەبەردلان بوو، بە ھەنگاوى قورس و قايم و شىرانە دەھات و بە دەنگى بەرز وەلامى دروودى خويندكارانى دەدايەو، ئەشقىكى ئاگرىن لە سىنگى كاساتسكىدا دەبزووت و ئەو سۆز و ئەشقە راست دەتگوت ئەو ھەستەيە كە بۇ يەكەم جار لەگەل دەزگىرانەكەى قسەى كرد و دللى ۋەك گرپىژىن لە ناخەو دەستى كرد بە قال بوون و ھەلچوون و ئاراقاراي لى ھەلگرت. بەو جىاوازييەو كە سەوداى ئەوئىنى نىكۆلاى پاولۇفىچ لە دلېدا بەتېنتر بوو: كاساتسكى دەويست ئەشقى بىسنورى خۇى و ئامادە بوون بۇ گىانفېداىى لە بەرپىنى ئەودا نىشان بدا و نىكۆلاى پاولۇفىچ دەيزانى ئەو كەفوكولى خۇشەوئىستىيە ھەز و تاسەى زىاتر لە ناخىدا دەجوولېنى و بە ئانقەست كارىكى دەكرد زىاترى بۇ ئەو كارە ھان بدا و خۇى لە بەرچاوى شىرىن دەكرد. ئەو لەگەل خويندكاران يارى دەكرد و ئەوانى لە دەورى خۇى كۆ دەكردەو و قسەى لەگەل دەكردن، ھىندى جار بە شىوئەيەكى مندالانە و بىر جار دۆستانە و ھىندى جارېش بە شكۆيەكى شاھانەو ھەلسوكەوتى لەگەل دەكردن. ئەو كاتەى كە كاساتسكى ھىشتا لە زانكۆى ئەفسەرى بوو، دواى كىشەكەى لەگەل ئەفسەرى رايىنەر، كە نىكۆلاى پاولۇفىچ وەرپوى خۇى نەھىنابوو، پۇژىك كە ئىمپىراتور

هاتبوو بۆ چاوپيڭكەوتنى خويندكاران، كاساتسكى خۆى لى نزيك كىردبۆۋە. نيكولاي پاولوفىچ بە شىۋەيەكى ئەكتەرەنە رۆلى گىرېابوو، بە رېۋيەكى گىرژەۋە خۆى لى لادابوو و بە لالووتىيەۋە قامكى بۆ لاي راداشتېۋو و لەگەل ئەۋەى دور دەكەۋتەۋە گوتىۋى: «خۆ دەزانى من ئاگام لە ھەموو شتىكە، بەلام ھىندى شت ھەيە دەمەۋى نەزانم.» ئامازەشى بە دلى كىردبوو و گوتىۋى: «بەلام ھەموو شتىك لىرەدا تۆمار دەبى.»

بەلام دواتر، كاتىك ئەۋ خويندكارانەى تازە بوۋبۈنە ئەفسەر لەگەلى بەرەۋرۋو بوون و هاتبوو بۆ يەكەكەيان ئىتر ئامازەى بەۋ كىشەيە نەكردبوو و ۋەك ھەمىشە دوۋپاتى كىردبۆۋە كە ئەۋان ھەموۋيان دەتوانن راستەۋخۆ قسەى لەگەل بكن و داۋاى لى كىردن كە بە راستى و دل پاكييەۋە خزمەت بە ئەۋ و بە ۋلاتەكەيان بكن. بەلئىشى دا كە ھەمىشە دۆست و ھاۋرېى نزيكى ئەۋان دەبى. ئەۋ قسانە ۋەك رابردوۋ كارىگەرييەكى قوۋلى لە سەر دلى ھەموۋيان دانابوو، بەلام كاساتسكى لەگەل ۋەبىر ھاتنەۋەى ماجەراكەى رابردوۋ دەستى كىردبوو بە گريان و سويندى خواردبوو كە بە گيان و دل خزمەت بە ۋلات و ئىمپراتورى خۆى دەكات.

كاتىك كاساتسكى چوۋە ھەنگى گاردەۋە، داىكى و كچەكەى سەرەتا چوون بۆ مۆسكۆ و لەۋيشەۋە گەرەنەۋە بۆ ملگەكەيان لە گوند. كاساتسكى نيۋەى ملگەكەى خۆى بە خوشكى بەخشى و ئەۋەى بۆ

ماپۆۋە و ئەۋەندە دەبوو كە بۆ ژيانى رەنگىنى ئەفسەريكى گارد بەسندە بكات.

كاساتسكى بە روالەت يەككىك لە ئەفسەرانى گارد بوو، ۋەكوۋ زۆرەى ئەفسەرەكانى تر گەنج و لە ھەموو بارىكەۋە رۋوناك و فىكر و زىكرى تەنيا بەدەست ھىتانى ناۋبانگ و پىشكەۋتن بوو. بەلام گورانىكى قوۋل و پر گرىۋگول خەرىك بوو لە ناخىدا سەرى ھەلدەدا. ئەم گورانە لە دەورانى مندالىيەۋە لە وجودىدا شكلى گرتبوو و ھەر جارەى بە شىۋەيەكى جۆراۋجۆر خۆى دەنۋاند و لە راستىدا ھەقىقەت تەنيا شتىك بوو. بەۋ مانايەى كە ئەۋىنىك لە دلىدا بلىسە بكىشى كە لە ھەموو كارىك و لە ھەموو بوۋارەكانى ژياندا سەرکەۋتوۋ بى و بە كەمال بگا. دەۋىست بە ھەر نرخیكە بىتتە ھۆى سەرسوۋرمان و سەرنجى خەلكى بۆ لاي خۆى رابكىشى. بۆ ۋىنە لە ۋانەكانى زانكو يان مەشقە سەربازىيەكانىدا ھىندە بە دل تىۋەدەچوۋ كە ھەموۋان ئافەرەمى پى بلىن و بە نمونەى بزنان. كاتىك بە ئامانجىك دەگەيشت ئامانجىكى دىكەى ھەلدەبژارد. بۆيە لە بوۋارى زانستدا باشتىن خويندكار بوو. لە زمانى فەرەنسيدا چونكە جارىك توشى ھەلە بوو، برىارى دا ئەۋ زمانەش ۋەك زمانى رۋوسى فىرېى و ئاخىرى فىرى بوو. پاشان بۆ فىر بوۋنى شەترەنج زۆرى ھول دا و ھىشتا نەبوۋبۈۋە ئەفسەر، بوو بە شەترەنج بازىكى نمونە.

جگە لە رىسالەتى گشتى خۆى لە ژيانىدا، كە خزمەت كىردن بە تىزار و ۋلات بوو، ھەمىشە ئامانجىكى تىرىشى ھەبوو كە بە داۋىدا دەچوۋ و

ئەو ئامانجەش ئەگەرچى شىتتىكى چووكە بوو، ئەو تەواۋى تواناي خۇى بۆ گەيشتن بەو ئامانجە تەرخان دەکرد و بۆ ئەو زىندوو بوو كە دەستى پىي رابگا. بەلام ھەر كە دەستى پىي رادەگەيشت ئامانجىكى تر لە مېشكىدا سەرى ھەلدەدا و جىگەى ئامانجەكەى پىشووۋى دەگرتەو. ھەر ئەو خولياى بى ھاوتا بوونە - ھەول دان بۆ شىتتىك كە ببىتە ھۆى ناو دەركردن و نمونە بوونى - تەواۋى ژيانى بە خۇيەو ھەرى گرى دابوو. بەو شىوھىە كاتىك بوو بە ئەفسەر، ئامانجى ئەو بوو كە لە كارى نىزامى خۇيدا بە بالاترىن پلەى كەمال بگا. لە ماوھىەكى كورتىشدا بوو بە ئەفسەرى نمونە. ئەگەرچى عەببە گەورەكەى ھەروا بەبى چاكسازى ماىوھ و نەيدەتوانى ئالەتى بوون و زوو دەرھەلبوونى خۇى مەھار بكات و لەو خووخذەى خۇى وەرەز بوو، چونكە ئەو خدەى توشى ھىندى كارى ناپەسەندى دەکرد و زىانى بۆ پىشكەوتن و سەر كەوتنەكانى ھەبوو.

پاشان چونكە لە كاتى ئاخافتن لە كۆرىكدا بۆى دەر كەوت لە بوارى زانىارى گشتىدا كورتى دىنى، برىارى دا ئەو كەم و كورپىيەى چارەسەر بكات و ھىندەى متالاكرد كە بە كاوى دلى گەيشت. دواى ئەو وىستى لە كۆرى گەورەكاندا بدرەوشىتەوھ و ھاتە سەر ئەوھى شىوھى سەما كرددنەكەشى بگۆرى و زۆرى نەخاىاند كە زۆر جوان و ھونەرمەندانە سەماى دەكرد و بۆ كۆرى سەماى ئەشرف و گەورەمالان بانگەيشتن دەكرا و ھەروھەا بۆ زۆرىبەى شەونشىنىيە ھەلبىزاردەكانى تىزارى يەكەم كە تايبەتتەر بوو، بوارى بۆ رەخسا. بەلام ئەوانە ھىچكام وا

نەبوون دلى لىيان ئاو بخواتەوھ. خووۋى بەوھ گرتبوو كە لە ھەموو شونىنىك يەكەم بى و لەو جۆرە كۆرانەدا ھەتا مەقامى يەكەم مەودايەكى زۆرى ھەبوو. كۆمەلگاي گەوران لەو سەردەمەدا، بە بۆچوونى من ھەمىشە و لە ھەموو جىيەك، لە چوار دەستە پىك دەھات. يەكەم ساماندارانى وابەستە بە دەر بار بوون. دووھەم ئەو كەسانەى دەولەمەند نەبوون بەلام لە نەجىمزا دە پلە يەكەكان و وابەستە بە دەر بار بوون. سىھەم ئەو دەولەمەندانەى ھەوليان دەدا خۇيان لە مەقاماتى دەر بار نىك بەكەنەوھ. چوارەم كەسانىك كە نە ساماندار بوون و نە دەر بارى، بەلام ھەوليان دەدا بىنە نىو ئەو دوو دەستەيەوھ. كاساتسكى لەو دوو دەستەى يەكەم نەبوو، بەلام دوو دەستەكەى دواى خۇشيان دەوۋىست و لە كۆرەكانى خۇياندا پىشوازىيان لى دەكرد. ئەو لە سەرھەتاي ھاتتە نىو كۆمەلگاي گەورانەوھ ھەولى دەدا لەگەل خاتونىكى خانەدان كەىن و بەىن ساز بكات و زۆر خىرا و بە سانايى كە چاوەروانى نەدەكرد، لەگەل كچىكى شوخوشەنگ ئاشنا بوو. بەلام زۆر زوو بۆى دەر كەوت ئەو كۆرانەى ئەو لىيان مىوان دەبوو، ھىچيان پلە يەك نىن و كۆرى لەوھ بالاترىش ھەىە و ئەگەرچى لەو كۆرە بالاىانەدا كە وابەستە بە دەر بار بوون و ھەرىاندەگرت، بەلام لەوئ پىنەى لاقنگ بوو. بە ئەدەب و مېھربانىيەوھ قسەيان لەگەل دەكرد، بەلام بە ھەلسوكەوتىاندا ديار بوو كە ئەو لە خۇيان نازانن و برىارى دا لە نىو ئەوانىشدا خۆمانە بى. بۆ ئەو كارەش دەبوو يان ببىتە ئاجوودانى تىزار (كە ھەمىشە چاوەروانى ئەو شانازىيە بوو) يان ببىتە زاواى يەكىك لەو

(۲)

دوو حەوتوو بەر لەو ریکەوتەیی که بۆ زەماوەند لە بەرچاویان گرتبوو، کاساتسکی چووبوو بۆ قیلائی مائی دەزگیرانەکەیی لە تسارسکوسلو^۴. مانگی مای بوو، هەواکەیی گەرم بوو و ئەو لەگەڵ دەزگیرانەکەیی لە نیو باخەکەدا پیاسەیان دەکرد. لەسەر رینگای نیو باخەکە و لە ژیر سیپەری زیزفۆنەکان لە سەر کورسییەک دانیشتن. میتری بە کراسی والی سپیپەو زۆر جوان بوو و سەرچاوەی ئەشق و جوانی و حەیا بوو. سەری داخستبوو و شان بە شان دەزگیرانەکەیی دانیشتوو، جار جار سەری هەلدینا و چاوی لە کاساتسکی دەکرد که لاویکی بالابەرز و جوانچاک بوو، ئەویش بە میهرەبانی و قورساختی زۆرەو قەسەیی لەگەڵ دەکرد و زۆر بە پارێزەو دەدوا و دەترسا وشەیی کالیان ئاکاریکی نابەجی خۆشەویستەکەیی زویر بکات و سەفا و شادییە ئاسمانییەکەیی لێ شلوی بکات.

کاساتسکی لەو جیلە پیاوانەیی سالانی چلەکان بوو (که ئەمرۆ ئیتر لە هیچ کۆی ئاسەواریان نەماوە) ئەوان ناپاکی کردن لە پیوەندیی جنسییان بە شیوەییەکی ئاگادارانە بۆ خۆیان بە رەوا دەزانی و بە شتیکی ناپەسەندیان دانەدەنا، بەلام چاوەروانی ئەو بوون دەزگیرانەکەیان لە ئاوی شەو پاکتر بێ و سەرچاوەی شەرم و فەهیت بێ. هەموو کچانی شویینی خۆیان بە چاوە سەیر دەکرد و بە پیی ئەو باوەرە

4- Tsarskoe celo

بنەمالانە. ئەو هەش بریاریک بوو که دای و کچیکیی زۆر جوان و شوخوشەنگی هەلبژارد که لەو بنەمالانەیی وابەستە بە دەربار بوو. ئەو کچە نەک هەر لەو کۆرانەدا که ئەو حەزی لێ دەکرد و دەیویست ئەندامیکیی بەرز و خاوەن کەسایەتی بێ و بە چاوی خۆمانە لیبیان دەروانی، بەلکوو کەسانی زۆر پایەبەرزیش هەولیان دەدا سەرنجی بۆ لای خۆیان راکیشتن. ئەو کچە ناوی کۆنتس کۆرتکۆفا^۳ بوو. بەلام کۆرتکۆفا تەنیا لەبەر خۆش کردنی رینگای داهاووی بۆ و دەست هینانی دلی ئەو هەولی نەدەدا. کچیکیی زۆر جوان و دلرفین بوو و کاساتسکی زۆر زووی ئەویندار و شەیدای بوو. کچە لە سەرەتاوە بە شیوەییەکی ساردوسرپانە هەلسوکەوتی لەگەڵ دەکرد بەلام دواتر لە ناکاو هەموو شتیکی گۆرانی بە سەردا هات. کچە لەگەڵی دلنەرم و میهرەبان بوو، بەتایبەت دایکی بە زۆری بانگهێشتنی دەکرد بۆ مائی خۆیان و ریزی لێ دەگرت.

کاساتسکی چوو خوازیینی کچە و پیتیان دا. کاساتسکی لەو هی که ئاوا بە ئاسانی دەستی بەو بەختەوهرییە راگەیشت و هەروەها هیندیک لە تاییەتمەندییەکانی هەلسوکەوتی دایک و کچ که لە روانگەیی ئەووەو نائاسایی دەنواند سەری سوورمابوو. ئەو لە رادە بەدەر ئاشقی کچە بوو بوو و چاوانی ئاشق هەلبەت نابینایە و هەر بەو هۆیەووە لەو شتە نەگەیشتبوو که هەموو شارەکه دەیانزانی و لیبی ئاگادار بوون، ئەویش ئەووە بوو که دەزگیرانەکەیی ئەو سالیکی لەو هەو پێش گراوی تیزار بوو.

3- Korotkavo

هەلسوکەوتیان لەگەڵ دەکردن. ئەم شێوە هەلسوکەوتە لەگەڵ ئەو کێشە و بێ بەندوباریانەى که پیاوان بۆ خۆیانى بە رەوا دەزانن زۆر زیانبار و نادروست بوو. بەلام ئەم هەلسوکەوتە لەگەڵ هەلسوکەوتى لاوانى ئەمڕۆ که هەموو کچان بە مێوینەیهک دەزانن که جگە لە پەیدا کردنى نێرینەیهک بۆ خۆیان هیچ فکریكى تریان نییه، زۆر جیاواز بوو. بە بروای من زۆریش بەکەلک بوو، چونکه کچان که ئاوا خۆیان بە رووگەى پیاوان دەزانى و هەولیان دەدا تا رادەیهک ببە خودای ئەوین و پاکى و شایانى ئەو پەرستنه بن. بۆچوونى کاساتسكى سەبارەت بە کچان راست بەو جۆرە بوو و بەو چاوەش لە دەزگیرانەکەى خۆى دەروانى. ئەو رۆژە ئەشوق سەرتاپای داگرتبوو و ئەوین لە ناخیدا قولپى دەدا و ئەوینەکەشى بەرى لە هەوەس بوو و بە دلێكى نەرم و سەرنجێكى لیورپێژ لە پەسن و ئەوینەو دەپروانیه دەزگیرانەکەى و بە گەوهەریكى پاک و بەنرخى دەزانى.

هەستا سەرپى و هەردوو دەستى بە مشتووى شمشیرەکەیهو گرت و بە قەلەفەتیکى زەبەلاحەو بەرەورپووى دەزگیرانەکەى راوەستا و گوتى: «من ئیستا لەم کاتە پاکەدا خەریکە لە نوورانیتى بەختەوهرى دەگەم که بە نسیبى پیاویک دەبى.» بە بزەیهکى ئاویتهى شەرمەوهر گوتیشى: «ئەو هەش ئیوهر، یانى ئیوهرن که ئەو بەختەوهرییه تان بە نسیب کردووم.»

ئەو لە قوناخیکدا بوو که هیشتا زۆر لەگەڵ دەزگیرانەکەى خۆمانە نەبوو که پى بلى «تۆ» چونکه لە ناخەوهرى خوى لە ئەو بە کەمتر

دەزانى. ئەویندارانە چاوى لە چاوى دەبەرى و ترسێک لە دلیدا بوو که نەیدەهێشت بەو فریشتەیه بلى «تۆ». ئاخىرى گوشارى بۆ خوى هینا و دواى هیندى خۆهەلگوشین گوتى: «من لە سایهى ئەوینى... تۆوهر خۆم ناسى و تیگەهیشتم که باشتر لەوهم که بیرم لى دەکردهوه.»

- من لە مێژە ئەو دەزانم و هەر لەبەر ئەو هەش هۆگرت بووم. -
بولبولیک که لەو نزیکانە دەخویند و بە سروهیهکى نەرم گەلای دارەکان دەشنینهوه.

کاساتسكى دەستى دەزگیرانەکەى گرت و لەگەڵ ئەو هەى ماچى کرد فرمیسک لە چاوانیدا قەتیس ما. کچه لەرپۆه تیگەهیشتم که قسەکەى شوینیکى قولپى لە سەر هەستى دەزگیرانەکەى داناوه. کاساتسكى ماوهیهک بە بەردەمى کچهدا هات و چۆى کرد و بیدەنگ بوو، پاشان دیسان هاتەوهر بۆ لای و لە تەنیشتى دانیشتم.

- دەزانى چى... دەزانى... دەى جیاوازی چیه، بیله با پیت بلىم «تۆ». من کاتیک بە دواى ئەوینى تۆوهر بووم دللم بەرى لە تەماح نەبوو. دەمویست لە نینو کومهلگای گەوراندا پتوهندى و ئاشنایى دامەزرىنم. بەلام دواتر که تۆم بە باشى ناسى، بۆم دەرکەوت ئەو هەى دەمویست لە چاواکى و گەورەى تۆ زۆر بى نرخیه. هیوادارم ئەو دان پیاوانەى من نەبیته هۆى ئەو هەى دلتم گەرد بگرئ.»

کچه هیچى نەگوت و تەنیا دەستى لە سەر دەستى دانا.
کاساتسكى تیگەهیشتم که مانای ئەو دەست لە سەر دەست دانانەى ئەو هیه که: «نا، دللم گەردى نەگرتووه!»

- بەلئى، تو گوتت كە..

دوودل ما كە ئەو قسەيەى لە دلدا بوو و دەيوست دەريپرئ
لەوانەيە رووھەلمالداراوانە بئى. «... تو گوتت كە ھۆگرى من بووى. منيش
باوەر بەو قسەيەت دەكەم. بەلام... بيوورە.. من پىموايە تو جگە لەوہ
شتىكى ترت لە دلدا بوو كە بووبووہ ھوى دل تەنگيت و ئازارى دەداى.
ئەو شتە چى بوو؟»

كچە لە دللى خويدا گوتى: «بەلئى، ئىستا كاتى خويەتى. يان ئىستا يان
ھىچ كات. دەزانم رۆژىك ھەر دەزانى. بەلام ھىندە ئەويندارى منە و
دەمپەرسى دلنىام دەستم لى ھەلناگرئ. بەلام ئەگەر لىم دلەند بئى و
بەجىم بىلئى... بەراستى زور ترسناكە!»

ئەويندارانە و بە چاويكى پر لە خۆشەويستىيەوہ سەرنجى بالاي
بەرز و بەھىز و نەجىبى دا. ئەو ئىستا ئەم لاوہى زور زياتر لە نىكولاي
خۆش دەويست و ئەگەر نىكولاي تىزار نەبوايە ئەوى لە گراوہ
پىشووہكەى خوى خۆشتر نەدەويست.

- بروانە، ھەيفە نىوانى ئىمە جگە لە راستى و پاكى شتىكى دىكەى
تىدابئى. منيش بە ئەركى سەرشانى خۆمى دەزانم كە ھەموو شتىك بە
ئىوہ بلئىم. پرسىتان چىم لە دلدايە. ئەو رازەى كە لە دلدا شار دوومەتەوہ
ئەمەيە كە من لە پىش ئىوہدا كەسىكى ترم خۆشويستووہ.»

بە شىوہيەكى نەرمونيان و پر لە ھەستى پارانەوہ دەستى لە سەر
دەستى كاساتسكى دانا.

كاساتسكى بىدەنگ بوو.

- ھەز دەكەى بزانى ئەو كەسە كئى بووہ؟ تىزار...

- دەى، ئىمە ھەموومان ئەومان خۆش دەوئى. من باش دەتوانم بىھىنمە
بەرچاوى خۆم كە ئىوہ لە ئەنىستىتو...

- نا، دواى ئەنىستىتو... بەلام دلدارىيەكەمان كەمى خاياند. من بە
ئەركى ويژدانىيى خۆمى دەزانم كە پىت بلئىم...

- دەى، چى؟

- كە تەنيا دلدارىيەكى ئاسايى نەبوو.

بە دەستى دەموچاوى خوى گرت.

- مەبەستتان چىيە؟ يانى خوتان دايە دەستى و دەستت لەگەل تىكەل
كرد؟

كچە بىدەنگ ما.

- گراوى بووى؟

كچە ھەروا بىدەنگ بوو و ھىچى نەگوت.

كاساتسكى لە جئى خوى ھەستا. سبى ھەلگەرا و رەنگى مردووى لئ
نىشت، لەگەل ئەوہى شەويلاكەى دەلەرزى، بەرەرووى كچە راوہستا.

ئىستا وەبىرى ھاتەوہ كە رۆژىك نىكولاي پاولوۋىچ لە بلواری نىۋفسكى
چاوى پئى كەوتبوو و بە مېھرەبانىيەوہ پىرۆزبايى لئ كردبوو.

كچە گوتى: «ئەيەرۆ خودايە گيان، ستىقا^۱ من چىم كرد؟»

۱- ستىقا سووكەلەناوى ستىقانە بۆ خۆشەويستى.

- لیم نزیك مه به وه. نزیك مه به وه لیم. ئاخ چهنده ناخوش و پرشور هیه!

پووی لئ وه رگیرا و رویشته وه بۆ مائی. له مائی دایکی ده زگیرانه که ی چاوی پئی کهوت و پئی گوت: «پره نس، ئه وه چیه؟ ده لئی بئ تاقه تی!» به لام به دیتنی ناوچاوانی گرژی کاساتسکی رهنگی هه لبرکا و بیدهنگ بوو.

- ئیوه ده تانزانی و ده تانویست ناوی رهشی خۆتان به ناوی من سپی بکه نه وه.

مشتی قووچاند و له گه ل ئه وه ی به رزی کرده وه گوتی: «ئاخ ئه گهر تو و کچه کهت ژن نه ده بوون...» ئه وه ی گوت و وه رسوو پرایه وه و به هه له داوان رویشته.

ئه گهر دلداری ده زگیرانه که ی له خه لکی ئاسایی بوايه، حه تمه ن ده یکوشت. به لام بۆ چاره ره شبی ئه و، ئه م دلداره تیزار بوو، کاساتسکی خۆشی ئاشق و شه یدا ی بوو.

بۆ روژی دوا یی مۆله تی وه رگرت و ئیستیعفا ی نووسی، وازی له ئه رته ش هینا و گوتی نه خوشه، تا کوو به و بیانوو هه یچ که س وه رنه گرئ و رویشته بۆ گوند.

هاوینی له گوند رابوارد و گه شه ی به کاروباره کانی خۆی دا. که پاییز به سه ردا هات نه گه راپیه وه بۆ پترزبۆرگ، به لکوو چوو بۆ که نیسه یه ک و له وئ بوو به راهیب.

دایکی نامه ی بۆ ده نووسی و هه ولی ده دا پیملی بکات و له و بریاره پاشگه زی بکاته وه. به لام ئه و له وه لامی دایکیدا ده یگوت بانگی خودا له هه موو شتیک گرینگتره و ئه و ئه م بانگه یشتنه ی خودای له دلی خۆیدا هه ست پئ کردوه. ته نیا خوشکی، که بۆ غوروور و هیممه ت هاوسه نگی ئه و بوو، له قسه ی ئه و تیده گه یشت. ئه و تیده گه یشت که برا که ی بۆته راهیب تا کوو له و که سانه سه رتر بئ که خۆیان له و به سه رتر ده زانن و باشیش تیگه یشتبوو. برا که ی کاتیک پئی نایه که نیسه، نیشانی دا ئه وه ی که به لای خه لکه وه گرینگ بووه و ئه و خۆشی به گرینگی ده زانی، ئیستا به سووک و بی بایه خی ده زانی و خۆی به پیگه یه ک گه یاندوو که له سه ر ئه و یوه به چاوی سووکایه تی له که سانیک ده روانی که پیشت ئیره یی پئ بردبوون. به لام ئه وه ی قارنکای خوشکی تیده گه یشت ته نیا ئه وه نده نه بوو که ئه و ی بۆ ئه و ریگایه رینوینی ده کرد. ئه و هه ستیکی تریشی له دلدا بوو که قارنکا لئی بی خه به ر بوو ئه ویش هه ستیکی به راستی ئایینی بوو، که له گه ل هه ستی غوروور و خولیا ی ناوبانگ ئاویته ده بوو. ئه و دل ته زین و به خۆدا شکانه وه ی له لایه ن میزییه وه (ده زگیرانه که ی) که ئه و به فریشته یه کی پاکی ده زانی، وه های پوو خاندبوو ده تگوت به سه ر دنیا وه نییه، به جارئ هیوا برای کردبوو، ئه و هیوا براییه ش ئه و ی به ره و خودا په رستی گیرابوو، یانی گه رانه وه بۆ ئیمانی سه رده می مندالی که ئه و قه ت دلی لئی خافل نه بوو بوو.

۱- قارنکا سووک له ناوی قار قارایه بۆ خۆشه ویستی.

مېهره بان بې. هەر ئۇ پۇج سووكى و گوى رايه ليه ژيانى پووحانىي
 ئۇوى ئاسانتر ده كرد. هيندى كات له كه نيسه، كه به هوى نزيك
 بوونى له شاره وه خه لىكى زور پوويان تى ده كرد، هيندى شت
 جاروبار دلته نكي ده كرد و پىي ناخوش بوو و واى لى ده كرد
 وه سوه سهى سهره پويى له كه للهى بىا، بويه ئهركى گوى رايه لى بو
 سووك كردنى بارى دلى زور باش و كاريگهر بوو. له دلى خويدا
 ده يگوت: «ئهركى من بير كردنه وه و ناسينى ريگاي راست نيبه. من
 ده بى ئه و ئهركه ي پيم سپيردراوه به ريوه ي بهرم، جا به وريايى
 راوهستان بى له همبهر يادگار پيروزه كاندا يان خويندنه وه ي
 سروودى ئايينى له گه ل كوم بيژان، يان ته نانه ت ئه گهر بيخه نه
 ئه ستوى، كاروبارى حيسابدارىي كلنيسه.» ههر ئه و گوى رايه لى و
 فرمان بردنه ي گهره قه شه ي كلنيسه هم مو جوړه درونگيه كى له
 دلدا له نيو ده برد. ئه گهر ئه و فرمان بردنه كامل نه بوايه، يه كه هاوى
 بوون و دريژه كيشانى نويژ و شيوايى ئاشتى ناوه وه ي په رستگه كه
 به هوى قهره بالغي و زور بوونى زياره ت كه رانه وه بوو، يان
 كه م و كوورپى خده و ه لسوكه وتى راهيبه كان، هم مو ئه وانه ده بوونه
 هوى نازار و دل ناخوشى له ژيانيدا. به لام ئيستا ئه و ناخوشيبان ه ي
 نهك به ئاسانى تامل ده كرد، به لكوو له واندان ئوخزن و توانايى و
 خوراگرى ده دوزيبه وه. «نازانم بو ده بى پوزى چهند جار گوى بو
 يهك جوړ دوعا راكرم؟ ته نيا ئه وه ده زانم كه ده بى گوى بگرم و
 چونكه ده زانم ئه و گوى گرته پيوسته، به گوى گرتن كه يفم ساز

(۳)

كاساتسكى پوزى شفاعه تى مريم چوه په رستگه. گهره قه شه ي
 په رستگه كه خوى سهرده ميك له چينى خانه دان و ستارىتس^۷ و
 هره ها نو سه ريكي بيرمهند بوو، يانى سهر به زنجيره ي ئه و
 راهيبانه بوو كه ئاخيزگه يان والاكى بوو و كتومت سهر يان له رپى
 ئه و ئه حكامى رپيه رييه دا داده نا كه ه لى انيژارد بوو. ئه م گهره قه شه يه
 شاگردى پيرى به ناوبانگ ئامبروسيا^۸ بوو كه خوشى شاگردى ماكار،
 و ئه و يش شاگردى ليونيد^۹ و ئه و يش شاگردى پاييسى فيليچ
 كوڤسكى^{۱۰} بوو. كاساتسكى بوو به يه كيك له مريدانى ئه و مورشيده.
 جگه له وه ي له كلنيسه ئاگادارى ئه وه بوو كه له هم مووان زياتره،
 چيژى له و رهنج و نازاره ش وهرده گرت كه بو ده ست راگه يشتن به
 كه مالى دهره كى و پاكيى دهر وون تاملى ده كرد. ههر به و جوړه ي كه
 له سهر بازخانه نهك ههر ئه فسه ريكي نمونه بوو، به لكوو زياتر
 له وه ي كه لنى داوا ده كرا ئهركى به جى ده هينا و په ره ي به سنوورى
 كه مال ددها، له مه قامى په هبانيشدا هه ولى ددها كامل بيت و نهك به
 كرده وه، به لكوو به نيته يش پاك و پاريزگار و خاكه را و گوى رايه ل و

7- Staryets
 8- Ambrocia
 9- Leonid
 10- Velitchkovsky

دهبی و ههست به شادی دهکه م.» گه وره قه شه دهیگوت هه ر ئه و جورهی خواردن بۆ دریژه پیدانی ژیان پیویسته، دریژه دانی ژیانی رووحانیش به بی خوراکي رووحانی مه حاله و ئه و خوراکه رۆحانییه ش دوعا خویندن بوو. کاساتسکی باوه ری به خوراکری ئه و وته هه بوو و به راستی ئه گه رچی هیندی جار زوو ههستانی به یانیان و چوونه کلیسای به لاهه دژوار بوو، به لام ئه و دوعایه ی له کلیسا ده خویندرا سه رچاوه ی شادی و سه فای دهروونی بوو. ئاگادار بوون له ته سلیمی یه کجاری و بروای ته و او به دروستی ئاکار که هه مووی له سایه ی رینوینییه کانی پیره وه به ریوه ده چوو، ده بووه هوی نه شه و شاگه شکه بوونیکي رۆحی. هۆگری ئه و به م شیوه ژیا نه ته نیا به هوی ته سلیم بوون و که وی کردنی سه ره رۆیییه کانی نه فس و حاشا کردن له ئیراده ی خوی نه بوو، به لکوو به هوی هه وله کانییه وه بوو له ریگای گه یشتن به رازه کانی ئایینی مه سیح و له به رچاو گرتنی ئه رکه دینییه کان که ده ست راگه یشتن پیتیان له سه ره تاوه ئاسان هاتبووه به رچاوی. هه موو سامانه که ی خوی دابوو به خوشکی و بۆشی به داخه وه نه بوو. له ته وه زه لی بیزار بوو. خاکه رایي له هه مبه ر که سانی له خوی چکوله ترده نه ک به لایه وه ئاسان، به لکوو سه رچاوه ی نه شه و دل خوشیش بوو. ته نانه ت زال بوون به سه ر هه وا و هه وه س و ته ماحدا به لایه وه دژوار نه بوو. پیر ئه وی به تابه تی له و تاوانه منع کردبوو. به لام کاساتسکی دل خۆش بوو که ده ی توانی خوی له و به نده ئازاد بکات.

ته نیا شتیک که ئازاری ده دا بیره وه ری ده زگیرانه که ی بوو و ئه وه ش نه ک هه ر بیره وه ری ئه و به لکوو وینه یه کی له وه ی که له وانه بوو به سه ری هاتبی. بی ئیختیار یه کی که له گراوه کانی ئیمپراتوری وه بیر ده هاته وه که دواتر شووی کردبوو و هاوسه ریکی شایان و دایکی بنه ماله یه کی به خته وه ر بوو. میرده که ی پله و پایه یه کی به رزی به ده ست هینابوو، خاوه نی ده سه لات و جیگای ریزی هه مووان بوو. ژیانیکي خۆش و شیرینیشی له گه ل ژنیکی په ژیوان و میهره بان پیک هینابوو.

ئه و بیرانه له کاتی هیمنایه تیدا سه فای دلی کاساتسکی تیک نه ده دا، به پیچه وانه وه ئه گه ر له و ساتانه دا ئه م بیرانه به زه نیدا تیده په رین، دلی شاد ده بوو، چونکه دهیدی له دوا ی ئه و نه گبه تی و ئازاوه یه رزگاری بووه. به لام هیندی کات هه بوو ئه وه ی ده بووه هه وینی ژیانی و مانای به ژینی ده به خشی له ناکاو له به رچاوی ره ش ده بوو. هه لبه ت هه روا بروای پیی هه بوو به لام ئیتر به روونی نهیده دی. نهیده توانی ئه و دلنیا ییه ی که ده یویست له ناخی خویدا بیدۆزیته وه له گه ل بیره وه رییه کانی پیکه وه یان گری بداته وه، به داخه وه په شیمانیه ک دلی داده گرت و نهیده هیشت ئه و ریگایه بگریته به ر.

ته نیا گوئی رایه لی و کار و دوعا خویندن، ئه گه ر ته وای ساته کانی رۆژانه ی پر بکر دایه ته وه، له و ته نگژیه ده ربازی ده کرد. ئه و به شیوه ی ئاسایی خوی دوعای ده خویند و کرئوشی ده برد. ته نانه ت زیاتر له کاتی ئاسایی. به لام دوعا کانی ته نیا به زمان بوو و رۆحی

لهودا به شداری نه دهکرد و پوژیک و هیندی جار دوو پوژی دهخایاند و پاشان بهره بهره وهکوو تهم دهروهییه وه. بهلام نهو یهک دوو پوژه زور سامناک بوو. کاساتسکی هستی دهکرد ئیختیاری به سهر خویدا نییه و له نووری یهزدانی بی بهرییه، له ژیر کارتیکه ری بیگانه یه کدایه و ته نیا کاریک که له دهستی دههات نهو بوو که پیر داوای لی دهکرد، نهویش نهو بوو که پشوو دریز بی و ددان به جهرگی خویدا بگری و هیچ ههنگاو یک هه لئه هینته وه. له سهریهک لهو جوړه کاتاندا به ئیرادهی خوئی نه ده ژیا، به لکوو دهیدی ئیرادهی پیر به سهریدا زاله و له نیو خوین و ده ماریدا له گه ریاندایه، نهو گوئی رایه لی و فه رمان بردنهش هینمایه تییه کی تاییه تی پی ده به خشی.

کاساتسکی بهو شیوهیه له یه کهم په رستگا که رووی تی کردبوو ماوهی ههوت سال ریگی پاریز و خودا په رستی گرت بهر. له کوتای سالی سته مدها سهری تاشی و به پلهی قه شهیی گه یشت و ناوی سیرگی به سهر دا برا. نهو سهر تاشینه له دنیای دهر وونی سیرگی دا پووداویکی گرینگ بوو. بهر له وهش هه ر جاریک که له ریوره سمی عیشای ره ببنیدا به شداری دهکرد هستی دهکرد باریکی قورس له سهر دلی لاجووه و چیژیکی ئاسمانی پوچی داده گرت. ئیستا خوئی ریوره سمی عیشای ره ببنی ریبه ری دهکرد و لهو کاتاندا له وانه بوو له خویشیانداندا شاگه شکه بی، دلیشی لیوریز ده بوو له نه شقیکی خودایی. بهلام نهو ههسته له گه ل تیپه ری نی زهمان سه فای خوئی له دهست دها و کهم رهنگ ده بوو، جاریک که به دلیکی خه مبار و

حاله تیکی خه مۆکه وه ریوره سمی عیشای ره ببنی به ریوه ده برد هستی کرد نهو حاله تهش کاتی و زووتیپه ره و به راستی نهو ههسته له ناخیدا خوئی له کزی دابوو، بهلام وهک خووخدهی لی هات.

له سهریهک سالی هه وته می سلوکی له په رستگا باوه سیرگی هستی به خه م و وه ره زی دهکرد. نهوهی ده بوو فیتر بی فیتری بوو بوو و نهوهی ده بوو دهستی پی رابگا، دهستی پی راکه یشتبوو و ئیتر هیچ کاریک نه ما بوو بیکات. ههستی جارزی و سارد بوونه وهی له خویدا ده دی و بهره بهره خه ریک بوو به هیتر ده بوو. نهو کاته هه والی مهرگی دایکی پی گه یشت و هه روه ها هه والی شوو کردنی میزی، بهلام نهو گوئی به هیچ کام لهو دوو هه والی نه بزووت و پی شلوئی نه بوو. هه موو نه شق و هوگریی دهر وونی له سهر ژیانی پوچی و واتایی چر بوو بووه.

سالی چواره می سلوکی بوو دیتی ئوسقوف زور به نهرم و دلوقانی هه لسوکه وتی له گه ل دهکا و پیری کلیسهش داوای لی کرد و وهک نه رکیک خسته سهر شانی که نه گه ر خوئی هه زی لی بی، نه رکی گرینگتری پی ده سپرن و نابی خوئی لی بیویری. نهو قسه یه ی پیر له دلیدا ههستی ناوبانگ خوازی به ناگا هینا و هه وای مه قامیکی پوچانی له سهری دا، نهوهش هه ستیک بوو که بو راهیب زور نه شیواو بوو. نهویان راکویست بو په رستگه یه کی نزیک پایته خت. نهو دهویست نهو مه قامه رت کاته وه بهلام پیره که ی نهو نه رکه ی

پئ سپاردبوو و نه دهکرا سه رپنچی لی بکا و ناچار پئمل بوو،
مالئاوایی له پیر کرد و به رهو په رستگای تازه وه پئ کهوت.

گویزرانه وه بؤ په رستگه ی نزیک پایتهخت رووداویکی گرینگ بوو
له ژیانی باوه سیرگیدا. له شوینه تازه که دا هه موو جوړه
وه سوه سه یه ک هه بوو و وزه ی سیرگی هه مووی بؤ خوږاگری له
هه مبه ر ئه وانه دا سه رف ده بوو.

له په رستگه که ی پئشوو وه سوه سه ی ژن زوری ئازار ددها. به لام
ئستا لیره ئه م وه سوه سه یه به وزه یه کی ترسناکه وه هئمنایه تی ئه وی
تیک ددها و گه یشته جییه ک که ته نانه ت شکلیکی دیاری کراوی به خووه
گرت. ژنیک که ژیا نه پر تاوان و به گونا ه رمووده بووه که ی بوو بووه
بئیشه خو شکه ی سه ر زاری هه مووان خو ی له باوه سیرگی نزیک
کرده وه و جوړیکی نازونوز ده کرد که ده یویست دلی بر فینی و
ئاخریش روژیک قسه ی له گه ل کرد و داوای لی کرد که بچیت بؤ
سه ردانی. باوه سیرگی داواکه ی ئه و ژنه ی رت کرده وه به لام چه ز و
ویسته ده روونیه کانی به جوړیک هه ژابوو که ترس دلی داگرتبوو.
ترسه که شی به جییه ک گه یشت که نه ی توانی ددان به خویدا بگری و
ماجه راکه ی بؤ پیره که ی نووسی. به لام به وه به سنده ی نه کرد و به و
مه به سه ته ی به سه ر چه زه ده روونیه کانیدا زال بی، راهییکی گنج که
له ژیر چاوه دیربی خویدا بوو بانگی کرد و به سه ر شه رم و فهیته ی
خویدا زال بوو و له لای ئه و ددانی به و لاوازییه ی خویدا نا و داوای
لی کرد که له هه موو جییه ک وه داوای بکه وی و جگه له کاتی عیشای

په بیانی یان ئه و کاتانه ی که فه رمانی گه وره تر له خو ی به جی دینی، له
هیچ شوینیک چاوی لی خافل نه کات.

جگه له وه ش ئاخیزگه یه کی گه وره ی وه سوه سه له م په رستگا
تازه یه ئه وه بوو که زور له گه وره قه شه ی ئه م په رستگه یه بیزار بوو
که پیاویک بوو له چینی خانه دانه کان و زور شاره زای داب و نه ریت
و رپوره سمی ئه م کومه لگایه و له بواری ئایینیدا به داوی ناوبانگه وه
بوو.

بؤ زال بوون به سه ر ئه و سه ره روئیانه دا خاکه رایانه هه ولی ددها،
به لام له قوولایی دلیدا داوه ریی به سه ریدا ده کرد و به شتیکی
سووک و چرووکی ده زانی و ئه م هه سه ته ئاخری روژیک سینگی
قه لشته وه و کفاره ی کرد. دوو سال بوو هاتبوو بؤ ئه و په رستگا
تازه یه و ماجه راکه به م شیوه یه بوو. شه وی جیژنی شفاعه تی مریه م
له کلیسای گه روه ی په رستگه که رپوره سمیک به رپوه چوو. خه لکیکی
زور له ریگای دوور و نزیکه وه هاتبوون. باوه سیرگی له شوینی
هه میشه یی خو ی راوه ستابوو و دوعای ده خویند، یانی خه ریکی
ململانی بوو له گه ل خویدا، که هه میشه له رپوره سمی عیشای په بیانی،
به تایبه ت له کلیسای گه وره کاتیک خو ی به رپوه به ری رپوره سمه که
نه بوو، ئه و خه یالانه دلی داده گرت. ئه و ململانی و کیشه ده روونیه
به و هویه بوو که دهیدی زوربه ی خانه دانه کان و به تایبه ت ژنه کانیان
بؤ مه راییی کردن و یانی ها دین بؤ کلیسه و هه ر ئه وه ش وای
لی ده کرد رقی هه ستی و خو ی بخواته وه. هه ولی ددها چاوپوشی

لهوانه بکات و سهرنجی ئه و پووداوانه نه دات که له دهوروبه ری خۆی دهیدی. دهیویست نه بیینی که چون سهرباز هه تا نیو کلیسا که له گه لیان دین و خه لک ده کیشننه دواوه و ریگا بۆ ئه ربابه کانیان ده که نه وه. دهیدی که ژنان راهیبه کان پیشانی یه کتر ده دن و به تایبه ت ئه و و راهیبه کی تر که بۆ جوانچاکی به ناوبانگ بوون. دهیویست له ناخه وه چاوی خۆی به سستی و جگه له شۆقی مۆمه کان له سه ر میزی کلیسه و وینه پیروژه کان و قه شه کان که خه ریکی کاروباری عیشای په بیانی بوون و جگه له دهنگی دۆعا و سه روودیک که کۆم بیژان ده یان خوینده وه هیچی تر نه بیینی و نه بیستی و هیچ هه سستی که له دلا نه بی و جگه له فه رامۆش کردنی خۆی و ئاگادار بوون له به چی هینانی فه رزیک که هه میشه کاتی گوئ شل کردن بۆ دۆعا و پارانه وه، که ئه و کاره شی زۆر کردبوو راهه ستابوو و هه ر کاتیک که پیویست بوایه کړنۆشی ده برد و خاچی خۆی ده کیشا. به رده وام له گه ل خۆیدا خه ریکی کیشه و مملانی بوو، هیندی جار به ساردوسرییه وه ده بووه قازی خه نیمه کانی و هیندی جار به نه رمی و بیریکی دژکام و خۆپاریزانه وه به سه ر خۆیدا زال ده بوو. ئه و کاته باوه نیکۆدیم¹¹ به رپرسی دیوی جلان، که له دلی ئه ودا سه رچاوه ی وه سه وه سه ی تاوان بوو. چونکه له لای گه وره قه شه ماستا و چیتی و مه راییه کرد و باوه سیترگی بی ئیختیار ده بووه قازی ئه و و له دلی خۆیدا ئه و ی به مسته حقه قی لۆمه و سه رکۆنه دزانی.

11- Nikodim

لینی نزیک بۆوه و دوا ی ئه وه ی کړنۆشیکی بۆ کرد گوتی که قه شه ی گه وره داوا ی کردوه له سه ره می کلیسه بچی بۆلای و چاوی پیی بکه وئ. باوه سیترگی عه باکه ی ریک و پیک کرد و کلاری قه شه یی له سه ر نا و به پاریزه وه له نیو ئاپۆره ی خه لک هاته ده ری و چوو بۆ شوینی دیاری کراو.

دهنگیکی ژنانه ی بیست که دهیگوت:

“Lise, regardez a votre droite, c’est lui!”¹²

“ou ou? Il n’est pas tellement beau!”¹³

باوه سیترگی ده یزانی که بابته ی ئه و گفتوگۆیه خۆیه تی. بیستی وه ک هه میشه له کاتی وه سه وه سه دا له به رخۆیه وه ده سستی کرد به دۆعا خویندن «خودایه له وه سه وه سه ی تاوان بمپاریزه!» سه ری داخست و به په نای دوو تریبۆندا تییه ری که شوینی کۆم بیژان بوو و له ده رگای لای باکووری کلیسا که وه چوو ده ری. که له سه ره م هاته ده ری به پیی عاده ت خاچی خۆی کیشا و له هه مبه ر وینه ی پیروژدا وه ها خۆی کۆم کرده وه ده نگوت ده چیتته رکووع. پاشان سه ری به رز کرده وه و به لاچاویک له گه وره قه شه ی روانی، که که سیتی تر به جل و به رگی زۆر شیاو و رازا وه وه له په نای راهه ستابوو، به لام سه یری ئه و ی نه کرد.

1- فه ره نسبییه، یانی: لیز، بڕوانه لای راستی خۆت، خۆیه تی!

2- فه ره نسبییه، یانی: له کوئ؟ ئه م خۆ تا ئه و راده یه جوان نییه.

پیری کلیسه به جلوبه‌رگی رۆحانی تاییه‌تی خۆیه‌وه له په‌نا دیواره‌که راوه‌ستا‌بوو و ده‌سته کورت و قه‌له‌وه‌کانی له عه‌باکه‌ی هینابووه ده‌ری و له سه‌ر زگه‌ ده‌رپه‌ریوه‌که‌ی دانابوو و قامکی به په‌راویزی که‌لبه‌دوون کراوی عه‌باکه‌یدا ده‌هینا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بزه‌یه‌ک نیشتبوووه سه‌ر لیوی، له‌گه‌ل میوانه‌که‌ی ده‌دوا. میوانه‌که‌ی ئه‌فسه‌ریک بوو به یونیفورمی ژنرالییه‌وه و پیتی نیشاندهری ئه‌فسه‌رانی ده‌ربار به سه‌ر سنگییه‌وه بوو. به‌یه‌ره‌ق و قالیسکه‌که‌یدا دیار بوو که ئاجوودانی تاییه‌ته. باوه‌سیزگی چاوی له‌گه‌ل ئه‌و نیشانه‌ی فیز و ده‌عیه و سه‌ربه‌شایه‌تیانه‌ی ئه‌رته‌ش ئاشنا بوو، بۆیه به سه‌رنجی تیله‌ی چاویک بۆی ده‌رکه‌وت و ناسییه‌وه. ئه‌و ژنراله‌ فه‌رمانده‌ری پیشووی هه‌نگه‌که‌ی ئه‌و بوو، دیار بوو پله‌وپایه‌یه‌کی گرینگی به ده‌ست هیناوه. باوه‌سیزگی له‌ریوه‌ تیگه‌یشت که پیری کلیسه‌له‌و مانایه ئاگاداره و شانازی به دیداری که‌سایه‌تییه‌کی ئاوا پایه‌به‌رزوه ده‌کات و هه‌ر به‌وه‌ هۆیه‌ش رۆخساری سوور و قه‌له‌وی ئاوا ده‌ده‌وشایه‌وه و ته‌نانه‌ت سه‌ره‌ه سافه‌که‌ی بریقه‌ی ده‌هات. باوه‌سیزگی به دیتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ دل‌ی داگیرا، به‌تاییه‌ت کاتیک که به قسه‌کانی پیردا بۆی ده‌رکه‌وت که ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌و هۆیه‌ ئه‌وی بۆ لای خۆی بانگ کردووه که کونچکاووی ژنرال رازی بکات، چونکه ژنرال هه‌زی کردووه چاوی به ئه‌فسه‌ری پیشووی خۆی بکه‌وی.

ژه‌نرال ده‌ستی هینایه‌ پیشی و گوتی: «زۆر به‌خته‌وه‌رم که ئیوه به‌و فۆرم و دیمه‌نه ئاسمانییه‌وه ده‌بینم. هیوادارم هاوقه‌تاری پیشووی خۆت له بیر نه‌بردبیته‌وه.»

رۆخساری سوور و قه‌له‌وی پیری په‌رستگا که له نیوان ریشه‌ سپییه‌که‌یدا بزه‌ی تیزابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی وته‌کانی ژه‌نرال پشت‌راست بکاته‌وه، رۆخساری قه‌له‌و و تیف‌تیفه‌دراو و پر ترووسکه‌ی ژه‌نرال له‌گه‌ل زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی، که پیشاندهری په‌زایه‌تی ئه‌و بوو، بۆنی شه‌رابیک که له ده‌می ده‌هات و بۆنی جگه‌ره‌ی به‌رگ که له ریشه‌ی چه‌که‌می سه‌ر رۆومه‌تی ده‌هات، هه‌موو ئه‌وانه‌ هۆش و ئیختیاری له باوه‌سیزگی بری و بی‌ئوه‌ی گوی به ژه‌نرال و ده‌ستی بدات که بۆ ته‌وقه‌ هینابوویه پیشی، رۆوی له پیری په‌رستگا کرد و گوتی: «گه‌وره‌م، منتان بانگ کرد بیمه‌ خزمه‌تتان؟» بیده‌نگ راوه‌ستا و حاله‌تی ده‌موچاو و جوولانه‌وه‌ی بی‌ئوه‌ی زمانی بگه‌رئ ده‌پرسی: «چ کاریکت پیم بوو؟»

پیری کلیسه گوتی: «به‌لێ، بۆیه بانگم کردی تا‌کوو چاوت به ژه‌نرال بکه‌وی!»

باوه‌سیزگی په‌نگی هه‌لبزرکا و لیوی که له‌به‌ر توورپه‌یی ده‌له‌رزی گوتی: «گه‌وره‌م، خۆت ده‌زانی من بۆیه ته‌رکه‌دنیا بووم تا‌کوو خۆم له وه‌سوه‌سه‌کان رزگار بکه‌م. بۆ دیسان ده‌ته‌هوی بمخه‌یته‌وه نیو ئه‌م گێژاوی وه‌سوه‌سه‌یه‌وه، ئه‌ویش له کاتی رۆپه‌سمی عیشای په‌بباندیدا و له شوینه‌ پیرۆزه‌ی خودا؟»

پیری په‌رستگه سوور هه‌لگه‌را و به نیوچاوانیکی گژه‌وه ته‌شه‌ری
پیدا‌دا: «باشه، برۆ... برۆ...!»

باوه‌سیرگی رۆژی دوا‌یی داوا‌ی لی‌بور‌دنی له پیری په‌رستگه و برآ
رۆحانییه‌کانی کرد که خۆی ته‌سلیمی وه‌سوه‌سه‌ی غورور کرده‌وه.
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا دوا‌ی شه‌ویک که هه‌تا به‌یانی خه‌ریکی دۆعا و
پارانه‌وه بوو هاته‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌وه‌رستگه‌یه‌ برآ و نامه‌یه‌کی بۆ
پیری مور‌شیدی خۆی نووسی و تکای لی‌کرد که یارمه‌تیی بدات
تا‌کوو بگه‌ریته‌وه بۆ په‌رستگه‌که‌ی پینشوویانی بۆ لای خۆی. بۆی
نووسی که هه‌ست به‌که‌مایه‌سیی خۆی ده‌کات و بۆی ده‌رکه‌وتوه
که به‌ته‌نیایی و به‌بی یارمه‌تیی ئه‌و ناتوانی له‌گه‌ل وه‌سوه‌سه‌ی تاوان
به‌ربه‌ره‌کانی بکات و ددانی به‌تاوانه‌که‌یدا نا که که‌وتبووه داوی و
هه‌روه‌ها په‌شیمانیی خۆی ده‌ربری. پیری په‌رستگه‌ی پینشووی خیرا
وه‌لامی نامه‌که‌ی بۆ نارده‌وه. پیر له‌نامه‌که‌ی خۆیدا نووسی‌بووی که
هۆکاری هه‌موو کیشه و گرفته‌کانی فیز و لووت‌به‌رزیه‌یه. بۆی رۆون
کردبووه که ده‌ره‌له‌بوون و هه‌له‌چوونی رق و توور‌په‌یه‌که‌ی به‌وه
هۆیه‌وه بووه، که هه‌رچه‌ند له‌ریگای خاکه‌راییه‌وه چاوپۆشیی له
پله‌وپایه‌ی رۆحانی کردووه، به‌لام له‌وه‌کاره‌دا خودای له‌بیر نه‌بووه،
به‌لکوو ئامانجی ته‌نیا قایل کردنی فیز و ده‌ماری خۆی بووه. له‌به‌ر
ئه‌وه بلی «من که‌سیکم که پینوستیم به‌م شتانه‌نییه.» هه‌ر به‌وه هۆیه
نه‌یتوانیوه هه‌لسوکه‌وتی پیری کلێسه‌ تامل بکات. حه‌تمه‌ن پینوایه
که‌سیکه که پشتی له‌هه‌موو بایه‌خ و شانازییه‌کان کردووه و ئیستا

وه‌کوو ئاژه‌لیک ده‌یخه‌نه به‌رچاوی خه‌لک. «ئه‌گه‌ر تۆ له‌به‌ر خاتری
خودا پشتت له‌شانازییه‌کان بگردایه، ده‌توانی ئه‌و سووکایه‌تییه زۆر
به‌ئاسانی تامل بکه‌ی. پۆز و ده‌ماری ئه‌شرفیانه هیشتا له‌ناختایه
و گه‌رکه‌ی دانه‌مرکاوه. من بیر له‌تۆ ده‌که‌مه‌وه کورم! دۆعام بۆ
کردی و خودا ئه‌و بیره‌ی خسته‌میشکه‌وه که پیت رابگه‌یه‌نم و بلیم:
"به‌شێوه‌ی رابردوو درێژه به‌به‌ربه‌ره‌کانی و خه‌باته‌که‌ت بده و له
مه‌ندی و خاکه‌راییی خافل مه‌به." له‌م دوا‌ییانه‌دا هه‌وال گه‌یشتووه که
پیری پاک‌داوین ئیلاریۆن^{۱۴} که له‌په‌رستگه‌ی تامبینۆ^{۱۵} گۆشه‌نشین
بوو و به‌دژکامی ژیا‌بوو. پیری په‌رستگه له‌منی پرسیه‌وه که براهه‌کم
پین‌شکنایه که بیت لی‌ره‌بیته‌گۆشه‌نشین. هه‌ر راست له‌وه‌کاته‌شدا
نامه‌که‌ی تۆم به‌ده‌ست گه‌یشت. بچۆ بۆ تامبینۆ له‌وی چاوت به‌باوه
پایسی^{۱۶} بکه‌وی که پیری ئه‌و په‌رستگه‌یه. من نامه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسم
و تۆش داوا‌ی لی‌بکه‌هوجره‌ی ئیلاریۆن بدا به‌تۆ. پیت وانه‌بی
ده‌توانی جیگای ئیلاریۆن بگریته‌وه. به‌لام تۆ پینوستت به‌ته‌نیایی و
چاوه‌دیری هه‌یه تا‌کوو بتوانی به‌سه‌ر هه‌وا و ده‌ماره‌که‌تدا زال بی.
خودا بتخاته‌سه‌ر ریگه‌ی راست!»

باوه‌سیرگی فه‌رمانی پیره‌که‌ی خۆی به‌جی‌هینا. نامه‌که‌ی ئه‌وی
پیشان پیری په‌رستگه‌دا و داوا‌ی لی‌کرد که ودمی بدا هوجره‌که‌ی و

14- Illarion
15- Tambino
16- Paissi

ئەوى تىيدايە بىداتەوہ بە پەرستگە و داوى ئەوہ پۈيشت بۇ چلەخانەى تامبينۇ.

پىرى پەرستگەى تامبينۇ كە بەرپوہبەرىكى كارزان بوو لە بنەمالەيەكى بازركان و دەولەمەندا لە داىك بووبوو. پىرى كلىسە باوہسىرگى زور بە ئاسانى و بە ئارامى وەرگرت و ئەوى لە حوجرەكەى ئىلاريۇندا نىشتەجى كرد. سەرەتا سوختەيەكيان پى سپارد تاكوو خزمەتى پى بكات. بەلام دواتر لە سەر داوى باوہسىرگى ئەو كورەيان لە حوجرەكەى دوور خستەوہ و ئەو بە تەنيا مايەوہ. ئەو حوجرەيە لە راستيدا زاخەيەك بوو لە كيو دايانبريبوو و تەرمى ئىلاريۇنشان هەر لەويدا ناشتبوو. لاي داوہى حوجرەكە گۆرى باوہ ئىلاريۇن بوو، لاي پيشەوہش كە ژوورىكى چكۆلە بوو بۇ خەوتن، دۆشەكىكى كا و ميژىكى چكۆلەى لى بوو، رەفحەيەكيش كە وىنەى پىرۆز و هيندى كتيى لە سەر داندرابوو. ديوى دەرەوہى دەرگاكە رەفحەيەكى پيوہ بوو، كە پۆژى جاريك رايبيك لە پەرستگەوہ دەهات و خواردنى بۇ دەهيتا و لە سەرى دايدەنا.

لەو كاتەوہ ئىتر باوہسىرگى بوو بە دژكام و گوشەنشين.

(۴)

لە سالى شەشەمى گوشەنشين بوونى باوہسىرگيدا و لە شەوى كەرنەقالدا، دەستەيەك ژن و پياوى لە چىنى دەولەمەندان و خوش رابويړانى شارەكەى نزيكيان داوى خواردن و خواردنەوہيەكى زور هاتنە سەر ئەوہى كە سەيرانىك بە تروىكا بكەن. ئەو تاقمە برىتى بوون لە دوو پاريزەر و خاوەن ملكىك و ئەفسەرىك و چوار ئافرەت. ژنەكان يەكيان هاوسەرى يەككىك لە پاريزەرەكان بوو و يەككىكى تریشان هاوسەرى خاوەن ملكەكە و سىنەميش دشى ئەو بوو كە كچىكى عازەب بوو، چوارەميش ژنىكى شوخوشەنگ و دەولەمەند بوو كە تەلاقى لە ميژدەكەى وەرگرتبوو و كارى نااسايىي دەكرد و خەلكى شارەكەش بە هوى ئەو ئاكارە سەير و دەلووكارانەيەوہ تووشى سەرسورمان بووبوون.

هەواكەى زور خوش بوو و ريگاكەش تەكووز و لەبار. نزيكەى دە وىرست كە لە شارەكە دوور كەوتنەوہ، راوہستان و دەستيان كرد بە راويژ كردن كە چكەن. بگەرپنە بۇ شار يان دريژە بە ريگا بدەن.

«ئەو كارە مەحالە. تەنانەت ئىوھش كە بۆ ھىچ كارىك بەرگىرەوھەتان نىيە، لىرە مەحالە بتوانى مەرز بپەرئىنى.»
 «مەحالە؟ گرىو دەكەين.»
 «باشە، ئەگەر تۆ شەوئى توانىت لە لای ئەو بمىنئەتەو ھەرچىيەكت بوئ دەتدەمى.»

«A discretion.»^{۱۹}

«لە لایەن ئىوھشەو ھەروا!»

«زۆر چاكە، با برۆين!»

قۇدكايان دا بە كاشەوانەكان و سەندووقى پەر لە پىراشكى و شەراب و شىرىنى خۇيان ھەلىانگرت. ژنەكان بەتەى گەرم و كەلپۆسىان لەبەر كردبوو. كاشەوانەكانىش خەرىكى مشتومر بوون كە كاميان لە پىشەو ېروا، لە كۆتايىدا يەكيان كە لە ھەموويان گەنجتر بوو و زۆر پەرشۆر و لەخۆبایی بوو لە بەرىكەو ھەدانىشت و قامچىيەكەى ھەلسوورپاند، گوراندی و زەرەى لە زەنگۆلەكان ھەستاند و سىرە و خەشەى كاشەكان لەسەر بەفرەكە بەرز بۆو، كاشەكان بە نەرمى و دەكرى بلەين بەبى ھىچ ھەلبەزدا بەزىك بە سەر بەفرەكەدا دەخوشىن. ئەسپەكەى نىوھەراست كە كلكى لە ژىر قايشى كەفەلیدا گرى درابوو، بە نەرمى و چالاكى غارى دەدا. رىگای رىك و تەكووز و پرتا و بە ژىرياندا دەخوشى بۆ دواو ە كاشەوانەكان بە خۆ

۱- فەرەنسىيە، يانى بە دلى خۆم.

ماكوڤكىنا^{۱۷}، ئەو ژنە جوان و شوخەى كە تەلاقى ھەرگرتبوو، پرسىي: «ئەم رىگايە بۆ كوئ دەچى؟»
 پارىزەرىك كە دەيوست دلى بىوھژنەكە بە دەست بەئىنى، گوتى:
 «ئەمە رىگاي تامبىنۆيە كە نزيكەى دوازدە وىرست لىرەو ھە دوورە.»
 «ئەى دواى تامبىنۆ دەگاتە كوئ؟»
 «دواى ئەو دەچىتە پەرسنگە و شارەكە.»
 «يانى ھەر ئەو شوئىنەى كە باوھسىرگى بەناوبانگ لەوئ گوشەنشىن بوو؟»

«بەلى، راست ئەويە!»

«ھەر ئەو كاساتسكىيە، دژكامى جوانچاك؟»

«بەلى!»

«Messeiurs et Masdamset.»^{۱۸} با بچىن بۆ لای كاساتسكى. لە تامبىنۆ پشوو دەدەين و خواردن دەخۆين. با لىرە ماتل نەبىن و ھەرئەبكەوين.»

«ئاوا بى ناتوانىن بگەرئىنەو ھە بۆ مالى.»

«قەيناكا! شەوئى ميوانى كاساتسكى دەبىن.»

«پەرسنگە ميوانخانەيەكى ھەيە كە زۆر خۆشە. من كاتىك

پارىزەرى داکوڤكىكارى ماخىن بووم لەوئ ماومەتەو.»

«نا، من شەوئى ھەر لە حوجرەى كاساتسكى دەمىنمەو.»

۲- فەرەنسىيە، يانى خانمەكان و ئاغانان.

نواندنه وه ههوساره كانيان له پشتی ئهسپهكان رادهكيشا. يهكيك له پاريزه رهكان و ئهفسهريك كه بهرهوروي ماکوڤکينا دانیشتبون قسهيان گهرم کردبوو و هيچ شتيك نه مابوو باسی نه کهن، بهلام ماکوڤکينا، بالته كه لپوسه كهی له خوئی پيچابوو، بهبی جووله دانیشتبوو و كهوتبووه گومي بير و خه ياله وه. له دلی خویدا دهیگوت: «هه مووی هه ر ئه وان هیه و سه رتاپای هيچ و پوچی و سوو کایه تیه! بهر دهوام ده بی چاوم له و دهموچاوه سوور و بریقه دارانه بی كه بۆگه نی ئارهق و جگه ره ی بهرگیان لی دی. هه مووی هه ر ئه و قسانه و ئه و ئاکاره گلاوانه، ئه وه ی باسی شی ده کهن هه ر ئه و قسه قور و بی تامانه یه! چهندهش له خوړازین و دلنیا که جگه له وه نابی بی و هه تا کاتی مه رگ دريژه به و ريگایه دهن. بهلام من ناتوانم. ئه م جوړه ژيانه بۆ من ته نیا خه م و داخی پيوه یه. من شتيکم دهوی كه ژيان ژیره و ژور بکات. لانیکه م وهک ئه و ماجه رایه ی كه به سه ر ساراتقیه كان هات. ئه گه ر به هه له نه چوو بیتم ساراتقی بوون. به سواری کاشه و پوژیکي سارد و توفوبه ند هینده پویشتن هه تا هه موویان رهق هه لاتن... ئیستا ئه گه ر ئه م هاوړپییانه ی من بووایه ن چیان ده کرد؟ حه تمه ن زور خوړپییانه هه رکام له بیری دهباز بوونی خویندا ده بوون. هه رکه س له بیری خویدا ده بوو. رهنگه منیش هه رهک ئه وان بووایه م. بهلام من لانیکه م جوان و دلرفینم. ئه مانه ش ئه وه ده زانن. بهلام ئه و راهیبوچکه یه! یانی به راستی چاوی له حاستی جوانی ژنان کویره؟ نا، ئه مانه هه موویان وهک یهک وان، که چاویان

به ژنیکي جوان ده کهوی ئه ژنویان ده له رزی. راست وهک خویندکاره که ی زانکوی ئه فسه ری، پایزی رابردوو! به راستی چهندهش گه وچ بوو.»

گوتی: «ئیقان ئیقانوڤیچ!»

«به لی فه رموون!»

«چه ند سالی ته مه نه؟»

«کی چه ند سالی ته مه نه؟»

«کاساتسکی ئیترا!»

«پیموا چل سال و بری.»

«هه رکه سیک بجیت بۆ لای وه ریده گری؟»

«به لی. به لام نهک هه میشه!»

«ئه و به تانییه له لاقم بهالینه. نا ئاوا! وهی چهنده دهسته و ستانی!

نا، زیاترا! گه رمتر، ئاوا! پیویست ناکا ئه وهنده لاقم پیکه وه بگوشی.»

ئاخری گه یشتنه میشه یهک که حوچره ی راهیبی لی بوو.

ماکوڤکينا له کاشه که ی دابه زی و به هاوړپیکانی گوت که دريژه به

ریگای خوین بدن. ئه وان هه ولیان دا له کهری شه ی تانی دابه زینن.

بهلام ماکوڤکينا توور به بوو و فه رمانی پیدان که دريژه به ریگای

خوین بدن. ئه وان رویشتن و ئه و به ته نیا به و بالته سپییه وه که له

پیستی گه مال بوو، تووله رییه کی گرته بهر که ده چوو ئه شکه وته که ی

راهیب. پاريزه ره له کاشه که دابه زی و چاوی تیبری.

(۵)

باوه سیرگی شهش سال بوو لهو زاخه یه دا گوشه نشین بوو. تهمه نی چل و نو سال بوو. ژیانی پر بوو له خهم و مهینه، به لام نهک به هوئی روژوو گرتن و دوعا خویندنه وه. ئەوانه بو ئەو زهحمهت نه بوون. پهنج و نازاری سهره کیی ئەو خهباتی دهر وونی بوو، خهبات له گهل خویدا. به جوریک که چاوه پروان نه بوو ئەم کاره تا ئەو رادهیه دژوار بی. سهرچاوهی پهنجه کهی ئەو له دوو لاره بوو، یه کیان شک و گومان و ئەوی دیکه یان هه وهس. ئەم دوو نه یاره هه میشه پیکه وه هه لیان ده کوتایه سهری. ئەو پیی وا بوو ئەم دوو نه یاره پیکه وه پیوه نندیان نییه و ئەو دوو دوژمنه له یهک دوورن. که چی ئیستا یه کگرتوو بوون. هه رکاتیک به سهر شکدا زال ده بوو، بلیسهی هه وه سیش داده مرکا. به لام ئەو پیی وا بوو ئەو دوو به لایه له لایه ن دوو شه تیانی جیا وازه ون و به جیا جیا له گه لیان ده که و ته خهبات و به ره ره کانی.

له دلی خویدا دهیگوت: «خودایه، خودایه! بوچی ئیمانیک قایم پی نابه خشی؟ هه لبهت به لای هه وهس راسته قینه یه. ته نانهت قه دیمیه کانیس له گه لیدا به ره به کانیان کردوو. هه دیسی ئانتونیوی

قه دیس و دیتران... به لام ئەوان ئیمان و باوه ریان قایم بوو، به لام بو من سات و کات و روژانیک هه یه که دلم سار ده بیته وه و له شیله ی گیانبه خشی ئیمان خالی ده بی. بوچی ئەم دنیا یهت ئاوا جوان خولقاندوو و که لک وهر گرتن له و دنیا یه ی خوت به تاوان داناو و داوات له بهنده کانی خوت کردوو پاریزی لی بکه ن؟ بوچی وه سوه سهت بو گیانی ئیمه خولقاندوو؟ وه سوه سه! خودایه یانی هه ر ئەوه وه سوه سه نییه که من دهمه وی خوم له شادی و چیتزه کانی ژیان لادم و توشه یهک بو ئەو دنیا بنیرم که له وانیه هه ر نه بی و زیاتر له شتیکی خه یالی ده چی؟» که ئەو بیره به میشکیدا هات ترسیک دلی داگرت و له خوی بیزار بوو. به خوی گوت: «بوونه وه ری چه په ل! تو به و ئیمان له روز که وه ده ته وی بییه قه دیس؟» دواي ئەوه ی جینیوی به خوی دا و له خوی تووره بوو، دهستی کرد به دوعا خویندن، به لام هه رکه دهستی کرد به پارانه وه، وینه ی گیانداری خوی له زهمانی رابردوو دا هینایه به رچاو که له کلیسه ی په رستگه رپوره سمی عیشای ره بیانی به رپوه ده برد و جل و به رگ و کلاری جورا و جوری له سهر ده کرد و به قه لافه تیکی شاهانه وه راده وه ستا، سهری راده وه شاندا و له دلی خویدا ده یگوت: «نا، ئەوه راست نییه. ئەوانه هه مووی فیل و ته له که یه. ده کری خه لک فریو دهی، به لام خوت و خودا ناتوانی هه ل خه له تیخی. من له کوئی و روچانییه تی ئاسمانی له کوئی! من پیاوی لکه یه کی گه مژه و شیایو به زه بییم و له وه زیاتر هیچ نیم!» ئاته گی عه باکه ی خوی لادا و لاقه کز

و ره‌قه‌له‌کانی خوی له ژیرپاتۆلێکدا دی و ته‌وسه‌بزه‌یه‌ک نیشته سه‌ر لیوی و سه‌ری راوه‌شاندا.

پاشان ئاته‌گی عه‌باکه‌ی دادایه‌وه و ده‌ستی کرده‌وه به‌ پارانه‌وه و دوعا خویندن و خاچ کیشان و سوچه‌ بردن. گوتی: «یانی ده‌بی ئه‌م جیوبانه‌ بیته‌ گوری من؟» وه‌ک بلیی شه‌یتان بوو سرتاندى به‌ گوئیڤا: «به‌لی، پیخه‌فیک که‌ مالی ته‌نیاپییه‌ گوڤه‌ و له‌گه‌ل گوڤه‌ هیچ جیاوازییه‌کی نییه‌. ئه‌وانه‌ هه‌مووی فیئل و درۆیه‌!» شان و ملی ڤووتی بیوه‌ژنیکی هینایه‌ به‌رچاوی که‌ سه‌رده‌میک پیوه‌ندی له‌گه‌لیدا هه‌بوو. خوی قیت کرده‌وه و درێژه‌ی به‌ دوعاکه‌ی دا و که‌ فه‌رزه‌که‌ی^{۲۰} به‌جی هینا، ئینجیلی هه‌لگرت. لیکه‌ کرده‌وه و خوداڤراستان ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ کرایه‌وه که‌ ئه‌و زۆر جار له‌به‌ر ده‌یخوینده‌وه: «خودایه‌ من ئیمانم به‌ تۆ هه‌یه‌. یارمه‌تیم بده‌ با له‌گه‌ل ئیمان‌لاوازی به‌ر به‌ره‌کانی بکه‌م.» که‌ ئه‌وه‌ی گوت ته‌می شک و درپۆنگییه‌کانی که‌ دلێ داگرتبوو ڤه‌وییه‌وه. هه‌روه‌ک چۆن به‌ پارێزه‌وه شتیکی له‌رزۆک و خۆنه‌گرتوو له‌ شوینیک داده‌نن، ئه‌ویش ئاوا ئیمانی خوی له‌ سه‌ر پایه‌یه‌کی له‌رزۆک دانایه‌وه و به‌ پارێزه‌وه کشایه‌وه نه‌ک بکه‌ویته‌ خوارئ. چاوبه‌نده‌که‌ی کیشایه‌وه سه‌ر چاوی و هیمنایه‌تی بالی به‌ سه‌ر گیانیدا کیشا و دوعایه‌ک که‌ له‌ سه‌رده‌می مندالییه‌وه هه‌میشه‌ به‌ر له‌ خه‌و ده‌یخویند، خویندییه‌وه: «خودایه‌

۱- مه‌به‌ست فه‌رزی په‌رستگه‌یه‌ که‌ هه‌موو ڤاهیبیک ده‌بی رۆژی چه‌ند به‌شی لی بخوینته‌وه.

وه‌رمگه‌ره، خودایه‌ وه‌رمگه‌ره!» به‌ خویندنی ئه‌و دوعایه‌ نه‌ک هه‌ستی به‌ ئۆخژن کرد دلێشی ڤر بوو له‌ شادی. خاچی خوی کیشا و له‌ سه‌ر چرپا باریکه‌که‌ی خوی ڤاکشا و جله‌ هاوینییه‌کانی گرمۆله‌ کرد و نایه‌ ژیر سه‌ری. له‌رپوه‌ خه‌وی لیکه‌وت و له‌ خه‌وه‌ سووکه‌که‌یدا پیی وا بوو زڤه‌ی زه‌نگوله‌ی کاشه‌یه‌ک ده‌بیستی. هه‌روه‌ها گوئی له‌ لیدانی ده‌رگاکه‌ش بوو. به‌لام نه‌یده‌زانی خه‌ون ده‌بینی یان به‌خه‌به‌ره‌. هه‌ستا و دانیشته‌، به‌لام ڤروای به‌ هۆش و هه‌ستی خوی نه‌ده‌کرد. دیسان ته‌قه‌ی ده‌رگای حوجره‌که‌ی دووپات بۆوه. به‌لی، ته‌قه‌ی ده‌رگابوو. که‌سیک هاتوو بۆ حوجره‌که‌ی و له‌گه‌ل ته‌قه‌ی ده‌رگاکه‌ ده‌نگی ژنیکیشی بیست.

«خودایه‌، یانی ئه‌وه‌ی له‌ کتیبی ژیانی قه‌دیسه‌کاندا نووسراوه‌، ڤاسته‌؟ یانی به‌راستی شه‌یتان بۆ به‌لاریدا بردنی مرۆف و ڤمووده‌ کردنی به‌ تاوان خوی ده‌کاته‌ شیوه‌ی ژن؟ به‌لی، ده‌نگی ژنیکه‌ و چ ده‌نگیکی ناسک و شه‌رمن و خۆشیشی هه‌یه‌! په‌ککوو!» تفيکی له‌ عه‌رزه‌که‌ کرد تاکوو شه‌یتان له‌ خوی بتارینئ. به‌ خوی گوت: «نا، خه‌یاله‌!» چوو بۆ ئه‌و شوینه‌ی که‌ چوارپایه‌ی دوعا خویندنه‌که‌ی لی‌بوو، به‌ شیوه‌ی خوی که‌ خووی پی‌گرتبوو و هه‌ر ئه‌و کاره‌ش ده‌بووه‌ هۆی سووکناپی هاتن و هیور بوونه‌وه‌ی و شادیی به‌ دلێ ده‌به‌خشی، به‌ ئارامی چۆکی دادا. قژه‌ درێژه‌که‌ی به‌ سه‌ر نیوچاوانیدا شوڤ بووبۆوه و ته‌ویلی سافی به‌ قژی درێژی پشته‌سه‌ریه‌وه له‌ سه‌ر

مافووره سارد و نمدار و چکوله که دانا. کزهبا له که لینی ژیر
دهرگا که وه ده هاته ژووری.

دوعایه که پیری ته که دنیا پی مه ن^{۲۱} فیزی کردبو و له سهر ئه و
باوه ره بوو که بو دور خستنه وهی تاپو و دهنگی خه یالی کاریگه ره،
له مه زامیردا خویندییه وه. ئه نامی لاواز و سووکی له سهر لاقه کز و
به لام به هیزه کانی خوئی بهرز کرده وه و هه ولی دا که هه روا دوعا
بخوینی. به لام به جیی دوعا خویندن بی ئیختیار گوئی شل کرد.
دهیویست باشتر گوئی لی بی. به لام هه موو شتیک ئارام بوو. میچه که
دلۆپه ی ده کرد و تنوک تنوک ده تکایه نیو له گه نیکه وه. دهره وه ته مومژ
بوو و ته میکی چر پوو بهری زهویی داگرتبوو. ئارام بوو. زور ئارام.
له نا کاو خسه خشیکی له بهر په نجه ره که وه بیست و هه ره ئه و دهنگه
شیرین و ناسکه ی پیشوو که ته نیا ده گونجا له گه رووی ژنیکی
جوانه وه بیته دهری، هاته گوئی که گوتی:

«دهرگا که لی بکه وه با بیمه ژووری. بیکه به خاتری حه زه ته ی
مه سیح دهرگا که لی بکه وه...»

دهنگوت ته واوی خوینی له شی رژییه نیو دلی و له ویدا په نگی
خواردده وه. زور به زه حمهت توانی هه ناسه هه لکیشی و که وه ته
دلۆکوتی. «خودایه یارمه تیم بده. دوژمنه کانت له نیو به ره...»

«خو من ئیبلیس نیم.» دیار بوو ئه و لیوانه ی که ئه و وشانه ی لی
هاته دهری، بزه یان لی نیشتوو. «من ئیبلیس نیم. ژنیکی تاوانبارم که

رینگام لی شیواوه. مه ترسه، گومرا نیم. به راستی رینگام لی شیواوه،
لیقه و ماوم.» پیکه نی. «خه ریکه له سه رمانا ره ق هه لدیم، په نایه کم
دهوی.»

باوه سیترگی نیوچاوانی به په نجیره که وه نا تا کوو ببینی. به لام
چرایه کی چکوله که له ژیر وینه ی پیروژدا هه لگرا بوو ئه م دیوی
شووشه که ی رووناک کردبو وه و له دهره وه هیچ شتیک نه ده بیندرا.
هه ردوو دهستی به م لا و ئه ولای ده موچاوییه وه گرت و له نیوان
هه ردوو له پی ده سستییه وه روانی. ته مومژ بوو، داریک و له لای
راستیشه وه روخساری ژنیک که وه ته بهرچاوی. به لی، هه ره له وی، له
چهند سانتی مه تری چاوانی روخساری شیرین و میهره بان و ترس
لی نیشتوو ژنیک بوو که کلاویکی تیسکنی له سه ردا و بالته یه کی
پیتسی تیسک دریژی سپیی له به ردا بوو و بو لای ئه و خوئی
دانه و اندبوو. چاویان به یه کتر که وت و له ریوه یه کتریان ناسیییه وه.

نه ک ئه وه ی پیکه وه ئاشنا بن. قه تیان یه کتر نه دیتبوو. به لام
به تاییهت باوه سیرگی به روانی ژنه دا ههستی کرد که ده ناسی و له
زمانی ئه و تیده گا. دوا ی ئه وه ئیتر نه ده کرا وا بیر بکاته وه که ئه م ژنه
ئیبلیسه نه ک ژنیکی جوان و خوین شیرین و شه رمن.

گوتی: «تو کی؟ لی ره چیت دهوی؟»

ژنه به له بزیکی دل رفینانه و نازیکی شیرینه وه گوتی: «تکایه
دهرگا که لی بکه وه، خه ریکه له سه رمانا ره ق ده بم. خو پیم گوتی
رینگام لی شیواوه.»

«بەلام ئىۋە چۆن...»

«خۆ من پياۋخۆر نىم. تۆخودا دەرگاگەم لى بگەۋە و رېگام بدە با بىمە ژوورى، پاشان ھەرچىت پى خوشە لىم بېرسە. ئىستا ھىندەم سەرمايە خەرىكە رەق ھەلدىم.»

ژنە بەپاستى ترسابوو و ئەو قسەيەى بە دەنگىكى لەرزۆك و گرياناۋىيەۋە دەرېرى.

باۋەسىرگى لەبەر پەنجىرەكە چوۋە ئەۋلاۋە و چاۋىكى لە وىنەى مەسىح كىرد بە تاجە چوكلە دارەكەيەۋە. خاچى خۆى كىشا و لەبەر وىنەى مەسىحدا كىرئوشى برد و گوتى: «خودايە، يارمەتىم بدە.»

پاشان چوو بۆ لاي دەرگاگە و بەرەو ھەيۋانىكى چكۆلەى سەرداپۆشراۋ كىردىۋە و بە كۆيىرە كۆيىرە چۆلەپىچى دەرگاي دەرەۋەى دۈزىيەۋە و دەستى كىرد بە كىردنەۋەى، لە پشت دەرگاگەۋە ترپەى پى دەھات. ژنە لە پشت پەنجىرەكەۋە ھات بۆ بەردەرگاگە. لەپ ژنە قىژاندى: «ۋەى!» باۋەسىرگى زانىى كە پىي كەۋتۆتە نىۋ گۆلاۋى بەردەرگاگەۋە كە دلۆپەى مىچەكە بوو لەۋىدا گۆلاۋى بەستىۋو.

دەستى لەرزى و نەيتۋانى چۆلەپىچى پشت دەرگاگە لىبا، چونكە زۆر توند بوۋبوو.

«ۋەى، ئەۋە چى دەكەى؟ دە بىكەۋە مردم. رېگام بدە بىمە ژوورى! سەرتاپام خوساۋە. ھەموو گىانم بەستۋويەتى. ئىۋە ھەر لە

بىرى رۆخى خۆتاندىن كە بە دۆعا و پارانەۋە بىكەنە بەھەشتى و لە بىرى مىندا نىن كە خەرىكە رەق ھەلدىم...»

باۋەسىرگى دەرگاگەى بە توندى بۆ لاي خۆى كىشا و چۆلەپىچەكەى ترازاند. كە جۆلەپىچەكە ترازان، بىئەۋەى بىر لە كارى خۆى بىكەتەۋە بە توندى پالى پىۋەنا بۆ دەرې و دەرگاگە بە ژنەدا درا. لە ناكاو بە شىۋەى قەدىمى ھەلسوكەۋتى خۆى لەگەل ژنان، گوتى: «ئاخ، بىۋورە!»

ژنە بە بىستى ئەم «بىۋورە» يە زەردەيەكى گرت و بە خۆى گوت: «ئەۋەندەش كە باسى دەكەن دىر و خوينتال نىيە.» گوتى: «قەيناكا. ئىۋە دەبى مىن بىۋورن!» ئەۋەى گوت و خۆى كىرد بە ژوورىدا. «ھەلبەت مىن قەت ئىجازە بە خۆم نادەم كە بىمە ھۆى ئازارتان. بەلام لەم بارودۇخەدا پىشېبىنى نەكراۋە...»

باۋەسىرگى گوتى: «تكايە فەرموو ۋەرە ژوورى!» ئەۋەى گوت و چوو لەۋلاۋە پراۋەستا.

بۇنىكى خۆش و توند كە ئەۋ سالانىكى زۆر بوو ئىتر نەبىستىۋو بە سەرىدا ھات. ژنە لە ھەيۋانە چكۆلەكە تىپەرى و چوۋە نىۋ حوجرەكەۋە. راھىب دەرگاي دەرەۋەى داخست، بەلام پشتى نەخست و بە دواى ژنەدا چوۋە حوجرەكەۋە و بىئىختىار و بەردەوام دۆعاى دەخويند. «خودايە، عىسا مەسىح، كورى خوداى مەزن. خۆت رەحم بە مىنى تاۋانبار بگە. خودايە تاۋانبارم. رەحم بە مىنى بىچارە بگە!»

ئەو وشانەى تەنیا لە دایدا دووپات نەدەکردەو، بەلکوو لیویشی دەبزواند.

گوتی: «تکایە فەرموون، فەرموون.»

ژنە لە چەقی حوجرەکەدا راوہستابوو و ئاو لە بەلتەکەى دەچۆرا و دەپژایە سەر تەرکی ژوورەکە و چاوی لە باوہسیزگی دەکرد. چاوانی بزەى تیگەراییوو.

«ببۆرە کە خەلوەتەکەم لى تیکدای. بەلام خۆت بپوانە تووشی چ باروودۆخیک بووم.» پاشان دەستی کرد بە درۆ کردن: «... ئیمە لە شار هاتینە دەرئى بۆ گەپان بە سواری کاشە و من لەگەل ھاوڕیکانم گریوم کرد کە بە تەنیا و بە پێیان دەتوانم لە قوڕۆبیوڤکا^{۲۲} وە بگەریمەو بۆ شار، ریکام لى شیوا و ئەگەر بە ریکەوت تووشی حوجرەکەى ئیوہ نەبوايم...»

درۆکانى کە گەیشتە ئیرە لەو کارەى خۆى شەرمەزار بوو و شوینەوارى پەشیمانى لە پوخساریدا وەها خۆى نواند کە ناچار بوو کۆتایى بە قسەکانى بینى. چاوەرئى نەبوو ئەو بەو شیوہیە ببینى. باوہسیزگی ئەو جۆرەى ژنە چاوەروانى بوو جوانچاک نەبوو. لە بەرچاوی سەرنج راکیش بوو. قژى دريژ و ریشى ماش و برنجى و تۆزى لوولى و ھەروەھا لووتى باریک و چاوانى کە کاتیک لە ئەوى دەروانى وەک ئاور دەبریسکایەو، شوینیکى قوولى لە سەر دلى دانا. باوہسیزگی بۆى دەرکەوت کە ژنە درۆ دەکا.

چاویکی تری لى کرد، پاشان سەرى داخست و گوتى: «بەلى... ھەروایە... من دەچمە ئەو پشته و حوجرەکە بۆ ئیوہ بەجى دەھیلیم.»

چرا چکۆلەکەى لە دیوارەکە کردەو و مۆمیکى ھەلکرد. کړنۆشیکی بۆ ژنە برد و چووه کولینى تەنگ و باریکی پشت دیوارەکە و ژنە گویى لە دەنگى بوو کە شتیکی لە زەوى دەپژاندا. بە پیکەنینەو بە خۆى گوت: «حەتمەن خەریکە سەنگەر دەگرئى. لیم دەترسى.»

بالتە پێستەکەى داکنەند و کلاوہکەى بە لەچکەىەکی دەستچنەو کە قژى پى داپۆشیبوو لە سەرى کردەو. بە پێچەوانەى ئەوہى گوتبووى ئەو کاتەى لە بەر پەنجیرەکە بوو، گیانى نەخووسابوو. درۆى کردبوو تاکوو کاریک بکات باوہسیزگی دەرگاکی لى بکاتەو. بەلام ئەوہى درۆ نەبوو کە کەوتبوو نىو ئاوہکەو و لاقى چەپەى ھەتا قولاپەى لە ئاوہکەدا خووسابوو. کەوشەکەى پى بوو لە ئاو. لە سەر تەختە باریکەکە دانیشت کە تەختەیک بوو مافوورەیکى باریکی لە سەر راخراوو و دەستى کرد بە داکنەندنى کەوشەکانى. حوجرەکە زۆر جوان و نوڤلى ھاتە بەرچاوی. ژووریکى تەسک بوو لە باری پانى سى ئارشین و باری دريژییەکەى چوار. زۆر پاک و خاوین بوو. ژوورکە ھىچى تیندا نەبوو جگە لەو چرپا باریکەى ئەو لەسەرى دانیشتبوو، رەفحەیکەى بە دیوارکەو بوو و چوارپایەیکەى لە سووچى ژوورەکە و شوینى تاییەتى چۆکدادان و دۆعا خویندن داندراوو. کەلپۆسیک و کراسیک بە بزمارى پشت دەرگاکیو ھەلواسرابوون. لە سەروو چوارپایەکەو

چرايهك به ديوارهكهوه بوو و وينه‌ی مه‌سيحي به تاجه چوكله‌دارهكه‌يه‌وه رووناك ده‌كرده‌وه. حوجرهكه بوئيكي سه‌يري لي ده‌هات. بوئي روئي زه‌يتوون و ئاره‌قه‌ی له‌ش و خوئل، ژنه هه‌موو شتيكي حوجرهكه‌ی كه‌وته به‌ردل، ته‌نانه‌ت بوئه‌كه‌شي. لاقى ته‌ر بووبوو، به‌تايه‌ت يه‌كيان كه زور خووسابوو. ئازاري هدا و خيرا ده‌ستي كرد به داكه‌ندني كه‌وش و گوره‌وييه‌كاني. له‌و ماوه‌يه‌دا به‌رده‌وام بزه‌ی له‌سه‌ر ليو بوو، دلخوشييه‌كه‌شي نه‌ك به‌و هوييه‌ی كه‌ به‌ ئامانجى گه‌يشتبوو، به‌لكوو زياتر به‌و هوييه‌وه بوو كه‌ توانييووي كارئك بكات كه‌ ئه‌و پياوه سه‌ير و سه‌رنج‌راكيش و به‌ناوبانگ و جوانچاكه‌ تووشي شه‌رمه‌زاري بكات. به‌ خوئي گوت: «وه‌لامى منى نه‌دايه‌وه، به‌لام گرینگ نيه‌!»

«باوه‌سيترگى، باوه‌سيترگى! نازانم ده‌بي ئيوه هه‌ر ئاوا بانگ بكه‌؟»

ده‌نگيكي ئارام گوتى: «چيت ده‌وي؟»

«ببوورن كه‌ خه‌لوته‌كه‌م لي تيك‌دان. به‌لام چبكه‌م. ناچار بووم. گيانم له‌ مه‌ترسي‌دا بوو. خه‌ريك بوو له‌ سه‌رمانا ره‌ق هه‌لده‌هاتم و له‌وانه‌يه نه‌خوش كه‌وتببتم. سه‌رتاپام خووساوه و لاقم خه‌ريكه هه‌لده‌وه‌ري!»

ده‌نگه ئارامه‌كه‌ وه‌لامى دايه‌وه: «ببوورن، به‌لام من ناتوانم هيچ يارمه‌تبييه‌كتان بده‌م.»

«ئه‌گه‌ر ئاوام بزانييايه دلنيا به‌ نه‌ده‌بوومه هوي ئازارتان. به‌ياني زوو

ده‌روم!»

باوه‌سيترگى وه‌لامى نه‌دايه‌وه و ژنه گوئي له‌ ده‌نگى بوو كه‌ ويژه‌ويير له‌ به‌رخوييه‌وه قسه‌ى ده‌كرد. ويژه‌چوو دوعا بخويين.

ژنه پرسى: «تكات لي ده‌كه‌م مه‌يه بو ئه‌م ديو. چونكه‌ من ده‌بي جله‌كانم داكه‌نم و وشكيان بكه‌مه‌وه.»

باوه‌سيترگى بي‌ئوه‌ى وه‌لامى بداته‌وه هه‌روا خه‌ريكي دوعا خويندن بوو.

ژنه كه‌ هه‌ولئى هدا كه‌وش و گوره‌وييه‌ خووساوه‌كاني داكه‌نى، له‌ دلئى خويدا گوتى: «به‌لئى، پياو ئه‌وه‌يه‌!» هه‌رچى كه‌ وشه‌كه‌ى ده‌كيشا، نه‌يده‌توانى دايبكه‌نى و وه‌ك چه‌قه به‌ لاقبييه‌وه نووسابوو، ئه‌وه‌ش زور سه‌ير و پيكه‌نينى هاته به‌رچاوى و كه‌وته پيكه‌نين. سه‌ره‌تا ده‌يويست بيده‌نگ پيكه‌نى. به‌لام پيئى وا بوو ده‌نگى پيكه‌نينه‌كه‌ى شويني له‌ سه‌ر داده‌نى - ئه‌وه‌ش راست ئه‌و شته بوو كه‌ ئه‌و ده‌يويست - و هه‌ولئى دا كه‌متر به‌ بيده‌نگى پيكه‌نى. پيكه‌نينه‌كه‌شى پر له‌ نه‌شه و سروشتى و شيرين بوو، هه‌ر به‌ راستيش شويني له‌ سه‌ر باوه‌سيترگى دانا.

ژنه له‌ دلئى خويدا گوتى: «به‌لئى من پياوى ئاوام خوش‌ده‌وي، به‌و چاوه‌ گه‌شانه‌وه ده‌لئى پشكوى ئاگره، ئه‌و دهموچاوه نه‌جيم و ساكاره، كه‌ توانايى ئه‌ويينيكي پر له‌ خولياى هه‌يه! ئه‌گه‌رچى به‌رده‌وام خه‌ريكي دوعا و نزايه و وشكه مه‌سه‌بييه‌كى تونده، به‌لام خوش‌ده‌وي. ئافه‌رت قه‌ت له‌و جوړه شتانه‌دا به‌ هه‌له‌ ناچئ. له‌و كاته‌وه كه‌ دهموچاوى به‌ شووشه‌كه‌وه نووساند و چاوى به‌ من كه‌وت، تيگه‌يشت و زانيى. ترووسكه‌ى ئه‌شق له‌ چاوانيدا دره‌وشايه‌وه و ئه‌و ترووسكه‌يه هه‌روا

مايه وه. چه ز و مهيل له دلیدا هه له سوونی هینایه وه. دلای بۆ من كه وه ته
لیدان و كه لكه لهی هه وهس له ناخیدا سه ری هه لدا! «ئه وهی گوت و
ئاخری توانی كه وشه كهی داكه نی و پاشان دهستی كرد به داكه ندنی
گۆره و بییه كانی. بۆ داكه ندنی ئه و گۆره و بییه مل درێژانهی ناچار بوو
داوینی كراسه كهی هه لدا ته وه و دایان كیشی. دیسان به له بزیکي
شه رمانه وه گوتی: «نهیهی بۆ ئیره ها!»

به لام له و دیوی دیواره كه وه هیچ دهنگیک نه هات.

ورته ورت و دؤعا خویندنی باوه سیترگی هه روا به رده وام بوو و جگه
له ویش ترپه و خشه ی جوولانه وهی ده هات. ژنه به خوی گوت:
«حه تمه ن خه ریکه سو جده دهبأ. به لام ئه و سو جده بردن و دؤعا و
پارانه وهیه هیچ كه لکیکی نییه. خه یالی هه ر له لای منه. هه روهك من كه
بیرم له لای ئه وه.» گۆره و بییه ته ره كانی له لاقی دامالی و درێژهی به
قسه كانی دا: «... راست ئه و ههستهی منی له دلایه و خه یالی هه ر له
لای پوز و به له کی منه!» له سه ر چرپا كهی باوه سیترگی دانیشته و لاقی
له ژیر خویدا كو كرده وه. ماوهیه کی زۆر ئاوا دانیشته و پاشان چۆکی
هه لدا، ئه ژنوی له باوهش گرت و مات و بیده نگ چاوی له شوینیک بری.
«به لئ، به و بیده نگییه، له م سه حرا چۆل وهۆله، هیچ كهس ئاگادار نابی...»
له جیی خوی هه ستا و گۆره و بییه كانی برد بۆ بهر كووره كه و به لای
زارکی كووره كه دا هه لیواسین كه تینی گه رمای لی ده هاته ده ری. ئه و
زارکی گه رمازییه به شیوهیه کی تایبته دروست كرابوو. سو و راندی و
پاشان به لاقی رووتی گه راوه بۆ لای چرپا كه، دیسان وهك پیشوو لاقی

له ژیر خویدا كو كرده وه و چوارمه شقی دانیشته. هیچ دهنگیک له پشت
تیغه كه وه نه ده هات. چاویکی له كاتژمیره چكوله كهی كرد كه به ملیدا
هه لواسرابوو. سه عات دووی دوا ی نیوه شه و بوو. «هاو ریکانم ده بی
نزیك سه عات سی بگه رینه وه. ته نیا سه عاتیکم ده رفه ت هه یه. یانی چی!
یانی ده بی لیره به ته نیا دانیشم؟ قه ت شتی وا نابی! من كه سیك نیم
بتوانم به ته نیا هه لبه كه م. ئیستا بانگی ده كه م.»

«باوه سیترگی! باوه سیترگی! سیرگی دیمیتریچ! پرهنس كاساتسکی!»

هیچ دهنگیک له پشت تیغه كه وه نابیستری.

به دهنگیک كه پیشانده ری ئازاریکی زۆر بوو گوتی: «گوئی بگه ر، ئه و
كاره ی تۆ ئه و په ری بی ره حمییه. من ئه گه ر ناچار نه بوایه م بانگم
نه ده كری. من نه خو شم. نازانم بۆ ئاوا حال م تیک چوو.» له سه ر
ته خته كه خوی له گه زدا و دهستی كرد به ناله و نووكه نووك: «ئاخ!...
وهی!...»

سه ریش ئه وه بوو له ریوه ههستی به لاوازی و بی هیزی كرد.
ههستی كرد هه موو گیانی ژان دهكات و سه رتا پای ده له رزی، له پر
تاویاویکی قورس جهسته ی گه رم دا هیئا.

«گوئی بگه ر، یارمه تیم بده! من نازانم بۆ ئوام لی هاتوو!» ئاخ...

وهی!»

قوچه ی كراسه كهی كرده وه. به روکی ئاوه لا كرد و سینگ و مه مکی
رووت كرد، قوئی هه تا سه رووی هه نیشکی هه لکرد و قو له سیی و
ناسكه كهی وه دیار خست. كاتیک پیسیری ئاوه لا كرد و مه مکی وه دیار

کهوتن، مه مک نه بوون به لکوو دوو مانگ بوون له ژیر هه وری کراس هاتنه ده ری. خوی له سه ر ته خته که شل کرد و دیسان دهستی کرده وه به ناله و نوکه نووک: «ئاخ، ئاخ، وهی، وهی... خودای گه وره بگه فریام، ئاخ سوو تام!»

له ته وای ئه و ماوه یه دا باوه سیترگی له نیو خه لوه تییه که ی خویدا پاره و ستابوو و دوعای ده خویند، کاتیک دوعاکانی شه وی ته و او بوو، چاوی له نووکی لووتی خوی کرد و هه روا به پیوه و له ناخی دل وه دوعای خویند و پارایه وه: «یا عیسا مه سیح، کوری پاکی خودا! روحم به رۆحی من بکه، به ته نیا جیم مه هیله!» به لام هه ر له و کاته دا ناله و هاواری ئه و دیوی دیواره که ی ده بیست و خشه خشی کراسی هه وریشم که ژنه دایده که ند. ترپه ی پی پیه ته ی ژنه کاتیک به نیو ژووره که دا ده هات و ده چوو ئه وی تووشی دل کوته کردبوو. ئاگای لی بوو که ده ست به پان و به له که نه رم و شله کانی خویدا دینی. ههستی ده کرد که زور بی هیز و توانایه و سات له گه ل سات خه ریکه ده روه خی و هه ر به و هویه ش به رده و ام ده پارایه وه. ههستی راست وه ک ههستی ئه و که سایه تی چیرۆکه ده چوو که کاتیک ده یویست ریگا بیری و چاو له هیچ شوینیک نه کات، که چی له هه موو لایه که وه دهنگی فریودهر و وه سو هه بزوی بانگیان ده کرد. باوه سیترگی دهنگی ده بیست و ههستی ده کرد مه ترسییه ک له و دیوی تیغه که وه بۆسه ی بۆ ناوه ته وه و پشت دیواره که گیزاوی تیدا چوونه، ژوورسه ری و ده وره وری به ته له و داوی پر مه ترسی ته ندراره و رزگار بوونی ئه و ته نیا له وه دایه که

ته نانه ت بۆ چرکه یه کیش چاو له هیچ کوئییه ک نه کات و بۆ ئه و مه ترسییه نه گه ری. به لام له نا کاو هه زی چاو لی کردن دلی داده گری و به سه ری دا زال ده بی.

«گوی بگره، ئه و که مه ترخه می و سه رساردییه ی ئیوه له مرو فایه تی به دور ه.»

باوه سیترگی له دلی خویدا گوتی: «باشه، ده چم بۆ یارمه تی. به لام هه ر ئه و کاره ی که ئه و پیره دژکام و له خودا ترسه کردی و دهستیکی له سه ر سینگێ ژنه خراپکاره که دانا و دهسته که ی تری له سه ر سگی مه نقه لی. به لام خو من لی ره مه نقه لی پر له پشکوم نییه.» چاویکی به ده وره وری خویدا گیرا. چراکه له وی بوو. قامکیکی له سه ر بلنسه ی چراکه راگرت و نیو چاوانی گرژ بوو. چونکه خوی ئاماده ده کرد که ژانی سووتانه که ی قامکی تامل بکات و تا ماوه یه ک ژانی هه ست پی نه کرد. به لام له پر، ته نانه ت به ر له وه ی ژانیک هه ست پی بکا، دهستی کیشا دواوه و له گه ل ئه وه ی رایوه شانده به خوی گوت:

«نا، من ئه و کاره م له ده ست نایه.»

«تو خودا، خو تو مرو فی و دل ته هیه، ئاخ.. خودایه! ئاخ خودایه گیان

چبکه م! ئاخ بۆ ده ته وی من بمرم؟... نا، نابین!»

باوه سیترگی گوتی: «ئیستا دیم.» ده رگا که ی کرده وه، به لام بی ئه وه ی چاو له ژنه بکا، به ته نیشتی دا تیپه ری و له ده رگای حوجه که چوه ده ری و له دالانه که، ئه و شوینه ی ئیزنگی لی ده شکانده، به کویره کویره

کۆلکه‌داریکی که ئیزنگی له سهر ده‌شکاند دۆزییه‌وه و پاشان ته‌وره‌کەشی له په‌نا دیواره‌که هه‌لگرت.

گوتی: «هه‌ر ئیستا!» قامکی شاده‌ی ده‌سته چه‌پی له سهر کۆلکه‌داره‌که دانا، ته‌وره‌که‌ی هه‌لینا و له گرینچۆ به‌ره‌وخواری قرتاندى. قامکه قرتاوه‌که‌ی سووکت له داریکی وه‌ک خۆی هه‌لبه‌زییه‌وه و که‌وته‌وه سهر کۆلکه‌داره‌که و دواى چه‌ند جار هه‌لبه‌ز دابه‌ز که‌وته سهر عه‌زه‌که.

ئهو به‌ر له‌وه‌ی هه‌ست به‌ ژان بکات، زرمه‌ی ته‌وره‌که‌ی بیست. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ده‌رفه‌تی سه‌رسوورمانی هه‌بى، ژانیکى زۆر و کزانه‌وه‌ی هه‌ست پى‌کرد و هه‌روه‌ها گه‌رمایى داچۆرانی خوینه‌که‌ی. له‌رپه‌وه‌ نووکی قامکه قرتاوه‌که‌ی له ئاته‌گی عه‌باکه‌ی پىچا و توند به‌ رانى خۆیه‌وه گۆشى و گه‌رايه‌وه بۆ نيو حوجره‌که، به‌ره‌وروى ژنه‌ راوه‌ستا، سه‌رى داخست و پرسى: «چىیه‌؟ چىتانه‌؟»

ژنه‌ سه‌رى هه‌لینا و که‌ چاوى به‌ په‌نگه هه‌لبزرکاوه‌که‌ی باوه‌سىرگی که‌وت سپى هه‌لگه‌رابوو و ده‌ستی چه‌په‌ی به‌ ئاته‌گی عه‌باکه‌یه‌وه ده‌له‌رزى، سه‌رى سوورما و له ناکاو هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زارى کرد. خىرا له سهر ته‌خته‌که هه‌ستا و بالته‌که‌ی هه‌لگرت و خۆی داپۆشى.

«به‌لى، حال‌م زۆر خراپه‌... سه‌رمام بووه‌... من... باوه‌سىرگی... من...»
باوه‌سىرگی که‌ ده‌موچاوى به‌ نوورىکی ئارام و ئاویته‌ی شادى ر‌ووناک بووبۆوه، چاوى له چاوى ژنه‌ برى و گوتى: «خوشكى به‌رپىز، بۆ ده‌ته‌وى ر‌وحى هه‌رمانى خۆت به‌ تاوان ر‌مووده بکه‌ی؟ وه‌سوه‌سه

ده‌بى بیته سهر دنیا، به‌لام قور به‌ سهر ئهو که‌سه‌ی که وه‌سوه‌سه به هۆى ئه‌وه‌وه بیته سهر زه‌وى. له خودا بپارپۆه و دۆعا بکه له تاوانت خوش بى.»

ژنه گویى بۆ قسه‌کانى باوه‌سىرگی شل کردبوو. له ناکاو ترپه‌ی تراویکی بیست که ده‌تکایه سهر عه‌رزى. که چاوى لى‌کرد دیتی له ئاته‌گی عه‌باکه‌ی باوه‌سىرگییه‌وه خوین ده‌چۆرى و ده‌تکیته سهر ته‌رکی حوجره‌که.

«چیت له ده‌ستت کردووه‌؟» زرمه‌که‌ی تاویک له‌مه‌وبه‌رى وه‌بیر هاته‌وه و ده‌ستی کینشا و به‌ په‌له چراکه‌ی هه‌لگرت و چوو ده‌رى. دیتی قامکه براوه‌که‌ی باوه‌سىرگی له په‌نا کۆلکه‌داره‌که که‌وتوو. به‌ په‌نگى بزرکاوتر له باوه‌سىرگی گه‌رايه‌وه بۆ نيو حوجره‌که و ده‌یویست شتىکی پى بلى. به‌لام باوه‌سىرگی به‌ شىنه‌ی ر‌ویشته‌وه بۆ خه‌لوه‌تییه‌که و ده‌رگاکه‌ی له سهر خۆی داخست.

ژنه گوتى: «بمبووره! من چۆن ده‌توانم ئهو تاوانه‌م قه‌ره‌بوو بکه‌مه‌وه‌؟»

«بپۆ!»

«لیم گه‌رى با زامه‌که‌ی قامکت بۆ بیه‌ستم.»

«لیره بپۆ!»

ژنه بى‌ئه‌وه‌ی هىچ بلى به‌ په‌له جله‌کانى له‌به‌ر کرده‌وه و بالته‌که‌شى کرده به‌رى و چاوه‌روان دانىشت. زرمه‌ی زه‌نگوله‌ی کاشه‌کان له ده‌ره‌وه ده‌بیسترا.

«باوهسیږگی، من ږنگای ژیانم دهگورم. تکایه یارمه تیم بده و ئاگات

لیم بی.»

«برؤ!»

«تکایه بمبووره و متفه ږکم بدهیه!»

دهنگی باوهسیږگی له پشت تیغه که وه هات که گوتی: «بیکه به خاتری

باوک و کوږ و ږوخی پیروږن، برؤ!»

ژنه به گریان وه له حوجره که هاته دهږی. پاریزهر هات به ره و پیری.

«باشه، دیاره من گریوه که م دؤراندووه. له کوږ داده نیشی؟»

«جیاوازی نییه، له هر کوږیه که بی!»

ژنه له سووچیکي کاشه که دانیش و هه تا مالی زمانی نه گه را.

سالیک دواتر سهری خوږی تاشی و بوو به خوشکیکی ته رکه دنیا و

ژیانی پر له مهینه تی په رستگه ی گرت بهر و بوو به راهیبه یه کی توبه کار.

ئو له سهر دهستی باوه ئارسنی^{۲۲} توبه ی کرد، که هیندی جار نامه ی بو

دهنووسی و له بواری دین و بیر و باوه ږدا ږنوینی ده کرد.

(۶)

باوهسیږگی حوت سالی دیکه له حوجره که ی خویدا گوشه نشین
مایه وه. سهره تا زوربه ی ئو خیر و سه دهقانه ی بویان دهینا، وهک
چایی و قهند و نانی سپی و شیر و جل و بهرگ و ئیزنگ، وه ریده گرت.
به لام بهر بهر و له گه ل تیپه ږینی زهمان خوږی له گه ل ژیانیکی
دژوارتر راهینا و چاوپوږشی له که ل وپه ل و خوږاکی باش و
خوش بژیوی کرد. هه تا ئو جییه ی که جگه له هیندی نانی رهش،
ئو ویش جاریک له هه وتوودا، هیچی دیکه ی وهرنه ده گرت. ئه وه ی که
زیاره تکه ران پینان ددها و به زور بویان به جی ده هیشت هه مووی ددها
به و هه ژار و دهستکورتانه ی که هانایان بو ده برد.

باوهسیږگی ته واوی کاتی خوږی له حوجره دا راده بوارد و له و
ماوه یه شدا یان خه ریکی دؤعا و پارانه وه بوو یان له گه ل ئو که سانه
ده که و ته دمه ته قی و ئاخافتن که ده هاتن بو سهردانی، ئو
زیاره تکه رانه ش که ده هاتن بو لای، ږوژ له گه ل ږوژ زیاتر ده بوون.
سالی دوو سی جار بو چوونه کلپسه له حوجره که ی ده هاته دهږی،
یان جاروبار بو هینانی ئو یان کو کردنه وه ی ئیزنگ و سووته مه نی،
کاتیک له زور پیویست ده بوو.

ماجه راکه‌ی ماکوؤکینا پینج سال دوی گوشه‌نشین بوونی باوه‌سیزگی پروی دابوو و زور زوو هه‌واله‌که به ولاتا بلاو بووه و هه‌موویان له و سهردانه شه‌وانه‌یه‌ی ژنه و ئال‌وگور به سهردا هاتنی ژیانی و توبه کردن و ته‌رکه‌دنیا بوونی ئاگادار بووبوون. دوی ئه‌وه ناوبانگی باوه‌سیزگی زیاتر په‌ره‌ی سهند و له دلی خه‌لگدا جیی کرده‌وه. تاقمی ئه‌و که‌سانه‌ی که له ریگای دوور و نزیکه‌وه دهاتن بو سهردانی به‌رده‌وام له زیاد بوون بوو. چهن راهیبی تریش له نزیک حوجره‌که‌ی ئه‌و نیشته‌جی بوون و بوون به جیرانی. هه‌روه‌ها کلیسایه‌ک و میوانخانه‌یه‌کیشیان له‌وی دروست کرد. ناوبانگه‌که‌ی هه‌روه‌ک ئاساییه‌ بووه هوی ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده‌ی‌تر شاخ‌وبال به که‌راماته‌که‌ی بدهن و به شاتوشووت گه‌وره‌ی بکه‌نه‌وه. خه‌لک له ریگای زور دووره‌وه نه‌خوشه‌کانیان ده‌هینا بو لای و له سهر ئه‌و باوه‌ره‌ بوون که بو شیفای نه‌خوشینه‌کانیان ودمی هه‌یه.

یه‌که‌م شیفابه‌خشیی ئه‌و له سالی هه‌شته‌می گوشه‌نشینییه‌که‌یدا بوو. شیفای به میرمندا‌ئیکی چوارده سالانه به‌خشی که دایکی هاتبوو بو لای و پیداگری ده‌کرد که باوه‌سیزگی ده‌ست به سهری مندا‌له‌که‌یدا بینن. باوه‌سیزگی قه‌ت به خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات که بتوانی که‌سیک شیفای بدات. ئه‌و ئه‌م جوره‌ خه‌یالانه‌ی به تاوانیکی گه‌وره ده‌زانی و پینی وا بوو به هوی خو‌په‌رستییه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر که‌سیک دیعایه‌ی ئه‌وه بکات. به‌لام دایکی کوره‌ ده‌ستی له پارانه‌وه هه‌لنه‌گرت و خو‌ی خست به سهر که‌وشه‌کانیدا و به لالانه‌وه گوتی بوچی

خه‌لکی دیکه‌ی شیفای داوه‌ که‌چی کاریگه‌ریی ودمی پیروزی خو‌ی له کوره‌که‌ی ئه‌و دریی ده‌کات، مه‌سیحی لی کرده‌ تکاکار که ده‌ستیان به پوه‌وه نه‌نی. کاتی باوه‌سیزگی له سهر ئه‌وه پیداگری کرد که شیفای ته‌نیا به ده‌ست خودایه، ژنه گوتی ته‌نیا داوا له ئه‌و ده‌کات که ده‌ست به سهری کوره‌که‌یدا بینن و شیفای پی به‌خشی، گوتیشی که دوعای ئه‌و یه‌کاویه‌که. باوه‌سیزگی نه‌چوووه ژیر بار و خو‌ی کرده‌وه به نیو حوجره‌که‌دا. به‌لام پوژی دوابی (پایز بوو و شه‌وانه هه‌واکه‌ی زور سارد بوو) کاتیک له حوجره‌که‌ی هاته‌ ده‌ری تاکوو ئاو بینن، چاوی به‌و ژنه بیچاره‌یه که‌وت له‌گه‌ل کوره‌ لاواز و زه‌رده‌له‌که‌ی هه‌روا له به‌ر ده‌رگای حوجره‌که‌ی راوه‌ستاون، له‌گه‌ل هاتنه‌ ده‌ری ژنه به‌ره‌و پیری هات و دیسان ده‌ستی کرد به لالانه‌وه. ئه‌و کاته نه‌قلی قازییه‌ زالمه‌که‌ی وه‌بیر هاته‌وه و ئه‌گه‌رچی به‌ر له‌وه دلنیا بوو که نابی بچینه‌ ژیر باری ویستی ئه‌و ژنه، که‌چی ئیستا در‌دو‌نگیه‌ک دلی داگرت که خو‌شی پینی سه‌یر بوو ئه‌و ماوه‌یه دل‌په‌قانه خو‌ی گرتوووه و ویستی ژنه‌ی به‌جی نه‌هیناوه. پاشان ده‌ستی کرد به دوعا خویندن و هینده‌ پاراپه‌وه که بریاریک له دلیدا شکلی گرت و ناخی پووناک کرده‌وه. بریاره‌که‌ش ئه‌وه بوو که ویستی ژنه به‌جی به‌ینن، چونکه پینی‌وابوو ئیمانی ئه‌و دایکه‌ له‌وانه‌یه بیته‌ هوی نه‌جاتی جگه‌رگوشه‌که‌ی و خو‌شی له‌و نیوانه‌دا ته‌نیا که‌ره‌سه‌یه‌کی که‌م‌بایه‌خه له ده‌ستی خودادا.

چوو بۆ لای ژنه و ئەوهی ئەو لینی دەویست کردی و دەستی به سهری کورهدا هینا و دۆعای به سهردا خویند.

ژنه لهگه‌ل کورهدا که‌ی رۆیشتن و دوا‌ی مانگیگ کورهدا چاک بۆوه. له‌و ناوچه‌یه‌یه‌ بوو به‌ دهنگۆ که‌ ودمی پیرۆزی پیری پاکداوین باوه‌سیرگی (ئوه‌ش نازناویکی تازه‌ بوو) بۆ شیفای نه‌خۆشی یه‌کاو‌یه‌که‌. دوا‌ی ئەوه‌ حه‌وتوویه‌ک نه‌بوو نه‌خۆش و که‌له‌لا نه‌یه‌ن بۆ لای و داوا‌ی شیفای لێ نه‌که‌ن. چونکه‌ جارێک پیم‌ل بووبوو ئیتر نه‌یده‌توانی یارمه‌تی خه‌لکی نه‌دات. دەستی به‌ سهری نه‌خۆشه‌کاندا ده‌هینا و دۆعای بۆ ده‌کردن، زۆربه‌ی نه‌خۆشه‌کان به‌ دۆعای ئەو چاک ده‌بوونه‌وه‌ و ناوبانگی باوه‌سیرگی له‌ هه‌موو جیه‌ک ده‌نگی دایه‌وه‌.

به‌م شیوه‌یه‌ باوه‌سیرگی دوا‌ی ئەو نو‌ سه‌له‌ی که‌ له‌ په‌رستگه‌ رایبواردبوو، سێزده‌ سه‌ل به‌ ته‌ریکی و دووره‌په‌ریزی له‌و حوجره‌یه‌دا ژيانی به‌ سه‌ر ده‌برد. شاندى په‌رستگه‌ پیریکی سه‌ربه‌ستیان په‌یدا کردبوو که‌ زۆریان برۆا پێی هه‌بوو. ریشیکی سپی و درێژی هه‌بوو. به‌لام مووی سه‌ری، ئەگه‌رچی ته‌نک بووبوو، به‌لام هیشتا ره‌ش و لوول بوو.

(٧)

چه‌ند حه‌وتوویه‌ک بوو که‌ بییریکی به‌رده‌وام می‌شکی باوه‌سیرگی داگرتبوو. ئەویش ئەوه‌ بوو که‌ بلیی کاریکی باش بێ پیم‌لی پله‌ و پایه‌یه‌ک بێ که‌ خۆی به‌ پێی مه‌یل و به‌ دلخوازی خۆی قه‌بوولی نه‌کردوو، به‌لکوو له‌ لایه‌ن ئارخی ماندریت و گه‌وره‌پیری په‌رستگه‌وه‌ به‌ سه‌ریدا سه‌پاوه‌. ئەو حاله‌ش دوا‌ی چاک‌بوونه‌وه‌ی کورهدا می‌رمنداله‌ چارده‌ سه‌لانکه‌ له‌ ناخیدا سه‌ری هه‌لدابوو. دوا‌ی ئەوه‌ هه‌موو مانگیگ و هه‌موو حه‌وتوو و رۆژیک هه‌ستی ده‌کرد که‌ ژيانی خه‌ریکه‌ له‌ ناخه‌وه‌ ده‌پووکیته‌وه‌، به‌ره‌به‌ره‌ له‌ نیو ده‌چی و ژيانی رواله‌تی بایه‌خ په‌یدا ده‌کا. راست ده‌تگوت تووره‌که‌یه‌که‌ که‌ هه‌لیان‌گیرایته‌وه‌.

باوه‌سیرگی به‌ چاوی خۆی ده‌یدی که‌ بۆته‌ ئامرازیک بۆ راکیشانی سه‌رنجی زیاره‌تکه‌رانی په‌رستگه‌، که‌ هه‌رکه‌س نیاز و داواکارییه‌کی لینی هه‌یه‌ و هه‌ر به‌و هۆیه‌ش پێشه‌واکانی په‌رستگه‌ بارودۆخیکیان بۆ ره‌خساندبوو که‌ ئاسووده‌تر بێ. بۆ وینه‌ کاریکیان کردبوو که‌ ئەو به‌ کاری جه‌سته‌یه‌وه‌ خۆی ماندوو نه‌کات و هه‌موو پێداویستیه‌کانی بۆ دابین ده‌کرا و له‌ ئەویان ده‌ویست ته‌نیا ئەرکیک به‌جی بێنی، ئەویش پازی کردنی ئەو که‌سانه‌ بوو که‌ ئاتاجی دۆعا و پارانه‌وه‌ی ئەو بوون و متفه‌رکیان لێی ده‌ویست و هه‌ر به‌و نیازه‌ش ده‌هاتن بۆ په‌رستگه‌. بۆ کارناسانی رۆژانیکیان بۆ دیاری کرد که‌ ئەو بتوانی وه‌لامده‌ره‌وه‌ی ویست و داخوازی له‌ش به‌بار و زیاره‌تکه‌ران بێ.

ژووریکیان بۆ وهگرنتی پیاوان تهرخان کرد و ههروهها شوینیکی لاجامه دار بۆ ژنانی نیازمهند، که بۆ زیارهت و دست لیدانی جلهکانی هوروژمیان دهینا نهیدن به زهویدا و نهکهوئته ژیر دست و پینان و ئه و بتوانی به شیوهیهکی شیاو دۆعیان به سهردا بخوینی و ته بهروکیان بدات. پینان دهگوت که خه لک پیوستیان پنیه تی و ئه و ئه گهر بیهوئ ریز بۆ یاسای ئه شقی مه سیح دانئ، که داوا له هه مووان دهکا یه کترین خۆش بوئ، ناتوانی ئه و که سانه له دیتن و زیارهتی خۆی بی بهش بکات که پیوستیان پنیه تی و خۆشیان دهوئ، خۆلادان له و جووره مروقه ليقه و ماوانه ش ئه و په ری دل ره قییه. بۆیه به ناچاری قه بوولی کرد. به لام هه رچی زیاتر پیملی ئه و ژیانه ده بوو زیاتر ههستی ده کرد ئه وهی له کاکل و مانادایه ده بیته توئکل و سه رچاوهی ئاوی ژیان له دلیدا وشک ده بی و ئه وهی دهیکا زیاتر بۆ خه لکه نهک بۆ خودا.

خه لکی ئامۆژگاری ده کرد و بۆ رینگای ژیان رینوینی ده کردن یان ته نیا دهستی ته به روکی به سه ریاندا دهینا، دۆعی بۆ نه خۆش و له ش به باران ده کرد یان گوئی بۆ ئه و خه لکه راده گرت که سه بارهت به شیفادان و ته به روک و ئامۆژگارییه به نرخهکانی سپاسیان لئ ده کرد و شوکرانه بژیر بوون. هه لبهت نهیده توانی دلخۆش و رازی نه بی و گوئ نه دا به و هه موو شوین دانان و کاریگه ریهی له سه ر خه لک هه یبوو. پیی وا بوو چرایه که خودا هه لیکردوه و هه رچه ندیش ئه و بیره له میتشکیدا زیاتر ره گاژوی ده کرد، زیاتر ههستی ده کرد که

پۆحی خودایی له دلی دوور ده که ویته وه و تیشکی هه قیقی که له سینینگدا بوو خه ریکه ورده ورده ده کووژیته وه. «کارهکانی من چهندهی له بهر رهزای خودایه و چهندهی له بهر خه لکه؟» ئه وه پرسیاریک بوو که به ردهوام ئازاری ده دا و دل و می شکی ریک ده گوئی، به لام ئه و پرسیاره ی به بی وه لام ده هی شته وه و نهک به و هۆیهی که هه یج وه لامیکی بۆی نه بی، به لکوو به و هۆیه بوو که نهیده ویست خۆی له هه مبه ر ئه و وه لامه دا ببینی و له گه لی تیکه وئ. له ناخی دلیدا ههستی ده کرد که شهیتان کاریکی کردوه که ههستی خزمهت کردن به خه لک له پۆحیدا جیگای ئه شقی خودا بگریته وه. هوی ئه و ههسته ش ئه وه بوو که به و رادهیهی له رابردوودا دژوار بوو بۆی که خه لوه ته که ی لئ تیک بدهن و ئه و له ته نیاییه که ی دابیرن ئیستا له ته نیایی و دووره په ریزی بیزار بوو. ئه گه رچی کاتیک له گه ل نه خۆش و ليقه و ماوان به ره وروو ده بوو خه مهکانیان دلتهنگی ده کرد به لام له قوولایی گیانیدا به هاتنیان ههستی به دلخۆشی ده کرد و ئه و په سن و تاريفاته ی ئه وان ی زۆر به لاوه شیرین بوو.

ته نانهت ئه و کاته ش که بریاری دابوو خۆی له خه لک به دوور بگرئ و پوو یان لئ وه ربگیرئ، به وردی بیر ی له چۆنیه تی ئه و بریاره ی خوی کرد بوو و له هه موو لایه نیکه وه هه لیسه نگانده بوو. کراس و پانتۆلیک و قاپووت و کلایکی لبادی پهیدا کرد بوو و بیانوی ئه وه بوو که ئه وان ه ی بۆ ئه و دهستهنگ و هه ژارانه ده وئ که دین بۆ زیارهتی، به لام هه موویانی گل دایه وه و به هه یج که سی نه دان.

له بیرى ئەوهدا بوو سهرى بتاشى و ئەو جلانه له بهر بکات و ریگای دهشت و سهحرا بگریته بهر. به خه یال بوو سه ره تای ریگا به مه وداى سیسه د ویرست به شه مه نده فەر بروات و دواى برینی ئەو مه ودايه به شه مه نده فەر، به پیتان ریگای بیابان بگریته بهر و له م گونده وه بو ئەو گوند بروات، به لام دوودل بوو که رۆیشتنی باشتره یان مانه وهی. سه ره تا زور دوودل بوو به لام دواتر دوودلییه که ی ره ویه وه و ملی بو ره واله ئاساییه که ی پیشووی داخست و خوئی دایه دهست ئیبلیس و جل و بهرگه لادینییه که ی بو یادگاری هه لگرت، تاکوو ئەو بیر و هه ستانه ی زه مانیک گرنگی پی دەدان، له واندا بیبینی و دلی پیتان پوون بیته وه.

رۆژ له گه ل رۆژ ژماره ی زیاره تکه ر و نه خووش و له ش به بار زیادى ده کرد و دهر فته ی بیر کردنه وه و چاوه دیری و دوعا و تاعه تی بو نه هیشته بووه. هیندی جار له کاتی گه ش بینی و هیواداریدا پیی وا بوو وه کوو خاکیک وایه که سه رده میتک کانیاویک له ویدا هه لقوئیوه. «جۆگه له ئاویکی پووناک و گیان به خش بوو که به ئارامی له مندا ره وان بوو. ئەو کاته ی که ژنه هه ولی دا هه لمخه له تینی. ئەوه ئاوی ژیا نی راسته قینه بوو.» باوه سیترگی زور جار به هه یه جانه وه بیرى له وه شه وه ده کرده وه که «ئه و» (که ئیستا بوو بووه دایه ئاگنیا^۲) هه ولی دابوو هه لیفریوینی. ئەو ژنه ئەو شه وه له وه ئاوی ژیا نه ی نۆشی و زیندوو بووه. به لام له وه رۆژه به دواوه هیه چ ئاویک له وه

کانیاوه هه لئه قولیبوو. ئەگه رچی توونی و سیوشکه هه لاتوووان دههاتن و به پاله په ستۆ یه کترین ده دا دواوه و به ئاواتی قومیک ئاو بوون له وه کانیاوه، تاکوو پیی زیندوو ببه وه، چونکه ئاوه که وشکاوی هاتبوو و جگه له قور و زیلاقه یه ک که له ژیر پیتاندا جلقه ی دههات هیه چی تریان دهست نه ده که وت. له کاتی گه ش بینی و هیواداریدا که ئیستا زور تووشی ئەو حاله ته ده بوو، ئاوی بیر ده کرده وه. به لام حاله تی ئاسایی ئەو شه که تی بوو و له ناخه وه دلی به خوئی ده سووتا.

به هار هات. شه وی بهر له جیژنی په نجاهه^۲، باوه سیترگی له کلیسای نزیک حوجره که ی که ئه ویش وه ک زاخه کیوه که دابرابوو، رپورهمی عیشای ره بانیی به جی هینا. ئەم کلیسایه زور چکۆله بوو، ته نیا جی بیست و دوو سی که س ده بووه و پر بوو له نوێژخوین که هه موویان ملکدار و بازرگانی ده وله مهن د بوون. باوه سیترگی ده رگای حوجره که ی بو هه موو که س ئاواله بوو، به لام ئەو راهیبه ی که بو خزمه تی ئەو ده ست نیشان کرابوو و راهیبه یکی تریش که وه کوو کیشک هه موو رۆژی له په رسته گه وه دههات، ریگای هه ژار وبی ئه نواکانیان نه ده دا بچنه ژووری. ئاپوره ی زیاره تکه ران که نزیکه ی هه شتا که س ده بوون و زیاتریان ژن بوون له دهره وه ی

۲- جیژنیکه که جووله که و نه سرانییه کان، هه رکام به شیوه ی خوین، حه وته مین یه ک شه ممه ی دواى جیژنی پاک به رپوه ی ده بن. له لای مه سیحیه کانیش ریزگرتته له خو یابوونی رۆحی پیروژ به سه ر حه واریوونی مه سیحدا.

بهلام باوه سیرگی به بزیه که وه که به ئاسته م له ژیر سمیلیه وه
دهر که وت گوتی: «نا، هیچ نه بوو، هیچ نه بوو، عیشای ره ببنای بۆ ئه وه
نابی بیبری!»

له دلی خو شیدا گوتی: «ئه وه ئه رکی قه دیسه کانه، جگه له وه هیچ
کاریکی تر ناکه ن!»

له پشت سه ریشیه وه گوپی له دهنگی سو فیا ئیقانوقنا بوو که
گوتی: «وهی، چه نده پیایکی مه زن و پیروزه! راست فریشته یه کی
خودایه به رواله تی مروقه وه!» بازرگانیکیش که له وی بوو و دهستی
باوه سیرگی گرتبوو و نه یهیشتبوو بکه وی، نه ییتوانی بیدهنگ بی و
وته که ی ئه وی دووپات کرده وه. باوه سیرگی قسه ی ئه وه که سانه ی
ده بیست که هه ولیان دها پیملی بکه ن که کوتای بی به نویژه که بهینی،
بهلام گوپی به وه قسانه نه ده بزوا و دریزه ی به کاره که ی خو ی دها.
دیسان به دالانی باریکی زاخه که دا به کومهل تییه رین و گه رانه وه بۆ
کلیسه چکوله که و له وی باوه سیرگی به شی کوتای نویژی شیوانی
توزی کورت کرده وه و دوابی پی هینا.

دوابی عیشای ره ببنای ئه وه که سانه ی له وی بوون یه ک به یه ک
ته به رکی پیدان و چوو بۆ لای کورسی به رده رگای زاخه که که له
ژیر دار ناره وه نیک داندرا بوو. ده یویست توزی پشوو بدا و هیندیک
هه وای تازه هه لمژی. ههستی ده کرد که ئه وه کاره زور پیویسته بوی،
بهلام که له زاخه که چوو ده ریءاپوره ی خه لکی چاوه پروان و
تامه زرو هوروژمیان بۆ هینا و هه موویان خوازیاری ته به روک بوون

کلیسا باوه ستابوون و چاوه ری هاتنه ده ره وه ی باوه سیرگی بوون
تا کوو ته به رکیان بداتی. باوه سیرگی ریوره سمی عیشای ره ببنای
به جی هینا و چوو له سه ر گوری پیره دژکامه که ی به ر له خو ی دوعا
بخوینی که له نیو ئه وه حوجره یه دا نیشته جی بوو و هه ر له وی شدا
ناشتبوویان به دالانی زاخه که دا رویشت و نویژکه ران به دوایدا، له
ناکاو لاقی تیکه ل هات و سه ره نگر بی بوو. ئه گه ر ئه وه بازرگانه ی
پشت سه ری و راهیبکی که ئه رکی جانکوشی له وه کلیسایه
به جی ده هینا له وی نه بوایه ن و نه یانگرتایه ده که وت به زه ویدا و
جییه کی ده شکا.

ژنه کان قیژاندیان: «ئه یه رۆ ئه وه چبوو باوکه گیان، باوه سیرگی
ده ردی تو له گیانم، وه ی خودایه گیان، پروانه رهنگی بۆته چوری
شیر!»

بهلام باوه سیرگی خیرا وه خو هاته وه و ئه گه رچی رهنگی زور
په ری بوو، راهیب و بازرگانه که ی له خو ی دور خسته وه و هه روا
دریزه ی به سه روود و دوعا خویندن دا. باوه سراپیون^{۲۶} و سوخته کان
و خاتوو سو فیا ئیقانوقناش، که له نزیک حوجره که ی باوه سیرگی
نیشته جی بوو بوون و چاوه دیریان لی ده کرد، داویان لی کرد کوتای
به ریوره سمه که بهینی.

و داوای یارمه تی و پینوینیان دهکرد. هیندیک له و ژنانه ی بۆ زیاره ت هاتبون کار و ژیانان ته نیا ئه وه بوو له م په رستگه بۆ ئه و په رستگه و له لای ئه م پیره وه بۆ لای پیریکی تر دهگه ران. بۆ سه ر هه موو مه رقه د و چاک و پیریکی ده چوون و تامه زرۆبانه و به دلکی پر له خولیاوه زیاره تیان دهکرد. باوه سیرگی له گه ل شیوه ی ژیان ی ئه و جوړه که سانه ئاشنا بوو، که ئه وه ش داب و په سمیکی زۆر نارۆحانی و پوه ته ی و له راستیدا ساردوسر بوو. پیاوانیکی زیاره تکه ریش هه بوون که ئه وانیش زیاتر سه ربازی له خزمه ت ده رکراو و بیزار له مال و جی بوون، هه روه ها پیره پیاوانی که له لا و هه میسه سه رخۆش که له م په رستگه وه بۆ ئه و په رستگه ده چوون و هه گبه ی خویان له کۆل ده نا و قه ستیان ته نیا ئه وه بوو زگی خویان تیر بکه ن. به لام ژن و پیاوی گوندنشین و وه رزیره ی هه بوون که به داخوازی و چاوه پروانی خۆپه سندانه ده یانویست له چنگ ئازار و کیشه ی ژیان پرگاریان ببی و گیره گرتنه کانیا ن چاره سه ر بکه ن و بۆیان روون بیته وه که به قازانجیانه یان نا که که چه که یان بده ن به فلان کور، یان فلان دوکان به ئیجاره بگرن و په له زه وییه ک بکرن. یان باری ئه و تاوانه له سه ر شانی خویان لابه ن که به ده م خه وه وه که وتوون به سه ر مندالیکی ساوادا و خنکاندوویانه یان به هوی پتوه ندیی ناره وای جنسییه وه مندالیکیان بووه. باوه سیرگی له زوه وه له ته وای ئه و کیشه و ئاریشه نه ئاگادار بوو و زۆر به لایه وه سه یر و سه رنج پراکیش نه بوون. ئه و ده یزانی که ئه و مرقانه هه یچ شتیکی تازه ی فیر نا که ن و

هه یچ هه ستیکی ئایینی له ناخیدا هه لئاگیرسین. به لام به دیتیان شادمان بوو چونکه ده یدی ئه وانه که سانیکن که پیوستیان به ته به پروک و قسه کانی ئه و هه یه و خوشه ویسته له لایان و هه ر به و هویه ش ئه گه رچی لیان بیزار بوو، به لام له نیو ئه واندا هه ستی به دلخۆشی ده کرد. باوه سراپیون ده یویست ئه و هه موو خه لکه جارزکه ره له ده وری حوچه که ی باوه سیرگی دوور بخته وه و پیی ده گوتن باوه سیرگی ماندووه. به لام ئه و که لامی ئینجیلی وه بیر هاته وه که مه بنه به رگری ئه وانه (مناله کان) با لیم نزیک بنه وه. له وه ی که ئه و بیر به میشکیدا هات خه م دلای داگرت و گوتی: «پیشیان پی مه گرن، با بین بۆ لام.»

له جیی خوی هه ستا و چوو بۆ لای ئه و لاجامه یه که ئاپوره ی خه لک له و دیویه وه تیک ده قرقژان و به شان و ملی یه کتریدا هه لده پرووچکان. ده ستی کرد به پیدانی ته به پروک به و خه لکه تامه زرۆیه و وه لامی پرسیاره کانی دانه وه، ده نگی جوړیک بوو که خۆشی به و بیگوروتینییه ی دلای گیرا و به زه یی به خۆیدا هات. به لام ئه گه رچی ده یویست گوی له دانه دانه یان بگری و نیازیان به جی به یئی، به لام نه یده توانی و ده رۆستی ئه و کاره نه ده هات. دیسان به رچاوی تاریک بوو. ئه ژنوی له رزی و سه ری له گێژه وه هات، ناچار بوو ده ست به لاجامه که وه بگری. دیسان هه ستی کرد خوین به ره و سه ری داده به رزی. سه ره تا ره نگی هه لیزرکا و پاشان سوور هه لگه را.

گوتی: «به لئ، وا دیاره بیهیلمه وه بۆ سبهینی باشه. ئەمڕۆ ئیتر ناتوانم.» به سهریه که وه ته به پروکی دا به هه موویان و گه رایه وه بۆ لای کورسییه که. بازرگانه که دیسان قوڵی گرت و له سهر کورسییه که دابنیشانند.

دهنگی پارانه وه یه که له نیو ئاپۆره ی خه لکه که وه بهرز بۆوه: «باوه، به ته نیا جیمان مه هیله! باوه گیان، به بی تو به دبخت و چاره رهش ده بین!»

بازرگان له گه ل دانیشانندی باوه سیرگی له سهر کورسیی ژیر ناروه نه که، ئه رکی ئاگاداریی ئه وی وه ئه ستۆ گرت و به رپرسانه به رگری لئ ده کرد و نهیده هیشته خه لکه که هورووژمی بۆ بینن، هه لبه ته زۆر به هیواشی قسه ی ده کرد، به جوړیک که ئه وه ی ده یگوت باوه سیرگی نهیده بیست. به لام له بزهی قسه کردنه که ی تووره و حاکمانه بوو.

«برۆن، دوور که ونه وه! ته به پروکی پیدان، ئیتر چیتان ده وی؟ یاللا، زوو که ن، به روکمان به رده ن! ئه گه ر نه پۆن وه بهر زه بری قامچیتان ده ده م! ده ی برۆ، ده ی پووری برۆ! به و مه چه که به نده ره شه ته وه. زوو که ده ی، له بهر چاوم ون به! تو بۆ هه ر دینه پینشی؟ برۆ دواوه، ئیتر ته واو بوو. خودا یار بی سبهینی وه رنه وه! ئەمڕۆ ئیتر ته واو بوو، باوه سیرگی توانایی نه ماوه، برۆن به دوا ی کاری خۆتاندا، ته واو!»

پیریژنیک گوتی: «باوکیله، ته نیا لیم گه ری، با به تاقه پروانینیک چاوانم به و روخساره نوورانییه ی پوون بیته وه.»

«گوتم برۆ، مه یه پینشی! من چاک ده زانم ئه و تاقه پروانینه ت یانی چی!»

باوه سیرگی تیگه یشت که کابرای تاجر به توندی له گه ل خه لک ده جوولیته وه و به دهنگیک که دهنگوت له ناخی بیریکه وه دیته ده ری، به پاریزگار که ی خۆی گوت که به تووره یی خه لک نه تارینی. دهیزانی که بازرگان گوئ به قسه ی ئه و نادات و هه روا له گه ل خه لک به تووره یی ده جوولیته وه و خۆشی ههزی ده کرد به ته نیا بمینیته وه و پشوو بدات، به لام پاریزگار که ی نارد که به و په یامه دلخۆشیی خه لک بداته وه.

کابرای تاجر وه لامی دایه وه: «باشه، باشه توندوتیژی نا که م. ته نیا داویان لئ ده که م بارودۆخی جه نابتان له بهر چاوی بگرن. ئاخه ئیوه نازانن ئه و خه لکه، دوور له گیانت، هه تا نه تان نیرن بۆ به هه شته ده ست به ردار نابن. به تو زقال رهحم و به زه یان له دلدا نییه. ته نیا له بیر ی خۆیاندان... خو به زمانی خو ش پیم گوتن ئەمڕۆ ئیتر ته واو بوو. سبهینی وه رنه وه، به لام خو ئه و خه لکه قسه یان به گویدا ناچی.»

بازرگان ئه و قسه یه ی کرد و هه موو خه لکه که ی تارانند. ئه و له و کاره دا زۆری جوامیری و غیره ته له خۆی نیشان دا، چونکه له هه موو کاریکدا لایه نگری نه زم بوو و ههزی ده کرد ده سه لاتی خۆی بنوینی و خه لکه که له دهوری باوه سیرگی دوور خاته وه. به لام زیاتر له وهش هوی ئه وه بوو به چاوی ئیره ییه وه له باوه سیرگی ده روانی. ئه و بازرگانه بیوه پیاو بوو و تاقانه که چه که شی

نەخۆش و بەبێ مێرد بوو. كچهكەى لە هەزار و چوارسەد و ئێست بەرەت مەوداوە هینابوو تاكوو باوەسیرگی شیفای بدا. دوو سال بوو ئەو كچهى بە هیوای چارەسەرى بە هەموو لایەكدا گیرابوو. سەرەتا بردبووی بۆ زانستگای ناوەندی پارێزگا، بەلام ئاكامیكى نەبوو، پاشان بردى بۆ لای ساراما كە پیاویكى وەرزیڕ بوو و دەیانگوت ودمى هەیه و لە لای ئەو تۆزى نەخۆشییەكەى سووك بووبوو. پاشان بردبووی بۆ مۆسكۆ و لەوئ پيشان دوكتۆرىكى بەناوبانگى دابوو و پارەیهكى زۆرى لە پێدا خەرج كردبوو. بەلام هەولەكانى هەمووی بەبێ ئاكام مابوونەوه. ئیستا بیستبووی كە باوەسیرگی نەخۆش و لەش بەباران شیفای دەدا، بۆیه هانای بۆ ئەویش هینابوو. كاتىك هەموو خوازىارەكانى دوور خستەوه، بە تەنیا گەرایەوه بۆ لای باوەسیرگی و بەبێ هیچ وتە و پێشەكییەك لە بەرپێیدا چۆكى دادا و بە دەنگى بەرز گوتى: «باوكى مەزن و پیرۆز، هانام بۆ تۆ هیناوه، تكات لى دەكەم كچهكەم شیفای دە. دەزانم پرکیشى دەكەم و رووم هەلمالیوه، بەلام ناچارم و هانام بۆ تۆ هیناوه، جا ئەوه سەرى من و ئەوهش خاكى بەرپێى تۆ.» بە نیشانەى پارانەوه هەردوو لەپى دەستى وەك دوو پیاڵە لە سەریەك دانا و ئەو كارانەى جۆرىك دەكرد كە دەتگوت رەسم و رێسای ئەو كارە وای حوكم لى دەكا و كاتى داواكارى و لالانەوهى بۆ ماریجەى كچهكەى پیاو دەبێ بەو شیۆهیه هەلسوكەوت بكات نەك بە شیۆهیهكى تر. ئەو ئاكار و هەلسوكەوتەى هێندە نیشانەدرى دلنیاپیهكەى بوو كە باوەسیرگیش

پى و بوو ئەوهى ئەو دەیههوى تەنیا بەو شیۆهیه بەیان دەكرى. بۆیه پىلى گرت و دواى ئەوهى لە سەر عەرزەكە هەلیساندەوه داواى لى كرد بۆى روون بكاتەوه كە دەردى كچهكەى چیه. بازرگان گوتى كچهكەى بیست و دوو سالى تەمەنە و سالى رابردوو كاتى مردنى لەناكاوى داىكى نەخۆش كەوتوو، بەر دەوام دەنالینى و لە ماوهى ئەم دوو سالەدا زۆرى ئازار چیشتوو. هەزار و چوارسەد و ئێستى رینگا بریوه و كچهكەى هیناوه بۆ ئێره، لە مسافیرخانە بەجێ هیشتوو و هاتوو بۆ خزمەتى تاكوو هەركاتى باوەسیرگی پازى بوو بیهینتە خزمەتى. بە رۆژدا لە ژوورەكەى نایەتە دەرى چونكە لە رووناكى دەترسى و تەنیا دواى ئاوابوونى رۆژ لە ژوورەكەى دیتە دەرى.

باوەسیرگی پرسى: «زۆر لاوازه؟»

«نا، لاوازییهكەى زۆر لە چاوانادا، ئەو جۆرهى كە دوكتۆر دەگوت لاوازییهكەى تەنیا بە هۆى بارودۆخى رەوانییهوهیه. ئەگەر دەستوور بەرمووی هەر ئەمرۆ بیهینم بەبێ راولەستان دەچم و دەیهینم. باوكى پیرۆز، تكات لى دەكەم دلى مردووی باوكىكى خەم لەبەر زیندوو بكەنەوه. كارىك بكەن جەرگ نەسووتى و رېچكەى بنەمالەكەم كوێر نەبیتەوه. كچهكەم بە دۆعاكانى خۆت لە مەرگ رزگار بكە.»

بازرگان ئەوهى گوت و دیسان لە بەردەمى باوەسیرگی چۆكى دادا و وەك پێشوو دەستى لە سەر یەك دانا و لە بەردەمى خۆى رايگرت و ملی خوار كردهوه و بە شیۆهیهكى بى جوولە مایهوه.

باوه سىزىڭكى ديسان پىتى گوت كە ھەستى و بىر لە خۆى بىكاتهو كە كارەكەى چەندە دژوارە و بەو حالەشەو بەوپەرى رەزايەت و مل كەچىيەو ۋەنجامى دەدات، ھەناسەيەكى قوولى ھەلگىشا و دواى بىدەنگىيەكى چەند چركەيى گوتى: «باشە، ئەمشەو كچەكەت بىنە. من دوعاى بە سەردا دەخوئىنم. بەلام ئىستا زور ماندووم.» پىلووى چاوى لە سەريەك دانا و گوتىشى: «ئاگادارت دەكەمەو.»

بازرگان لە سەر نووكى لاقى و بە پىدزە دور كەوتەو. ئەو دەيوست ترپەى پىنى نەبىتە ھوى ئازارى باوھسىزىڭكى، بەلام ھەر ئەو ھوى ھوى ئەو ھوى سىرپەى چەكەكانى لە سەر زىخەكە زياتر بى و گوچكە ئازار بدات. پۇيشت و باوھسىزىڭكى بە تەنيا بەجى ھىشت.

ژيانى باوھسىزىڭكى سەرلەبەرى نوپژ و تاعەت و خزمەت كردن بە كليسە بوو، ھەر ھەھا بە دەنگەو ھوونى خوازىار و لىقەوماوان و پارانەو ھو بۆ پزگارى و چارەسەريان. بەلام ئەمرو زورى بەلاوھ دژوار بوو. بەيانى يەكىك لە پاىبەرزانى ھەرگرتبوو كە لە پىگايەكى دورەو ھاتبوو و ماوھىەكى زور لەگەل ئەو پەيقىبوو. پاشان خاتوونىكى ھەرگرتبوو كە لەگەل كورەكەى ھاتبوون، ئەو كورە مامۇستاي زانكو بوو، لاويكى لادين بوو لەسەر پىداگرىي دايكى، كە ژنىكى زور دىندار بوو و دللى لىورپژ بوو لە سوژ و ئەمەگ دەرھەق بە باوھسىزىڭكى ھاتبوو. ژنە لەبەر باوھسىزىڭكى پارايەو كە لەگەل كورەكەى بدوئ و بەرھو پىگاي راست پىنموونى بىكات، پەيقىن لەگەل كورە زور ناخوش و جاپزكەر بوو. مامۇستاي لاو ديار بوو ھەز

ناكات لەگەل پىاوى پوحانى باخىوئ و ھەرچى ئەو دەيگوت پەسندى دەكرد و دەتگوت ئەو بە شىاوى باس و ئاخافتن لەگەل خۆى نازانى. باوھسىزىڭكى دەيدى كە كورە ئىمانى بە خودا نىيە و لەگەل ئەو ھشدا دل خوش و بىخەم و ئاسوودەيە. بىرھىنانەو ھى ئەو دىدارەش زور تال و ناخوش بوو بە لايەو.

جانكوشى چاودەپىرى ئەو گوتى: «ھەزت لە خوارنە بىھىنمە خزمەتتان باوھ گيان؟»

«خراپ نىيە، بىرىك بىنە!»

جانكوش چوو بۆ حوجرەكەى باوھسىزىڭكى كە دە ھەنگاو لە دەرگاي زاخەكە دور بوو و باوھسىزىڭكى لەوئ بە تەنيا مايەو.

سەردەمىك باوھسىزىڭكى بە تەنيا لە خەلوھتى خوئدا بوو و ھەموو كارەكانى خۆى دەيكرد و خوارنەكەشى نانى جوئ متفەر كراو بوو، بەلام ئىستا توانايى ئەو كارانەى نەمابوو، پىيان سەلماندبوو كە ئەو ھەقى نىيە بارى لەش ساغىي خۆى لە بەرچاو نەگرئ و خوراكى بەبى گۇشتيان بۆ ساز دەكرد كە تايبەتى ماوھى پوژوو گرتنەكەى بوو، بەلام وزبەخش بوو. ئەو لەو خوراكانەى دەخوارد بەلام كەمى دەخوارد، ئەگەرچى زور بە ئىشتياوھ دەيخوارد و چىژى لە خواردن ھەردەگرت. بەلام ئىستا ھەك رابردو نەمابوو كە لە خواردن بىزار بوو و چىژ ھەرگرتنى لە خواردن بە تاوان دەزانى. ئەمروش زور بە چىژەوھ خوارنەكەى خوارد. ژەمە خوراكەكەشى توژى سووپى گەنمەپەشە و پەرداخىك چايى و لەتىك نانى سپى بوو.

جانکوش رویش و ئه و له سهر کورسی ژیر دار ناروهه که به ته نیا مایه وه.

به هار بو و ئیوارهیه کی زور خویش و فینک. داری تووس و سپیدار و ناروهن و به پروو کراسی تازه ی گه لایان له بهر کردبوو. بنجی به لالوو که کیویله له پشت ناروهه که وه به چرووی پشکووتووی سپی خووی داپوشیبوو و هیشتا په لکی ناسکی گوله سپیه کانی نه وه ریبوو. چهند بولبول، یه کیان زور نزیک و دوو سی دانه ی تریشیان له خوارتره وه له نیو لکو پوپی ده وه نه کانی قه راغ رووبار، سه ره تا هیندیکیان جیکه جیک کرد و پاشان ده ستیان کرد به خویندن. له لای چومه که وه و له مه و دایه کی دووره وه، دهنگی چهند کریکار ده هات که گورانیان ده گوت و دیار بوو له مه زرا ده گه رانه وه. خوړ له پشت دارستانه که وه ئاوا بوو و تیشکی مه یله و زهردی له نیوان په رده ی ئامال سه وزی داره کانه وه ترووسکه ی ده هات. له و لایه وه هه موو شتیک ته واو سه وزیکی کال و له لایه کی تریشه وه، یانی لای ناروهه که وه، سه وزیکی توخ بوو. قسقانج به بالی قورسه وه ده فرین و کاتیک خوینان له شتیک ده دا، تلپ ده که وتن به زه ویدا.

باوه سیرگی کاتیک شینوه که ی خوارد دهستی کرد به دوعا خویندن له دلی خویدا و له په ستا دوعا که ی دووپات ده کرده وه. «عیسا مه سیح، کوری خودا، رهحمان پی بکه!» پاشان له مه زامیر سروودیکی خویند و له و سه روبه نده دا چوله که یه ک له نیو ده وه نیک ده ره پری، له سه ر عه رزه که نیشته وه و به قه قنه و جریوه جریو لی

نزیک بووه، به لام له ناکاو له شتیک ترسا و هه لفرییه وه. باوه سیرگی دوعایه کی ده خویند و له ودا باسی ته رکه دنیایی خووی ده کرد به لام زور به په له کوتایی پی هینا تا کوو که سیک بنیری به دوی بازرگانه که دا تا کوو کچه نه خو شه که ی بیئی. له خوړا هوگری کاری ئه و کیژه بوو بوو. بویه هوگری بوو بوو چونکه جیاوازییه کی تیدابوو. تازه بوو به لایه وه، تازه ییه که شی ئه وه بوو که باوکی و کچه که خویشی هه ردوویکیان ئه ویان به پیاویکی پیروژ و خاوهن و دم ده زانی و پییان و ابوو دوعا که ی گيرا ده بی و یه کاویه که. ئه و خووی حاشای له و توانایه ده کرد به لام له ناخیدا ئه وه ی به راست ده زانی و بروای به خووی بوو.

زور جار خویشی تووشی سه رسوورمان ده بوو که چوون بوو ئه و، ستیپان کاساتسکی، توانیویه تی بیته پیاوچاکیکی ئاوا به رجه سته و خاوهن و دم و په رجو.

به لام گومانی له وه نه بوو که په رجووی له ده ست دی و توانایی ئه وه ی هه یه. چونکه نه یده توانی ئه و په رجویانه ی که به چاوی خووی دیبووی، بروای پی نه کات. له یه که میانه وه که میرمندالیکی کز و زه رده ل بوو هه تا دوایین که سیان که پیریژنیکی کویر بوو و به دوعای ئه و سومای چاوی به ده ست هینابوو.

ئه گه رچی سه یر ده هاته به رچاو. به لام شتیک راسته قینه بوو. کچی کابرای بازرگانیش به و هویه سه رنجی ئه و ی راکیشابوو چونکه که سایه تییه کی تازه بوو. ژنیکی لاو و گه نج بوو که باوه پری پی ده کرد

و ئىمانى پىي ھەبوو، ھەروھە بەو ھۆيەي كە فرسەتتىكى تر بوو كە توانايى شىفابەخشىي خۆي بنوئىي و بناغەي ناوبانگ و گەورەيى خۆي پتەوتر بكا. لە دلى خۆيدا گوتى: «خەلك ھەزاران و یرست رىگا دەبرن ھەتا بىن بۆ لای من و گوزارشتى كارەكانى من لە پوژنامەكاندا دەنووسن، تىزار لە كارى من ئاگادار دەبى و ناوبانگى توانايىبەكانى من سەرانسەرى ئەوروپا دەگرىتەو، ئەوروپاى كافر.^{۲۷}» لە ناكاوئىش بۆ ئەو شايى بەخۆ بوونەي خۆي ھەستى بە شەرمەزارى كرد و ديسان دەستى كردهو بە دوعا خوئىدن و پارانەو. «خودايە، پاشاي مەزنى ئاسمانەكان، ھەر تۆي كە سوكنايى بە دلە پرژان و برىندارەكان دەبەخشى، ھەر تۆي پوھى راستەقىنە، لە دلى ئىمەدا نىشتەجى بە. ئىمە لە چەپەلى و تاوان پاك بکەو و پرگارمان بکە لە ناوبانگپەستى كە تەنیا لە مروقى كەم جىكەلدانە دەوھشیتەو و دەبیتە ھۆي گومرايى و چەواشە بوون.» ئەو دوعايەي دووپات كردهو و وەبىرى ھاتەو كە چەندە لەو چەشنە دوعايانەي كردهو و ھەتا چ پادەيەك بۆتە مايەي خۆبىنى و ھەوا لىبلىند بوون. دوعاكانى ئەو بۆ خەلكى پەرچۆي خولقاندو، بەلام نەيتوانيوە خۆي لە تەلەي خەيالە سووك و چرووكەكانى خۆي پرگار بكا.

۱- بە پىي ئايىنى ئورتودوكس (ئىمانى راست) ئايىنزاكانى ترى مەسىح و بە شىوہى سەرەتايىي دىنەكانى جگە لە دىنى مەسىح، ھەموويان بانگەشەي كوفرن.

ئەو دوعاكانى خۆي لە سەرەتاي گۆشەنشىندا وەبىر ھاتەو. سەردەمىك بوو كە لە خوداي دەويست پاكى و خاكەرايى و ئەشقى خۆي بە دلى ئەو بىبەخشى و ھەروھە وەبىرىشى ھاتەو كە پىي وا بوو خودا ھەموو ئاواتەكانى بەجى دىنى. ئەو سەردەمىك پاك بوو، قامكى خۆي بە تەور قرتاندو. نووكى چرچى قامكە براوھكەي ھەلئىنا و ماچى كرد. بە بىرىدا ھات كاتىكىش كە بە ھۆي تاوانەو لە خۆي بىزار بوو پاك و بەدوور لە ھەوا و ھەوہس بوو و كاتىكىش كە سەربازىكى پىرى مەستى وەرگرت كە داواي خىرى دەكرد، يان ئەو كاتەي پىخەفەكەي خۆي دا بە ژنىك كە قەستى فرىودانى ئەو بوو، دلى ليورپىژ لە ئەشق بوو. بەلام ئىستا؟ يانى كەسىكى خۆش دەويست؟ يانى سوؤفا ئىقانۆقناي خۆش دەويست؟ باوكە سراپىوئى خۆش دەويست؟ يانى دەرھەق بە ھەموو ئەو كەسانەي كە ئەمرۆ ھاتبوون بۆ سەردانى، دەرھەق بەو لاوہ بىرمەندە، كە ئەو ئاوا زانايانە قسەي لەگەل كردهو تاكوو پادەي زانستى خۆي پى بنوئىي و تاكوو ئەو بزائى ھەولى پوحانىي ئەو نەبۆتە ھۆي ئەوہى لە فرەزانى بەرى بى، دەرھەق بە ھەموو ئەوانە يانى بەراستى ئەشقى لە دلدا بوو؟ خوشەويستى و ئەشقى ئەوانى دەرھەق بە خۆي ھەست پىدەكرد و زۆرى پىخۆش بوو، پىويستى بەو خوشەويستىيە ھەبوو، بەلام خۆي دەرھەق بە ئەوان ئەو ئەشقى لە دلدا نەبوو. دلى لە ئەشق خالى بوو. لە خاكەرايى و جوامىرى و پاكىش بەرى بوو. دلخۆش بوو كە بازركان پىي گوتبوو كچەكەي بىست و دوو سالانە و

ئەو دەبويست بزانی جوان و شوخوشەنگە يان نا؟ بۆيەش لە بازەرگانی پرسى كە كچەكەى لاواز بوو يان نا، مەبەستى ئەو بوو بزانی نەخوشى، جوانى و دل ڤينىيەكەى زايە نەكردوو!

لە دللى خويدا گوتى: «يانى بەراستى من هەتا ئەو رادەيە داكشاوم؟ خودايە يارمەتيم بده. جاريكى تر لەو چالى سووكييه دەرمهينه. هيزى خوراگرى و بە پيوه راوهستانم پى ببەخشه. خودايە، خودايە گيان.» هەردوو دەستى لە سەريەك دانا و دەستى كرد بە دوعا كردن. بولبولەكان گالەيان دەكرد. قسقانجيك بەرەو لای ئەو ڤرى و بە پشت ملیدا هەلگەرا. ئەو خيرا دەستى برد و خستىيه خوارى. «يانى ئەو بەراستى هەيە؟ ئەگەر من لە دەرگايەكى لە دەرهو داخراو بدم چى؟.. قوفلى دەرهو دەرگاكه دياره. ئەگەر چاوم هەبوايه دەمتوانى ببينم. قوفلهكەش ئەم بولبولانە و ئەم قسقانجە زيرپانەن.. قوفل ئەم سروشتهيه و من ئەو نيشانەيه نابينم. لەوانەيه ئەو لاوهى ئەم ڤۆ بەيانى راست بكا!» بە دەنگى بەرز دەستى كرد بە دوعا كردن، ماوهيهكى زۆر لەبەر خويەوه ورتەى هات، هەتا ئەو بيرانە لە زهينى چوونە دەرى و ئەو ديسان هيمنايهتى و دلنيايى خوى و دەست هينايەوه. لە دەرگای دا و بەو جانكوشەى گوت كە هاتە دەرهو: «ليگەرى با ئەو بازەرگانه و كچەكەى بينه ژوروى.»

بازەرگان كە دەستى كچەكەى گرتبوو هات و كچە جوانەكەى بە باوهسىرگى سپارد و خوى بە پەله چوو دەرى.

كچىكى قز زيرپىن و لەراده بەدەر سپى و ناسك، ئەندامىكى زۆر لەبار و ريكويىك، دل ڤين و نەرمونيان، روخساره مندالانەكەشى ترسيكى پيوه ديار بوو، سمت و مەمكى زۆر خپ و پى و جوان و هەوهس و روژين بوو. باوهسىرگى لە سەر كورسييهكەى خوى مايهوه كە لە بەردەرگای چوونە ژورەوهى زاخەكە داندرابوو. كاتيك كچە هات و لە بەردەمیدا راوهستا و ئەو تەبەرەكى پيدا، سەرنجى وەك توولەمار بە سەر بەژنى لەبارى كچەدا خوشى و ترسيكى خستە دلەوه. كچە بە بەردەمیدا تىپەرى و ئەو هەستى كرد چزوويهك لە دللى هەلچەقى و مۆچرەكى بە سەرتاپايدا هينا. ديتى ژنىكى چيژخواز و كال فامه. هەستا و چوو بۆ نيو حوجرەكەى. كچە لە سەر كورسيهيهك دانىشتبوو و چاوهروانى ئەو بوو.

كاتيك پى نايە نيو حوجرەكەوه، كچە هەستا سەر پى.

گوتى: «دەمهوى بچم بۆ لای باوكە گيانم!»

«مەترسه! كويت ديشى؟»

«هەموو گيانم!» ئەوهى گوت و دەموچاوى بە بزەيهكى شيرين

ڤوون بوو.

باوهسىرگى گوتى: «خەمت نەبى، هيج نازاريكت نامينى. دوعا

بكه!»

«چ كەلكي هەيه! ئەو هەموو دوعايەم كردوو. هيج كەلكي

نەبووه!» هەروا بزەى لە سەر لىو بوو. «ئىستا ئيوه دوعا بكەن و

دەستتان بە سەرمدا بينن. من ئيوه لە خەوندا ديتوو.»

«چۆن، له كۆئ بووم؟ چيم دهکرد؟»

«دېتم دهستان له سەر سنگم داناوه. ئاوا!» دهستی باوهسیرگی گرت و له سەر سنگی خۆی دانا و توند به مهكمی نهرمی خۆیهوه گوشیی. «ئیره!»

باوهسیرگی دهستی خۆی شل کرد و خستییه ئیختیاری كچهوه.

پرسیی: «ناوت چیه؟» سهرتاپای له رزی و ههستی کرد دۆراوه و دیوی ههوهس زنجیری پساندبوو.

«ماریا! بۆ دهپرسی؟»

كچه دهستی باوهسیرگی گرت و ماچی کرد، پاشان دهستیکی له نیوقه دی وهرهینا و خۆی پینهگوشی.

باوهسیرگی گوتی: «چی دهكهی؟ ماریا، تۆ شهیتانی!»

«بهلی، رهنگه وابی. مهگین چ دهبی؟»

توند خۆی به باوهسیرگییهوه گوشی و ههردوو دهستی له نیوقه دی وهرهینا و له سهر تهختهكه له پهنایدا دانیشت.

بهیانی باوهسیرگی له زاخهكه هاته دهري.

له دلی خۆیدا گوتی: «یانی ئەو بهدکاری و شوورهییه راستهقیینه بوو؟ ئیستا باوکی دئ و كچه ههموو شتیکی بۆ دهگێرتهوه. ئەو كچه شهیتانه. ئیستا چبكه؟ ئاخ، ئەمه هههه ئەو بیورهیه كه من قامکی خۆم پئ قرتاند.» ههلیگرت و گهرايهوه بۆ نیو حوجرهكه.

جانكوش دیتی و گوتی: «ئیزنگت دهوئ؟ تكایه بیورهكه بده به من.»

تهورهكهی دایه دهستی و چووه ژووری. كچه خهوی لیكهوتبوو. باوهسیرگی چاویکی تهژی له ترسی لی کرد. جل و بهرگی وه رزیری ههگرت له بهری کرد و قژی خۆی به مقهست ههلاچی و به توله پیه كدا به رهو لای روبرهكه داگهرا. به قهراغ روبرهكه دا ملی پینهنا و ههتا کاتی نیوه رۆ بهردهوام ههنگاوی نا و رانهوهستا. چووه نیو جار ه جۆیه كه وه و له ویدا راکشا. دای هیندی پشودان ههستا و وه ریکه وتهوه و لای ئیواری گهیشته گوندیکی قهراغ چۆمهكه، به لام نه چووه نیو دئ و به ههله مووتیکی چری كه ناری روبرهكه دا هه لژنا.

بهیانی زوو بوو، نیو سهعاتی مابوو بۆ خۆرههلات. ههموو شتیك به خوناوه خووساو و ولات خه می لی دهباری و كزه بایه کی به ره بهیان له لای رۆژئاواوه دههات. «دهبی كۆتایی بهو كار ه بهینم. خودایهك له گۆریدا نییه. به لام چۆنی كۆتایی پئ بهینم؟ خۆم هه لديرم؟ به لام من مهله وانم. ماسی خۆ له ئاودا ناخنکی. چۆنه خۆم هه لواسم؟ به لی، هه ره بهو پشتینه. خۆم بهو لقه داره دا هه لده واسم!» ئەم رینگه چاره یه هینده سانا و به بی له مپه ره بوو كه ترسی لی نیشته. دهیویست به جۆره ی خووخده ی خۆی له کاتی هیوا بر اویدا دۆعا بکات. به لام په نا بۆ کی به ری؟ له دۆعاکانیدا هانا بۆ کی به ری؟ ئیتر بر وای به بوونی خودا نه بوو. دلی به تال و هه تال، کانیایکی وشکاوه اتوو! دانیشته، هه نیشکی کرده كۆله كه و لار وومه تی کرده سهر له پی دهستی و له نیو سه وزه لانییه كه دا خۆی راکیشا. له ناكاو خه و چاوی پئ قورس

کرد و وها به سه‌ریدا زال بوو که نه‌یتوانی سه‌ری له سه‌ر له‌پی دهستی راگرئ. دهستی دريژ کرد و سه‌ری کرده سه‌ر قوآی خووی و خووی له کهوت. به‌لام خه‌وه‌که‌ی ته‌نیا ساتیکی خایاند. زوو خه‌به‌ری بووه. به جوړیک که نه‌وه‌ی دهیدی نه‌یده‌زانی به خه‌و ده‌بیینی یان بیروه‌ریبه‌که و دیته‌وه یادی.

دیتی منداله، مندالیکی ورد له مالی دایکی له گونده‌که‌ی خویمان، عاره‌بان‌یه‌ک هات و خاله نیکولای سیړگی یو‌چیچ به ریشی دريژ و ره‌ش و پانه‌وه که ده‌تگوت خاکه‌نازه، دابه‌زی. له‌گه‌ل پاشنکا^{۲۸} که کچیکی له‌ر و لاواز بوو به چاوانیکی میهره‌بان و روخساریکی شهرمن و به‌سته‌زمانه‌وه. نه‌و پاشنکایه‌شیان به‌و وه‌سفانه‌وه هینابوو بو نیو کوړی کورانی می‌رمندال و ده‌بوو نه‌و کورانه یاری له‌گه‌ل بکه‌ن و سه‌رگه‌رمی بکه‌ن که نه‌وه‌ش زور کاریکی ناخو‌ش بوو، چونکه پاشنکا کچیکی چاو و گوی‌به‌سراو بوو، ئاخری کاریان به جییه‌ک گه‌یشت که بیکه‌نه گالته‌جاری خویمان و داوایان له‌ی ده‌کرد که نیشایان بدات چون مه‌له ده‌کات، نه‌ویش له سه‌ر زه‌وی راده‌کشا و له سه‌ر وشکانی ده‌ست و لاقی راده‌وه‌شاند و لاسایی مه‌له‌ی ده‌کرده‌وه، هه‌موو پیده‌که‌نین و تیتالییان پی‌ده‌کرد، پاشنکاش که ده‌یزانی بوته ر‌شقن‌جاری نه‌و کورانه، په‌له‌ی سوور له ده‌موچاویدا ده‌رده‌که‌وتن و هینده‌ی هه‌ست به شه‌رمه‌زاری ده‌کرد، به‌سته‌زمانانه سه‌ری داده‌خست که نه‌و دل‌ی پی‌سووتا، نه‌و روخساره فه‌قیروکه و بزه

۱- Pachenka سووکه‌له‌ناوی پراسکوڤیا بو خو‌شه‌ویستی.

میهره‌بان و بیگه‌رده‌ی پاشنکا که لیورپژ بوو له مل‌شور کردن و شه‌رمه‌زاریبه‌کی مندالانه وای له‌کرد هه‌رگیز نه‌توانی له بی‌ری بچیته‌وه. باوه‌سیړگی وه‌بی‌ری هاته‌وه که دواي نه‌و ر‌وژه ئیتر پاشنکای نه‌دیتبووه. نه‌و دواي ماوه‌یه‌کی زور نه‌و ر‌وژه پاشنکای دیتبوو، به‌ر له‌وه‌ی بچیته‌ریزی ته‌رکه‌دنیاکانه‌وه. پاشنکا شووی کردبوو، می‌رده‌که‌شی مالیکیک بوو، هه‌موو سامانی نه‌وی به بادابوو و تو‌سنانه له‌گه‌لی ده‌جوولایه‌وه و لی‌ی د‌دا. پاشنکا دوو مندالی هه‌بوو، کوړیک و کچیک. به‌لام کوړه‌که‌ی هه‌ر به مندالی مردبوو. باوه‌سیړگی وه‌بی‌ری ده‌هاته‌وه که پاشنکای به چاره‌ره‌شی دیتوو. پاشان نه‌وی له بارودو‌خیکدا وه‌بیر هاته‌وه که می‌رده‌که‌ی مردبوو و هاتبوو بو سه‌ردانی من له په‌رستگه. له چاو سه‌رده‌می مندالی زور نه‌گورابوو. چاو و گوی‌به‌ستراو یان گه‌مژه نه‌بوو، به‌لام نه دل‌رفینیه‌کی ژنانه‌ی هه‌بوو و نه هه‌وه‌س‌بزوی‌ن و سه‌رنج‌راکیش بوو، به‌لکوو له‌به‌ر بی‌داروباری پی‌او به‌زه‌یی پی‌یدا ده‌هات. له‌گه‌ل کچه‌که‌ی و زاواکه‌ی هاتبوو و کچه‌که‌ی و زاواکه‌شی دیار بوو ده‌سته‌نگ و هه‌ژارن. پاشان بی‌ستبووی که نه‌وان له ناوه‌ندی پاریزگایه‌ک نیشه‌جی بوون و ژیانیکی زور تال و دژواریان هه‌یه، له دل‌ی خویدا گوتی: «ئیستا چبووه که من ئاوا نه‌وم وه‌بیر هاتوته‌وه؟» به‌لام چاری ناچار بوو و یادی پاشنکا له می‌شکی نه‌ده‌چوووه ده‌ری. «ئیستا نه‌و له کوړیه؟ بل‌ی له چ بارودو‌خیکدا بی؟ چون بژی؟ یانی هه‌روا هه‌ژار و لیقه‌وماوه و وه‌کوو سه‌رده‌می مندالی ساویله‌یه که له سه‌ر

عەرز خۆی ڤادەكیشا و مەلەى دەکرد؟ من بۇ ئاوا كەوتوومەتە بېر و خەيالئى ئەو؟ بەسە ئیترا! دەبى كارىك بکەم.»

ديسان ترسى لى نىشت و ديسان بۇ خۆ دەرباز کردن له دەست ئەو ترسە پەناى بۇ خەيالئى پاشنكا بردهوه. ماوهیهكى زور بهو شیوهیه راکشا و هیندی جار بېرى پاشنكا بۇ ئەو دەرووی پزگاری بو. ئاخىرى خەوی لى کەوت و فریشتهیهک هاته خەونی، لىی نزیك بۆوه و گوتى: «برۆ بۇ لای پاشنكا، رینگه چارهى خۆشت له ئەو بېرسه! له ئەو بېرسه که تاوانت کامهیه و رینگای پزگاریت له کوئوهیه؟»

له خەو ڤاپهړى. به خۆى گوت که ئەو خەونه پهيامیکه له لایه ن خوداوه. دلئى خۆش بوو و بریاری دا ئەوهى له خەوهکهیدا پنی ئیلهام کراوه بیکات. دەیزانى پاشنكا له چ شاریکه. ههتا ئەو شارهش دهبوو سېسه د ویرست رینگا بېرى. بهرهو ئەو شاره وه ریکهوت.

(۸)

پاشنكا ماوهیهک بوو ئیتر پاشنكایان پى نه دهگوت، به لکوو پراسکوڤیا میخاییلوڤنا بوو، پیریژنیکی رهقه له و چرچ ولوچ و خهسووی فهرمانبه ریکى له کار دهرکراو و گیرۆده به ئالکول، که ناوی مافرکیف^{۲۹} بوو. لهو شاره دهژیا که زاواکهى دوايين جار لهوئى فهرمانبهر بوو. له گهل کچ و زاواکهى دهژیا و بژیودهرى بنه ماله بوو، کچه کهى و زاوا نه خۆش و گیرۆده کهى به کزیی ئەعساب و له سه ریهک حهوت سه ر خیزانى به ختو دهکرد، داهاته کهى له رینگای فیرکاری مۆسیقاوه بوو که کچانى بازرگان سه عاتى په نجا کاپکیان پى ددها. رۆژى چوار پینچ سه عات کارى فیرکاری دهکرد و مانگانه نزیکهى شهست رۆبلى داهات هه بوو. بهم شیوهیه ژيانى کوله مه رگی به رپوه دههینا و چاوه رى بوو کاریک بۇ زاواکهى پهیدا بىن. پراسکوڤیا میخاییلوڤنا نامهى بۇ هه موو خزم و ئاشناکانى نووسیبوو، یهک له وانه باوه سیرگی بوو، داواى لى کردبوون کاریک بۇ زاواکهى بدۆزنه وه، به لام نامه که کاتیک گه یشته شوینى مه بهست که باوه سیرگی لهوئى نه مابوو.

رۆژى شه ممه بوو و پراسکوڤیا میخاییلوڤنا خه ریکى هه ویر شیلان بوو که شیرینى نقشک و کشمیش دروست بکات، لهو چۆره

شیرینییهی که ئەو کاتەى خوی مندال بوو ئاشپەزەکەى باوکی دروستی دەکرد و زۆری پى خۆش بوو. پراسکۆفیا میخاییلۆفنا دەیویست رۆژی دوایی دلی نەوێکانی بەو شیرینییه شاد بی و شیرین کامیان بکات.

ماشای کچی خەریک بوو شیرى بە مندالە بەرمەمکانەکەى دەدا و دوو مندالەکەى تریشى که گەورەتر بوون کچیک و کوریک له قوتابخانە بوون. زاواکەى که شەوانە نەدەخەوت ئیستا له حەوسالان راست بوو بوو. پراسکۆفیا میخاییلۆفناش شەوی رابردوو ماوێهەکی زۆر بەخەبەر مابوو و هەولێ دابوو کچەکەى خاوبکاتەوێ که رقی له میزدکەى هەستابوو و وەک هەور دەگرماند.

دەیدی زاواکەى پیاویکی خویری و کەمغیرەتە و لەبەر دەستەوستانی هیچ کاریکی پى نەدەکرا. دەیدی که لۆمە و سەرکۆنەى کچەکەى هیچ کەلکیکی نییە و بە هەموو توانایەوێ تیدەکۆشا ئارامی بکاتەوێ و ژەنگوژاری رقی و توورپەیی له سیمای مالهەکەى بسپرتەوێ و پڕشنگی شادیی تی بگێری. دەکری بلین بە رۆح و گیان دژی شەپ و قەرە بوو و نەیدەتوانی پێوێندیی دژبەرانی و کیشەى نیوان خەلک تامل بکات. بە روونی دەیدی که رقی و توورپەیی هیچ کیشە و ئاریشەیهک چارەسەر ناکا، بەلکوو هەموو کارەکانیش دژوارتر دەکات. ئەو تەنانت لەو بارەوێ هەر بیریشی نەدەکردەوێ. کاتیکی شەرۆقرە و رقی هەستانی دەدی و هەا پێی تیکدەچوو دەتگوت بۆگەنى لاشەى بە سەردا دی یان دەنگیکى گۆئازار دەبیستی یان

زەبری مشتیک له دەموچاوی دەکەوێ، بۆیە خەم دلی دادەگرت و گرژ دەبوو.

خۆشحال بوو که چۆنیەتی شیلانی هەویری ئەم شیرینییهی فیری لووکریا^{۲۰} کردووێ. لەو کاتەدا میشا نەوێ شەش سالانەکەى بە بەروانکە و پانتۆلی پیناوی و لاقوقولی خواروخیچەوێ بە هەلاتن خوی کرد بە چیشتخانەکەدا و ترساوانە گوتی: «دایە گەورە، پیرەپیاویک هاتووێ کاری بە تۆیە. زۆر سەیرە، پیاو لێی دەترسی!» لووکریا چاویکی له دەری کرد و گوتی: «سوالکەریکە. داوای خیر دەکات، دایە گەورە!»

پراسکۆفیا میخاییلۆفنا دەستە رەقەل و کزەکانی له یەک ساوی و پاشماوێ هەویرەکەى لى هەلپریواند و ویستی کاپکیک بدات بە پیرەپیاوێکە. بەلام وەبیری هاتەوێ سکهی چکۆلەتر له دە کاپکیکی پى نییە و بریاری دا چاوپۆشی له پیدانی پارە بکات و بە هیندی نان پیرەپیاو له کۆل خوی بکاتەوێ و بە پەله گەرایەوێ بۆ نیو چیشتخانەکە. بەلام لهو چنۆکییهی خوی شەرمەزار بوو و سوور هەلگەر، بە لووکریای گوت نانیکى بۆ بەری، خۆشی چوو سکهیهکی دە کاپکیک بینى و بیداتی، له دلی خۆیدا گوتی: «ئەمەش سزای نینۆکوشکی! دەبی ئەمیش بەدی و ئەویش!»

بە داوای لیبورنەوێ نان و سکهکەى دا بە کابرای دەروژەکەر و نەک بەو بەخشینهی خوی بایى نەبوو، بەلکوو بە پینچەوانە

شەرمەزارىش بوو كە دەستى خالىيە و ناتوانى لەو ە زياترى بداتى و لە ەمبەر سام و ەبەتەى كابرەى خوازەلۆكدا تریق بوو.

ئەگەرچى كابرەى سۆالکەر سىسەد وىرسەتى رىگا برىبوو و بە ناوى مەسىح سۆالى دەکرد، ئەگەرچى جل و بەرگىكى شىرۆلى لە بەردا بوو و خوشى تەنیا كۆمەلە پىست و ئىسقان بوو، ئەگەرچى برسى و تىنو بوو، قزى درىژى خۆى ەلپاچىبوو و كلاوىكى مووژىكانەى لە سەر نابوو و جزمەكانى لە پىى دادەكەوت، ئەگەرچى زۆر بە زەبوونى لە بەردەمىدا كرنۆشى برد، بەلام لە ەبەتەى رابردووى كە ەموو سەرنجىكى بۆلای خۆى رادەكيشا ەىچ كەم نەبوو بوو. بەلام پراسكۆفيا مىخايىلوڤنا ئەوى نەناسىيەو. چۆن دەيتوانى بىناسىتەو. سى سال بوو چاوى پىى نەكەوتبوو.

«ببوورە، باوكەكەم! رەنگە زۆرت برسى بى!»

باوەسىرگى نان و پارەكەى وەرگرت. بەلام پراسكۆفيا مىخايىلوڤنا واقى و پما چونكە دىتى پىرەپىياو لە جىى خۆى راوەستاو و تىى راماو.

«پاشنكا، من پەنام بۆ تۆ ەناو، تىاى دەستم بە روو ە مەنى!»

چاوه رەش و سەرنج راکىشەكانى، كە لىورپىژ بوون لە داوا و پارانەو، ەروا لە سەر چاوى پراسكۆفيا مىخايىلوڤنا گىرسابۆو و فرمىسكى قەتىس ماوى سەر بىبىلەى چاوى برىقەى دەهات. لىوى لە ژىر سمنلە سىپىيەكەيدا وەها دەلەرزى كە بەزەبى پىدا دەهاتەو.

پراسكۆفيا مىخايىلوڤنا چنگى لە بەرۆكى خۆى گىرد كرد، دەمى داچەقاند و چاوه پىر لە واق و پمانەكەى لە كابرەى دەروژەكەر برىبوو و لە جىى خۆى وشك بوو.

«باوەر ناكەم، ستىقا^۱ سىرگى، باوەسىرگى!»

باوەسىرگى لەسەرەخۆ گوتى: «بۆ باوەر ناكەى، باوەر بكە. بەلام ئىتر سىرگى يان باوەسىرگى نىم. ستىپان كاساتسكىم. تاوانبارىكى دل رەش، دل رەش! تىاى دەستم بە روو ە مەنى و يارمەتىم بە!»

«نا، چۆن شتى وا دەبى؟ بۆ خۆت ئاوا زەبوون دەكەى و سووكاىەتى بە خۆت رەوا دەبىنى؟ بۆ نايەتە ژوورى؟»

پراسكۆفيا مىخايىلوڤنا دەستى برده پىشى بەلام باوەسىرگى دەستى ئەوى نەگرت و بە دايدا چووه ژوورى.

ئەو ژنە بىچارەى داماوو كە مىوانەكەى بباتە كوئى؟ مالهەكە زۆر چكۆلە بوو. وەتاغىكى چكۆلە لە پىشەو و دەكرى بلىين سىندوو قخانەىەكىان پىدا بوو. بەلام دواتر بە ناچارى ئەو سىندوو قخانەىەشى دابۆو بە كچەكەى و ئىستا ماشا لەوى دانىشتبوو و مندالە بەرمەكانەكەى لە باوەش گرتبوو و راپدەژاند كە خەوى لى بكەوى.

كورسىلەىەكى لە چىشتخانەكە پىشان باوەسىرگى دا و گوتى:

«جارى لىرە دانىشە ەتا داوى!»

۱- سووكەلە ناوى خۇمانەى ستىپان.

باوهسىرگى خىرا دانىشت، ديار بوو به پىي خووخده، ههگبهكهى
 سهرهتا له شانئىكى و پاشان له شانكههكى ديكهى دامالى.
 «وهى خودايه گيان! ئەم زه بوونىيه له كوئوه هات؟ باوكهكهم، چ
 مه زنايه تيبهك و له ناكاويش ئاوا زه بوونى!...»
 باوهسىرگى وهلامى نه دايه وه و تهنيا بزهيهكى دلوقانانه نيسته
 سه ر لئوى و ههگبهكهى له پهنا خوئيه وه دانا.
 پراسكوڤيا ميخاييلوڤنا چوو بو لاي كچهكهى و گوتى: «ماشاش، تو
 ده زانى ئه وه كئيه؟»
 به سرته كچهكهى تيگه ياند كه باوهسىرگى كئيه و به يارمه تىي
 يه كتر لانكه و جىوبان و كهل و پهله كانيان له و ژووره چكوله يه برده
 ده رى و بو باوهسىرگيان خالى كرد.
 پراسكوڤيا ميخاييلوڤنا باوهسىرگى برد بو ژووره كه.
 «فه رموو. لئره پشوو بده. لئم زوير مهبه كه به تهنيا جيتان
 ده هئلم. ده بى برؤم!»
 «ده چى بو كوى؟»
 «وانه م هه يه. هوى شه رمه زاربييه. به لام چبكه م؟ وانهى مؤسقا
 ده لئمه وه.»
 «مؤسقا! زور باشه! به لام شتئيك.... پراسكوڤيا ميخاييلوڤنا، من
 ئيشم به تويه. كه نكي ده توانم هئندىك له گه لئان بدويم؟»
 «له گه ل من بدويى؟ بو من هوى شه رمه زاربييه! چ شانازبييه كا!
 ئەمشه و باشه؟»

«به لئى، زور باشه. تكايه كيشم لئت هه يه. سه بارهت به من له گه ل
 هئچ كهس قسه مه كه. نابى هئچ كهس بزانى من لئره م. تهنيا توى له
 رازى من ئاگادارى. هئچ كهس نازانى من له كوئيم. من ده بى خو م
 بشارمه وه.»
 «ئه يه رؤ. به لام من به كچه كه مم گوت.»
 «باشه پىي بلئى با ئه وئيش له لاي هئچ كهس دهنگ نه كات.»
 باوهسىرگى چه كمه كانى له پى داكه ند و له ژووره كه دا خوئى له
 كه زدا و له ريوه خه وى لئ كه وت. چونكه شه وى رابردوو نه خه وتبوو
 و چل وئيرستى رىگا برىبوو.
 كاتيك پراسكوڤيا ميخاييلوڤنا گه رايه وه، باوهسىرگى له ژووره
 چكوله كه چاوه پروان دانىشتبوو. بو فراوئىن له ژووره كه نه هاته ده رى
 و سووپ و شورباوى گه نمه ره شه، كه لووكر بوئى هئنا هه ر له وئى
 خواردى.
 باوهسىرگى له پراسكوڤيا ميخاييلوڤناى پرسى: «بو زووتر له وهى
 گوتت گه رايه وه؟ ئئستا ده توانين قسه بكه ين؟»
 «ده ته وئى پئت بلئم چ بووه؟ به خته وه رى رووى تئى كردووم و
 ميوانئىكى ئاوا خو شه ويست به سه رى كردوومه وه! وانه يه كم
 به جئ هئشت. پاشان... دلم هه ر له لاي تو بوو، دهمويست زوو
 بگه رئمه وه خزمه تت. باوه، من دهمويست بئم بو سه ردانى ئئوه.
 نامه يه كيشم نووسى و ئئستا ئەو شانازبييه م به نسىب بووه و ئئوه
 هاتون بو ئئره.»

«پاشنكا، ئەو قسانەي لە لاي تۆ دەريده بېرم، وەك دان پياناناي
تاوانباريكي ليى بېروانە، ئەمانە قسەيەكن كە دەبيى من لە كاتى مەرگدا
بە خوداي بليىم. پاشنكا، من مەرۆفكيى پيرۆز نيم. تەنانەت مەرۆفكيى
ئاسايى و تاوانباريكيى وەك خەلك ئاساييش نيم. من تاوانباريكيى
دل رەشم، چەپەل، قيزەون، گومرا. تاوانباريكيى خۆپەرسىت و لەوانەش
خراپتر! نازانم ئەگەر لە تەواوى خەلك خراپتر نەبم، لە زۆربەي
خراپكارە گەرەكان بېرەوشتر و ناپاكرتم.»

پاشنكا سەرەتا چاوى زەق كوردبۆو و تىنى رامابوو. بەلام بېرواي
بە قسەكانى نەدەكرد. پاشان كاتيىك باوەرى تەواوى بە قسەكانى كرد،
دەستى لە سەر دەستى باوەسىرگى دانا و بە چاويكى پر بەزەيبەو
تىى پروانى و گوتى:

«ستيفاً^{۲۲}، تۆ دلئايى زیدەرۆيى ناكەي؟»

«نا، پاشنكا، من سۆتە و داوین پيس و مەرۆفكوژ و ناپاك و
فيلبازم.»

پراسكوفا ميخاييلوفا گوتى: «وەي خودايە، ئەو چ قسەيەكە تۆ
دەيكەي!»

«چبەم، ژيانە. منىك كە پيم وابوو هەموو شتىك دەزانم ريگاي
ژيانم پيشان خەلكى دەدا، تيگەيشتووم هيچ نازانم و تكا لە تۆ دەكەم
فترم بکەي!»

«تۆ چي دەليى ستيفاً؟ گالته دەكەي. ئاخىر ئيوە بۆ هەميشە من
دەكەنە گالته چارى خۆتان؟»

«باشە، وای دانين من گالته دەكەم. تۆ تەنيا بۆ من باس بکە چۆن
دەژى و تا ئىستا چۆن ژياوى؟»

«من؟ هيچ كەس ژيانى لە ژيانى من رەشتر و بىماناترى نەديوه.
ئەم ژيانە رەشەي بۆتە بەشم سزاي رابردوو.»

«چۆنت شوو كرد؟ ژيان لەگەل مێردەكەت چۆن بوو؟»

«هەمووى تال؛ شووم كرد. ئاشق بووم بەلام نازانى چەندە پيس
و ناحەز! باوكم دژى ئەو شوو كوردنەم بوو. كورەي بە دل نەبوو.
بەلام من شيت بووم. قسەي هيچ كەسم بە گویدا نەدەچوو، هەردوو
پيم لە كەوشيك كوردبوو، دەمگوت هەر شووى پى دەكەم. بەلام كاتيىك
زەماوەندم كرد بە جىي ئەوەي يارمەتیی مێردەكەم بدەم و دل خۆشى
بکەم بە ئيرەيى و دل پيسى ئازارم دەدا. ئەوەش بەلايەك بوو لە دلدا
كە نەمدەتوانى بە سەريدا زال بم.»

«بيستوومە مێردەكەت گيرۆدەي مەشرووب بوو.»

«بەلى، ئاخىر من هيمنايەتيم بۆ نەهيشتبۆو. بەردەوام لۆمەم
دەكرد، بەلام چارە نيبە ئەو گيرۆدە بوونە جوړيىك نەخۆشيبە.
نەيدەتوانى بەر بە خۆي بگرئ، من ئىستا ديتەو بەيرم كە نەمدەهيشت
ساتيىك بە ئاسوودەيى سەر بکاتە سەر سەرين و خواردنەوەكەم لى
دەكردە ژەهرى مار. وەهاش بە گژيدا دەهاتم و ئازارم دەدا مەگين
خودا خۆي بزاني.»

۱- سووكەلەناوى ستيفان بۆ خۆشەويستى.

چاوه جوانه‌کانی به هینانه‌وه بیری ئه‌و بیره‌وه‌ریبانه بوونه ده‌ریای
نازار و له کاساتسکی ده‌روانی.

کاساتسکی وه‌بیری هاته‌وه که بیستبووی می‌رده‌که‌ی لیتی دده‌ا.
ئیتستا ملی ره‌قه‌له‌ی پاشنکای به‌و دهماره به‌رجه‌ستانه‌ی په‌نا گویی و
قژی ته‌نک و نیوه‌سپی و نیوه‌خورماییه‌وه دده‌ی و وه‌ک ئه‌وه وا بوو
که ئه‌و دیمه‌نه‌ی له به‌رچاوبی.

«ئه‌و کاته به‌ ده‌ستی خالی و دوو مندالی سه‌روپیچکه‌وه به‌ ته‌نیا
مامه‌وه.»

«چۆن به‌ ده‌ستی خالی! ئه‌ی ملکه‌که‌تان چیی لئ هات؟»

«فاسیا»^{۳۳} هینستا نه‌مردبوو که هه‌موویمان فرۆشت و.. ئاخ‌ر ده‌بوو
بژیین و من وه‌کوو هه‌موو نازپه‌روه‌رده‌کانی هاوشیوه‌ی خوم توانایی
هیچ کاریکم نه‌بوو، ده‌ست‌وپین سپیلکه و ده‌سته‌وستان بووم. داماو و
لیقه‌وماو، له هه‌موو که‌س خو‌پیرتر و له‌ش‌گرانتر. ئه‌وه‌ی هه‌مبوو
گه‌سکی لیدرا. ناچار خوم ده‌رسم به‌ منداله‌کانم ده‌گوت و له‌و
رینگایه‌وه شتیک فیر بووم. له‌ ناکاو میتیا^{۳۴} نه‌خۆش که‌وت. پۆلی
چوارهم بوو، مرد و جه‌رگی به‌ کوچکه‌وه دام. ماچنکا^{۳۵} که‌ گه‌وره‌تر
بوو ئاشقی فانیا بوو که ئیتستا زاوامه‌. کوریکی باشه‌ به‌لام بۆ
به‌دبه‌ختی نه‌خۆشه‌.

۱- فاسیا سووکه‌له‌ناوی فاسیلی.

۲- سووکه‌له‌ناوی دیمتری

۳- ماچنکا و ماشنکا هه‌ردووکیان سووکه‌له‌ناوی ماریان.

کچه‌که‌ی بانگی کرد: «دایه‌ گیان! میشا بانگ که بۆ لای خوت، من
ناتوانم هه‌ردووکیان بحاوی‌نمه‌وه.»

پراسکوڤیا میخاییلوڤنا هه‌ستا سه‌ر پین. به‌ په‌له‌ که‌وشه‌ پاژنه
سواوه‌کانی له‌ پین کرد و له‌ ژوره‌که‌ چووه‌ ده‌ری. به‌ په‌له‌ مندالیکی
دوو سالان له‌ باوه‌شدا گه‌رایه‌وه و منداله‌که‌ خۆی به‌ پشتدا ده‌خست
و به‌ ده‌سته‌ خرپنه‌کانی له‌چکه‌که‌ی دایه‌گه‌وره‌ی گرتبوو ده‌یکتیشا.

«چیمان گوت، به‌لئ، که‌سپیکی باشی هه‌بوو، به‌رپرسه‌که‌شی
مرۆڤینکی می‌هه‌ره‌بان بوو. به‌لام فانیا تاقه‌تی نه‌هینا و وازی له‌
که‌سپه‌که‌ی هینا.»

«نه‌خۆشییه‌که‌ی چیه‌؟»

«لاوازیی ئه‌عساب! نه‌خۆشییه‌کی ترسناکه‌. زۆرمان هه‌ول داوه‌ بۆ
ماریجه‌ی. هه‌موو ده‌لین ده‌بی سه‌فه‌ر بکات. گورینی ئاو و هه‌وا! به‌لام
خۆ ئه‌وه‌ بۆ ئیمه‌ ناگونجی. من به‌رده‌وام دوعا ده‌که‌م و هیوادارم
خۆی چاک بیته‌وه. خو نه‌خۆشییه‌کی تایبه‌تی نییه‌. به‌لام....»

ده‌نگی زاواکه‌ی که‌ ره‌گه‌ی له‌ش‌گرانی و بی‌تاقه‌تی پتوه‌ دیار بوو
له‌و دیوه‌وه به‌رز بۆوه: «لووکریا! راست له‌و کاته‌دا که‌ پیاو کاری
پتیه‌تی ده‌ینیرن به‌م‌لا و ئه‌ولادا.»

دیشان پراسکوڤیا میخاییلوڤنا قسه‌که‌ی خۆی بری: «ئیتستا دئ!
هینستا نانی نیوه‌پۆوی نه‌خواردوو. ئاخ‌ر خو له‌گه‌ل ئیمه‌ نان ناخوا.»
چوو نانی بۆ زاواکه‌ی دانا و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌سته‌ کز و
ره‌ش‌ه‌لگه‌پاوه‌کانی وشک ده‌کرده‌وه گه‌رایه‌وه.

«بەلى، ئىمە ئاوا دەژىين و بەردەوام سكالامان لە دەست ئەو ژيانە ھەيە. بەلام قەيناكا. شوكر بۆ خودا نەوھكانم ساغ و سلامەتن و ھىشتا دەتوانين سەرى خۆمان راگرين. بەلام بۆ باسى من بکەين؟ چ شتىكى سەرنج راکيش لە ژيانى مندا ھەيە؟»

«دەى، لە چ رىگايەكەوھ ژيانى خۆتان بەرپۆھ دىنن؟»

«من ھىندىك كار دەكەم. مۆسقىايەك كە بە ھەزار حال فىرى بووم ئىستا بەكەلكم دى.» قامكە بارىك و شووشەكانى لە سەر دۆلابى چكۆلەى پەنا خۆى دانا، وەك ئەوھى بە سەر جگى پىانۆيدا بەيئى، جوولاندىيەوھ.

«بۆ ھەقەستى ئەو كارەت چەندەت دەدەنى؟»

«ھىندى كەس سەعاتى رۆبلىك، ھىندىكيش پەنجا كۆپك و ھى واش ھەيە تەنانەت سى كاپكى بە زۆر لە چنگ دەردى. ھەموويان بە چاوى رىزەوھ لىم دەروانن و زۆر لەگەلم مېھرەبانن.»

«كاساتسكى بە زەردەخەنەيەكەوھ پرسىي: «دەى باشە، ھىچ پىشكەوتنىك ھەيە لە كارەكانياندا؟»

پراسكوفيا ميخاييلوفنا سەرەتا باوھرى نەدەكرد كە پرسىيارەكەى ئەو جىددىيە و سەرنجە پر پرسىيارەكەى لە چاوى كاساتسكى برى.

«بەلى، ھىندىكيان پىشكەوتيان ھەيە. بۆ وىنە يەكيان كچى قەسابىكە. زۆر قوتابىيەكى باشە. زۆر دلنەرمە و لە سەر كارەكەى خۆى سوورە. بۆ وىنە ئەگەر من ژنىكى لىزان بوايەم لە رىگاي دۆست و ئاشناكانى باوكى ئەو قوتابىيەوھ كارىكم بۆ زاواكەم

دەدۆزىيەوھ. بەلام نا، من ھىچ كارىكم لە دەست نايە و ئەو مندالە بەستەزمانانەم تووشى ئەو چارەرەشىيە كردوھ.»

«كاساتسكى سەرى داخست و گوتى: «بەلى، بەلى، تىدەگەم!» پاشان پرسىي: «ئىستا پىم بلى بزانم پاشنكا، پىوھندىتان لەگەل كلىسە چۆنە؟»

«ئاخ، باسى كلىسا مەكە! ھىندە بى ئىرادەم بە جارى وازم لە كاروبارى كلىسا ھىناوھ. لەگەل مندالەكان دۆعا دەخوئىم. ھىندى جار دەچم بۆكلىسە. بەلام برى جار چەند مانگى پىدەچى و سەر بە كلىسەدا ناكەم. مندالەكان دەنيرم.»

«بۆچى خۆت ناچى؟»

تۆزى سوور ھەلگەرا و گوتى: «راستت دەوى ھەست بە شەرمەزارى دەكەم. بەو جل و بەرگە شر و كۆنانەوھ چۆن لەگەل كچ و نەوھكانم بچمە نىو خەلك؟ خۆ پارەشم نىيە جل و بەرگى تازەى پى بكرم. جگە لەوھ زۆرىش تەوھزەل و لەشگرانم.»

«دەى باشە، لە مالىوھ دۆعا دەخوئىنى؟»

«بەلى، لە مالىوھ دەخوئىم. بەلام چ دۆعايەك! ھەر دەلىي قورمىش كراوم. دەزانم بەو چەشنە دۆعا خوئىدن باش نىيە. بەلام چبەكەم بىرم ئالۆزە و ئىمانى راستەقىنەش لە دلما نىيە. تەنيا شتىك كە پوون و ئاشكرايە ئەم چارەرەشىيەيە و بەس.»

«كاساتسكى وەك ئەوھى قسەكانى پاشنكا پشتراست بكاتەوھ، گوتى: «بەلى، بەلى، ھەروايە...»

له و کاته دا دیسان زاواکه ی پاشنکا دهنگی گر و توورهی بهرز کرده وه.

پاشنکا له وهلامی زاواکهیدا گوتی: «ئیسنا، ئیسنا دیم.» به پهله له چکه که ی سه ری راسته وپاسته کرد و له ژووره چکوله که چووه ده ری.

ئه مجاره بیان ماوهیه کی زور له ده ری مایه وه. کاتیک هاته وه ژووری، کاساتسکی هر به و جوره دانیشتبوو که ماوهیه ک له مه و بهر به جی هیشتتبوو. دانیشتبوو، هر دوو به له مرکی له سه ر ئه ژنوی دانابوو و چه ناگه ی نابوو له سه ر له پی هر دوو دهستی و سه ری داخستبوو. به لام ئه مجاره بیان هه گبه که ی له کول کردبوو.

کاتیک به چرا لامپایه که وه هاته ژووری، کاساتسکی سه ری بهرز کرده وه و به چاوانی جوان و زور ماندوویه وه له پاشنکای روانی و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا.

پراسکوفیا میخاییلوڤنا شه رمنانه گوتی: «من پیم نه گوتن که ئیوه کین. ته نیا گوتم پیایکی هه ژاری ده روزه که ره و له بنه ماله یه کی خانه دانه و ئاشنای قه دیمیمانه. با بچین بۆ ژووری نان خواردن له وئ چاییه ک بخووه.»

«نا...»

«باشه، چاییه که ت بۆ دینم بۆ ئیره!»

«نا، پیویست ناکا. خودا پرزگارت بکا، پاشنکا! من ده روم. ئه گهر دلت پیم ده سووتی به هیچ که س مه لی منت دیتوو. تو ئه و خودایه ی

زیندوو و ئاگاداری ئیمه یه به هیچ که س مه لی. زورت سپاس ده که م. له بهر خاتری مه سیح بمبووره و گهر دنم ئازاد که!»

«متفه رکم بده یه باوه.»

«خودا متفه رکت بداتی. بمبووره که ئه وه م له ده ست نایه.»

ده یویست بر وا به لام پاشنکا نه یه یشت. خیرا چوو نان و غورابی و نقشکی بۆ هینا. کاساتسکی هه مووی وه رگرت و رویشت.

هه وا تاریک بوو بوو. هینشتا ده هه نگاه و دور نه که و تبوو که ئیتر نه ده بیندرا و ته نیا به وه رینی سه گی مالی قه شه دا بۆی ده رکه وت که له به رمالی ئه وان وه تیپه ریوه.

«که وایه ئه وه بوو مانای خه وه که ی من. پاشنا بۆ من

سه رمه شقیکی باش بوو. به لام من به ریگای ئه ودا نه رویشتم. خودا و خزمه ت کردن به ئه وم کرده بیانوو و چاوم له خه لک بوو. پاشنکا بۆ

خودا ده ژی، به و خه یاله ی که له بهر خه لک زیندوو. به لی، کاریکی باش، پیاله ئاو یک که به بی ته ماح و پاداش ده ری به تینوویه ک، زور

پر بایختره له هه موو ئه و کاره باشانه ی که من له ریگای خه لکدا کردوومه.» له خوی پرسی: «یانی به راستی ریزه یه ک خواستی

سادقانه ده رهق به خودا له دلی مندا هه بوو؟» وه لامه که شی ئه مه بوو: «به لی، هه بوو، به لام هه مووی به هه رزه گیای ناوبانگ خوازی و

هه وه سی ناو له چاوی خه لکدا داپوشراو و رموده بوو بوو. به لی، بۆ که سیک که وه ک من بۆ ده سته بهر کردنی ناو له بهر چاوی خه لک

ژیاوه، خودا بوونی نییه. من له‌مه به دواوه بۆ دۆزینه‌وه‌ی خودا هه‌ول دده‌م و ده‌ست ده‌که‌م به گه‌ران.»

وه‌ریکه‌وت. هه‌روه‌ک چۆن هاتبوو بۆ لای پاشنکا، ئاوا درێژه‌ی به گه‌ران دا و له‌م گونده‌وه بۆ ئه‌و گوند ده‌چوو. له‌گه‌ل پارسه‌کی تر، جا ژن بوايه‌ن یان پیاو، یه‌ک ده‌که‌وت و دئ به دئ ده‌سوورانه‌وه، سوالی نانی ده‌کرد و قوژبنیکی ده‌ویست که شه‌وی تیدا رۆژ بکاته‌وه و مه‌سیحی ده‌کرده تکاکار. هیندی جار خاتوونیکی زمان تال ته‌شه‌ر و توانجی پیدا ده‌دا و به دژوین ده‌یته‌زاند و له‌به‌ر ده‌رگاکه‌یان راوه‌ی ده‌نا و به مه‌ست و به‌ره‌للی ناو ده‌برد، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک نان و ئاویان پی‌ده‌دا و تیریان ده‌کرد، ته‌نانه‌ت دراویکیان ده‌خسته قاپه‌که‌یه‌وه. توانایی و ده‌سه‌لات و هه‌یه‌تی ئه‌ربابانه‌ی هه‌ستی خیرخوازیی ده‌خسته دلێ هیندی که‌سه‌وه، به‌لام بری که‌س شایی له دلێان ده‌گه‌را که ده‌یاندی ئه‌ربابیک ئاوا تووشی داماوی و ليقه‌وماوی بووه و که‌وتۆته سوال. به‌لام نه‌رمی و له‌سه‌ره‌خۆیی و ئاکاری خاکه‌رایانه‌ی شوینی له سه‌ر دلێ زۆربه‌ی خه‌لک داده‌نا.

هه‌رجاریک که له مالی خیرخوازیکی خانه‌خویی ئینجیلیکی ده‌دی، ده‌ستی ده‌دایه و به ده‌نگی به‌رز ده‌یخوینده‌وه و هه‌میشه له هه‌موو شوینیکی ئوخزنی ده‌خسته دل‌ه‌کانه‌وه و هه‌مووانی تووشی سه‌رسوورمان ده‌کرد که وته‌یه‌کی نوێ ده‌بیستن، به‌لام له میژ بوو به گوئیان ئاشنا بوو و دلێان به هه‌وا خۆشه‌که‌ی ده‌سپارد.

ئه‌گه‌ر بیتوانیایه‌ خزمه‌تیک به خه‌لک بکات یان به رینوینی گرفتیکیان بۆ چاره‌سه‌ر بکات یان کیشه و ئاژاوه‌یه‌ک داکوژینی و ده‌نگ داکوژیان له‌گه‌ل یه‌ک ئاشت بکاته‌وه، قه‌ت سپاسی لی نه‌ده‌کرا چونه‌که له شوینیکی نه‌ده‌مایه‌وه و گه‌رۆک و ماندوو گونداوگوندی ده‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ورده ورده خودا له ناخیدا خۆیا ده‌بوو.

جاریک له‌گه‌ل دوو پیریژن و سه‌ربازیکی بووه هاوپی. پیاویک و ژنیکی که سواری فایتوونیک بووبوون و دوو ئه‌سپی تیژپۆی تیکرابوو، ژن و پیاویکی تریش به سواری ئه‌سپ شان به شانی فایتوونه‌که ده‌رۆیشتن، که تووشیان بوون رایانگرت. میردی خاتوون و که‌که‌ی سواری ئه‌سپ بووبوون و خاتوون له‌گه‌ل مسافیریکی فه‌ره‌نسی له نیو فایتوونه‌که‌دا شان به شانی یه‌ک دانیشتیوون.

ئه‌وان باوه‌سیرگی و هاوپیکانی ئه‌ویان راگرت تاکوو Pelerins بیابانگه‌ر پیشانی میوانه‌کانیان بدن. «ئه‌و زیاره‌تکه‌رانه‌ی که به پیی باوه‌ری پرپوچی تایبه‌تی رووسه‌کان له بیابانه‌کاندا سه‌رگه‌ردانن و له شوینیکه‌وه بۆ شوینیکی تر ده‌رۆن.»

ئه‌وان به زمانی فه‌ره‌نسی قسه‌یان ده‌کرد و پییان وا بوو هیچ که‌س له قسه‌کانیان تی‌ناگا. کابرای فه‌ره‌نسی گوتی:

“Demandes, leur s’ilssont bien surs de que peleringe est agreeable a’Dieu.”³⁶

فه‌ره‌نسییه، یانی لیان بپرسن که دلێان خودا له و سه‌فه‌ره زیاره‌تییه‌ی ئه‌وان رازییه. 36

ئەوان پرسىيارىيان دەکرد و پېرېژنەکان وەلامىيان دەدايه وە: «ئەگەر خودا قەبوولى بکات. هېشتا هېزى لاقمان ماوه، بەلام ئەوهى که دلەکانمان لەگەلئانە يان نا، خودا خوى دەزانئ!»
 ھەر ئەو پرسىيارەيان لە سەربازەکه کرد، سەربازەکه گوتى تەنيا و بئىمال و حالە و هېچ کوئى نېيه بچئ.

لە کاساتسکىيان پرسى کئيه. گوتى: «بەندەيه کى خودا!»

“Qu’est-ce qu’il dit? Il ne repond pas.”³⁷

“Il dit qu’il est un serviteur de Di’eu.”³⁸

“cela dait etre un fils de pretre. Il ade larace avez- vous de la monnaie?”³⁹

کابراى فەرەنسى دراوى وردەى پئ بوو ھەر کەسەى بىست کاپکى پئ دان.

“Mais dites lew que ce n’est pas pour les cireges que le leur donne, mais pour qu’ils serogaleut duthe’.”⁴⁰

بە زەردەخەنەيه کەوه گوتى: «بۆ چايى، چايى!» پاشان دەستى بە دەستەوانە داپۆشراوى لە شانى کاساتسکى دا و گوتى: « Monvieux pour rous »⁴¹

کاساتسکى که کلاوهکەى لە سەر نەنابوو، سەرى پووتى دانەواند و گوتى: «مەسىح ئاگادارتان بئ.»

کاساتسکى زۆرى ئەو دیدارە بە دل بوو چونکە گوئى بە بىر و باوهرى خەلک نەدەبزوا سەبارەت بە خوى، سادەترین و سانترین کارى کرد که لە دەستى دەهات و بىست کاپکەکەى بەوپهرى خاکەراييه وەهرگرت و داى بە پارسەکئکى پووناکدل. ھەتا کەمترى گرنگى بە بىر و باوهرى خەلک دەدا، بوونى خوداى لە ناخى خويدا بەهيزتر ھەست پئ دەکرد.

ھەشت مانگ بەو شيوە بە بيابانگەرى رايبوارد. مانگى نۆھەم لە ناوھندى پاريزگايەک، لە پەناگايەکدا که شەوى لەگەل زيارەتکەران رۆژ کردبوو، دەست بەسەريان کرد، چونکە پەساپورتى نەبوو و بە قول بەست کراوى برديان بۆ ئاسايش. لەوى لئيان پرسى پئناسەکەى کوا و ناوى چييه. گوتى پئناسەى نېيه و بەندەيه کى خودايه. ئەويان بە تاوانى ھەلەگەرى حوکم دا و دوورىان خستەوه بۆ سيبىرى.

لە سيبىرى وەکوو کرىکارىک لە لای وەرزيپىکى ساماندار نرايه بەر کار و ئىستاش ھەر لەوييه. لە باخى ميوهى وەرزيپەکەدا کارى دەکات و دەرسى بە مندالى ئەربابەکەى دەلئى و پەرستارى لە نەخۆش و لەش بەباران دەکات.

۱- فەرەنسئيه، يانى چى دەلئى؟ وەلام ناداتەوه؟

۲- فەرەنسئيه، يانى دەلئى بەندەيه کى خودايه.

۳- فەرەنسئيه، يانى ئەو دەبئ قەشەزادە بئ. ديارە نەجيم و خانەدانە.

۴- فەرەنسئيه، يانى بە ئەوان بلئن کە ئەو پارەيه بۆ مۆم نېيه، بۆ ئەوهيه ئەوھندە پئيان خۆشە چايى بخۆنەوه.

۵- فەرەنسئيه، يانى بۆ ئيوهيه، ھاوړئ!

فەرھەنگۆك

ئارىشە: كىشە، گرفت و ئاپۇرى دژوار و نالەبار.

ئۇخۇن: دل ھەسانەو، ئۇقرە گرتن.

بەلەمرک: ھەنىشک، ئانىشک (آرنج)

بەردیلە: فوسیل (سنگوارە)

پارسەك: سوالكەر، خانەلۆك، دەرۆزەكەر

پىسىر: بەرۆك، يەخە، بەروئ

پەرجۆ: مۆجرات

تەوہزەل: لەشگران، قوونقورس، تەمبەل.

تەوسەبىزە: بىزەى مانادار و تەشەراوى (ریشخند)

جەرگ بە كوچكەوہ دان: برىتى لە دل سووتان و دىتنى مەرگى رۆلە.

چۆلەپىچ: پشتبەستى درگا، دارىكە بۆ داخستنى دەرگا لە دىوى

ناوہوہ

خەنىم: نەيار، دژ، دوژمن

دابەرزىن: ھىرش بردن، ھۆمەن بردن (خوین بەرہو سەرى

دادەبەرزى)

دالەدە: پەنا

دالەدان: پەنادان، چەپالەدان

دژكام: تەرکەدنیا، كەسىك كە خۆشىيەكانى دنيا لە خۆى ھەرام دەكا.

دژوین: جنىو، جوین، دژمان، سخيف، دژوون

دەرۆزەكەر: سوالكەر، پارسەك

پشقنجاپ: گالتەجار

پموودە: ئالوودە، خووپىگرتوو

سەرۋىچكە: مندالى ساوا و مەلۆتكە كراو.

سۆتە: بىدىن، كافر، تاوانبار

سەرامە: سەرامەت، بەرچاۋ و ديار لە نىو خەلكدا

سەرباشقە: سەرتۆپ، ھەلكەوتە لە نىوان چەند كەسدا و ئازاتر و

تىگەيشتووتر لە ئەوانى تر.

فەھىت: شەرم، ھەيا

قسقانج: جورىك قالۇنچەى وەك كۆ واىە ئىواران بۆ لای پرووناكايى

دەفپى.

قورساخ: مەند و ماقوول، بەويقار

كالقام: گەمژە، ھەپۆل

كەلبەدوون: پەراۋىزى بەزەپى گولدۆزى كراوى عەبا و كەوا

گەپۆك: گەپال، كەسىك كە ھەمىشە لە ھالى گەپاندایە.

نقىشك: رۆنەكەرە.

ھەلەمووت: ھەلدیر، ھەلەت (پرتگاھ)

بەرھەمى بلاوكراوھى وەرگىر:

- ۱- تاپۇى وەرزيكى سەوز، شيعر، ۱۹۹۷
- ۲- شەوژانى ئەستىرەيەك، شيعر، ۲۰۰۰
- ۳- مەرگەخەون، شيعر، ۲۰۰۳
- ۴- ديسان لەو شەقامانەو، كۆچىرۆكى بىژەن نەجدى،
۲۰۰۵ وەرگىردراو،
- ۵- تەپلى ئاور، كۆچىرۆكى بيانى، وەرگىردراو، ۲۰۰۵
- ۶- جىگەى بەتالى سلوچ، پۇمان، مەحمود دەولەتئابادى، وەرگىردراو، ۲۰۰۶
- ۷- خور و لاو، كوشىعرى مندانان، ۲۰۰۷
- ۸- برايانى كارامانوف، پۇمانى داستايوفسكى، وەرگىران ۲۰۰۷
- ۹- يەكگرتن، چىرۆكى مندانان، قودسى قازى نور، وەرگىردراو،
۲۰۰۷
- ۱۰- خولياى نووسين، رەزا بەراھەنى، كۆمەلەوتار، وەرگىردراو،
۲۰۰۸
- ۱۱- فەرھەنگى رىژگە (ئەو وشانەى لە ھەمبانەبۆرىنەدا نىن)، ۲۰۰۹
- ۱۲- كەلەشىرى وركن، گىرانەوھى چىرۆكىكى فۆلكور، ۲۰۱۰
- ۱۳- تازىبەارانى بەيەل، پۇمان، غولامحوسىن ساعىدى،
۲۰۱۰ وەرگىردراو،
- ۱۴- ئاناكارنينا، پۇمان، ليون تۆلىستوى، وەرگىردراو، ۲۰۱۰

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

- ۱- نارنجى فرين، كۆچىرۆك
  - ۲- دار و پەپولە و پووبار، چىرۆكى مندانان، فەرىدە شەبانفەپ، وەرگىردراو
  - ۳- سترانى شەپۆلەكان، شيعرى ھاوچەرخى فارسى، وەرگىردراو
  - ۴- رىگايەك بەرەو ھەتاو، كۆچىرۆك، وەرگىردراو
  - ۵- ئەرباب و تۆكەر، پۇمان، تۆلىستوى، وەرگىردراو
  - ۶- باوہ سىرگى، پۇمان، تۆلىستوى، وەرگىردراو
  - دىلى قەفقاز، پۇمان، تۆلىستوى، وەرگىردراو
  - مەرگى ئىقان ئىليچ، پۇمان، تۆلىستوى، وەرگىردراو
  - ئاپۇرەى خەو، كۆمەلە شيعر
  - زايەلەى شاخ و قىژەى گولەباخ، كۆمەلە شيعر
  - ھاوار و ژىلەمۆ، كۆمەلە شيعر
- سەرچاوه: باوہ سىرگى، ليو تۆلىستوى، ترجمەى شروش حىببى، چاپ اول، پايىز تهران نشر چشمه